

ΕΒΔΟΜΑΙΑ

ΕΤΟΣ.ΣΤ
Αρ.286

ΠΟΥΘΡΑ ΘΑΥΜΑ!

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΛΙ' ΟΤΙ ΒΛΕΠΩ

Παρασκευή

24

Μαρτίου

1933

Ο Βίλλυ Φρίτς στάς 'Αθήνας

Ἡ Φιή, ἓνα κορίτσι ὅπως ὄλα, νόστιμο, χαριτωμένο, καὶ τακτικὸς παρακολούθητῃς τῆς παγκοσμίου κινηματογραφικῆς κινήσεως, ἐπῆρε ξαφνικὰ τὸ ὕφος πού θά εἶχε καὶ ὁ Χριστόφορος Κολόμβος ὅταν ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερική καὶ εἶπε: —Εἶδα τὸν Βίλλυ Φρίτς!

Τὰ ἄλλα κορίτσια τῆς παρέας, πού δὲν εἶχαν δοκιμάσει αὐτὴ τὴν θεία εὐτυχία, ρώτησαν μὲ ἀγωνία καὶ πρωτοφανῆς ἐνδιαφέρον:

—Ἀχ! ἀλήθεια; Πῶς εἶναι Φιή, πῶς εἶναι;

Καὶ ἡ Φιή, εὐρισκομένη στὸ ἀπόγειον τῆς δόξης, καὶ αἰσθανομένη τὴν ὑπεροχὴ τῆς ἀπέναντι τῶν ἄλλων, ἔδωσε ὅλες τῆς πληροφορίες πού τῆς ζήτησαν, ἱκανοποιούσα τὴν δικαιολογημένη τους περιέργεια:

—Εἶναι ψηλός! Ὁραῖος! Εὐγενικός! Λεπτός! Χαριτωμένος... Κι' ἔχει καὶ καλὴ καρδιά...

—Ποῦ τὸ ξέρεις; Μήπως σοὺ τὴν χάρισε;

—Καλὲ φαίνεται ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει καλὴ καρδιά... Χρειάζεται φιλοσοφία γιὰ νὰ τὸ καταλάβῃς;

Ἡ Φιή ἐξακολουθοῦσε τὴν ἐνδιαφέρουσαν διήγησίν της, τὴν ὅταν τὰ ἄλλα κορίτσια κατεβόγχιζαν μὲ τέσσερα αὐτιά... Ἡ Φιή δὲν εἶχε νὰ μάθουν πῶς εἶναι ὁ Βίλλυ Φρίτς...

= □ =

Ἀλλὰ πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι ἓνας καλλιτέχνης τοῦ κινηματογράφου, εἴτε Βίλλυ Φρίτς ὀνομάζεται, εἴτε Ἀνρὺ Γκαρά, εἴτε ἄλλος; Φυσικά, ὅπως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι. Ἐχει κι' αὐτὸς ἓνα κεφάλι, δύο μάτια, δύο αὐτιά, μιά μύτη, ἓνα στόμα καὶ ὠραῖα μαλλιά, ἔκτος ἐάν δὲν εἶναι ὠραῖα, ἢ δὲν εἶναι καθόλου.

Τὰ κορίτσια ὅμως δὲν ἐννοοῦν νὰ τὸ παραδεχθῶν. Τὸ πῶς τῶν προβλέων, τὸ μακιγιάζ, ἡ φωτογένεια, δημιουργοῦν ἓνα εἶδος φωτοστεφάνου γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀστῆρος. Καὶ ἡ λεπτομέρεια τῆς ζωῆς τοῦ γόητος, ἡ ὁποῖος δημοσιεύεται ἀφειδῶς στὴς ἐφημερίδες καὶ στὰ περιοδικὰ, τῆς ἀποκρίσεως ἀννοεῖ ὁ ἴδιος ὁ καλλιτέχνης, γεννοῦν τὴν περιέργειαν στὰ μυαλά τῶν κοριτσιῶν:

—Ἀχ! νὰ τὸν ἐβλεπα ἀπὸ κοντὰ!...

Μιά ἀκαθόριστη ἐλπίδα, ὅτι ἐνδεχόμενον ὁ Βίλλυ Φρίτς ὁ Βίλλυ Φόροτ, νὰ συγκινηθῇ ἀπὸ τὰ προσόντα καὶ τὰ χαρίσματα της, δὲν ἀπουσιάζει ἐντελῶς ἀπὸ τὴν σκέψιν κάθε κοριτσιῶν, πού θέλει νὰ ἴδῃ ἀπὸ κοντὰ τὸν ἀγαπημένο της ἄνθρωπο...

= □ =

Κι' ἔτσι, ὁ ὠραϊκόκοσμος τῶν Ἀθηναίων, ἐπέρασεν ὄρες καλλιτεχνικῆς συγκινήσεως μίαν δολόκληρην ἐβδομάδα. Ὁ

Βίλλυ Φρίτς, ἡ ἀφίξις τοῦ ὁποίου ἐγκυμονεῖτο ἐνῆμισυ μῆνα σχεδόν, ἀλλὰ ἀνεβάλλετο ἀπὸ μέρα σὲ μέρα—ἴσως χάριν μεγαλυτέρας ρεκλάμας—ἐφθασεν ἐπὶ τέλους στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἀνθοῦν οἱ κινηματογράφοι καὶ τὰ... κινήματα.

Καὶ ὄλα τὰ κοριτσόπουλα, ἔτρεξαν γιὰ νὰ ἴδωσιν «ἀπὸ κοντὰ» τὸν γόητα τῆς ὀθόνης, νὰ εἰσπράξουν ἓνα γλυκὸ τοῦ μειδίσματος, πού ὁ Βίλλυ Φρίτς τὸ ἀπῆλθινε πρὸς ὅλες, ἀλλὰ τῆς παῖρνε κάθε μιά γιὰ λογαριασμὸ δικό της, νὰ τοῦ ζητή-

σουν ἓνα αὐτόγραφο γιὰ τὸ λεύκωμά τους τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιδεικνύεται στὴς φιληνάδες καὶ θὰ προκαλῇ τὴ ζήλεια, γιὰ νὰ ἔχουν, τέλος πάντων τὸ δικαίωμα νὰ λένε ὅτι εἶδαν καὶ μίλησαν μὲ τὸν Βίλλυ Φρίτς καὶ ὅτι, ἂν ἔμενε ἀκόμη μερικὲς ἡμέρες στὴν Ἀθήνα, ἀσφαλῶς θὰ ἀντικαθιστοῦσαν τὴν Λίλιαν Χάρβεϋ στὴν καρδιά του. Ἡ μετριοφροσύνη, μᾶς διακρίνει, βλέπετε....

= □ =

Φυσικά δὲν παρέλειψαν καὶ ἡ ἐφημερίδες νὰ κάνουν τὸ καθήκον τους. Οἱ δημοσιογράφοι, ἐνεργοῦντες γιὰ λογαριασμὸ ἐκείνων πού δὲν εἶχαν τὴν εὐτυχία νὰ ἴδωσιν ἀπὸ κοντὰ τὸν ἀστῆρα, ἐπῆραν μαζί του συνεντεύξεις. Ὁ Ἀττικὸς οὐρανὸς ἐθαύμασθη, ὡς συνήθως, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ κατακραυγαὶ κάτω ἀπὸ τὸν ἀττικὸν οὐρανὸ. Καὶ ἐπηκολούθησαν καὶ ἡ ἄλλες λεπτομέρειες: τί φαγητὰ τοῦ ἀρέσουν, πότε τρώει, πῶς κοιμάται, πότε θὰ παντρευτῇ καὶ πότε θὰ... χωρίσῃ καί... ἔπεται συνέχεια. Ὅλες αὐτὲς ἡ περιγραφὲς ἔθεσαν σὲ δευτέρα μοῖρα τὸ ζήτημα τῶν ἀνακρίσεων γιὰ τὸ κίνημα. Ὁ Βίλλυ Φρίτς ἀπέτελεσε μιά εὐχάριστη παρένθεσι στὴν μονότονη ζωὴ μας, ἀναμφισβήτως ὅμως λιγώτερο εὐχαρίστη γι' αὐτόν.

= □ =

Αὐτὴ ἡ λατρεία πρὸς τοὺς κινηματογραφικοὺς ἀστῆρας, εἶναι παγκόσμια. Παν ὅ, κάθε πρωταγωνιστῆς τῆς ὀθόνης, υποφέρει τὰ πάνδαινα ἀπὸ τὸν θαυμασμὸ τῆς νεολαίας, πού ἀισθάνεται τὴν τρελλὴν ἐπιθυμία τῆς στενωτέρας προσεγγίσεως μαζί του.

Ἀς μὴν αὐταπατόμεθα ὅμως. Ὁ θαυμασμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι καὶ ἄμοιρος κάποιου μικροῦ συμφέροντος. Γιατί, κάθε ἓνας πού πλησιάζει τὸν ἥθοποιὸ τοῦ κινηματογράφου, τὸν μελετᾷ. Θέλει νὰ πάρῃ κόλπα... Καὶ θέλει νὰ μελετήσῃ ἀπὸ κοντὰ τὸν ἄνθρωπον αὐτόν, πού ἔχει ξετρελλάνῃ ἀπὸ τῆς ὀθόνης τὴν θηλυκὴν μερίδα τῆς κοινωνίας. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ δέ, ὁ θαυμασμὸς εἶναι καὶ ἓνα εἶδος εὐχαριστιῶν καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἥθοποιους, γιὰ τὴν διδασκαλίαν τους....

Γιατί, εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ κινηματογράφος ἔχει σπουδαία διδακτικὴν ἀξίαν στὸ ζήτημα τοῦ ἔρωτος. Πρέπει

HOTEL
DE LA GRANDE-BRETAGNE
ATHENES

Bei Empfang der Athenener
wird mir unvergesslich
bleiben & dich die Zeitung
'Εβδομας, spreche ich
ihnen und besonders
den Damen meinen
innigsten Dank aus.

Willy Fritsch
16. 4. 33

Ἐνα αὐτόγραφο τοῦ Βίλλυ Φρίτς πρὸς τὴν «Εβδομάδα»: Ἡ ὑποδοχὴ τῶν Ἀθηναίων θὰ μοῦ μείνῃ ἀλησμόνητη. Διὰ τοῦ περιοδικοῦ «Εβδομάς» διαβιβάζω, στοὺς ἀναγνώστας σας καὶ ἰδιαίτερος στὴς κυρίες, τῆς πρὸ ἐγκάθους εὐχαριστίας. ΒΙΛΛΥ ΦΡΙΤΣ 16 - 3 - 33

νά τὸ παραδεχθῶμε: Πρὶν λίγα χρόνια, πρὶν ὁ κινηματογράφος πάρη τὴν ἔκταση καὶ τὴν σημασία πού πῆρε τώρα, οἱ ἔρασαν δὲν ἤξεραν οὔτε τὸ ἄλφα τοῦ αἰσθηματικοῦ ἁλφαβηταρίου. Ἰδιόως ἐραστής ἤξερε νὰ φιλήσῃ καὶ ποῖα τρυφερά ὑπαρξὶς ἤξερε νά... φιλήσῃ; "Ἄς τὸ ὁμολογήσουμε: Κανείς καὶ καμμία, "Ολοὶ ἦσαν ἀδέξιοι κ' ἐφέροντο πρὸς ἀλλήλους σὰν ἄνθρωποι πού πρόκειται νὰ ἐξερευνηθοῦν μὴν ἄγνωστη καὶ μυστηριώδη, περι-οχήν.

Ἐνῶ τώρα, τὰ πράγματα ἄλλαξαν ριζικῶς. Καὶ ὁ μπακαλόγατος τῆς γειτονιάς ἀκόμα, πού ἔχει συνάψει σύμφωνον ἐρωτικῆς φιλίας μὲ τὴν δοῦλα τοῦ ἀπέναντί του σπιτιοῦ, ἀνταλλάσσει μαζύ τῆς φιλίας, πού εἶναι σωστή ἀντιγραφή τῆς ἐρωτικῆς τέχνης τοῦ Βίλλυ Φρίτς, τοῦ Ραμόν Νοβάρρο καὶ τῶν ἄλλων ἐξ ἐπαγγέλματος ἐραστῶν τῆς ὁδοῦς.

Μᾶς ἔμαθαν λοιπόν, οἱ κινηματογραφικοί ἀστέρες, ἀκριβῶς ὅτι δὲν ἔξεραμε: Νὰ φιλάμε κατὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους τρόπους. Θέλουμα ἀ-λά-Βίλλυ Φρίτς, προτιμούμε ἀ-λά-Νοβάρρο, μᾶς ἀρέσει καλλίτερα τὸ φιλεῖ ἀ-λά-Ἀνρὺ-Γκαρά; Διαλέγουμε καὶ παίρνουμε.

Ἀκόμη καὶ κόλπα ἐρωτικά, ἄγνωστα ἔως τώρα, πού ἐφαρμόζονται ὁμοῦ μετὰ καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα, ἔχουν τὴν προέλευσί τους ἀπὸ τὴν ὁδοῦ. Ἄν ποτὲ ἡ φιλία σας τῆρησῃ καμμία παράδοξη στάση ἀπέναντί σας, κάνετε μιά βόλτα στοὺς κινηματογράφους καὶ δῆτε τὰ ἔργα πού παίζονται. Διόλου ἀπίθανον ν' ἀνακαλύψετε τὸν πρῶτον διδάξαντα, ὅποτε, ἀσφαλῶς θὰ βρῆτε καὶ τὸ κατάλληλο φάρμακόν πρὸς ἀντιπερισπασμόν.

= □ =

Εἶπαμε, λοιπόν, ὅτι οἱ κινηματογραφικοί ἀστέρες εἶναι καθηγηταὶ μας καὶ δικαίως πρέπει νὰ αἰσθανώμαστε αἰσθημα εὐγνωμοσύνης σ' αὐτοὺς. Καὶ εἶπαμε ἐπίσης ὅτι καὶ ἡ ὑπέρβουρα ἀκόμη-ἔχουν κ' αὐτὲς ἴσα δικαιώματα στὸν ἔρωτα, ἂν καὶ μεταχειρίζονται... περισσότερα-ἔμαθαν νὰ μᾶς κυττάζουν ὁ-λά-Νήτρη καὶ νὰ μᾶς περιφρουροῦν ἀ-λά-Γκάρμπο.

Στὴν τάξη αὐτὴ τῶν θηλυκῶν, ἀνῆκε καὶ μιά γνωστὴ στὸν ὑποφαινόμενον ὑπέρβουρα τῆς γειτονιάς του, πού εἶχε ξετρελλάνει τὸν ὑπάλληλον τοῦ ἀπέναντί του μπακαλίου. Ὁ μπακαλόπαις, τῆς ἐξέφραζε διαρκῶς τὸν ἔρωτά του, ἀλλὰ ἐκείνη, εἰς ἀπάντησιν, τοῦ ἔριχνε περιφρονητικὰ βλέμματα, λιγνύνουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀκριβῶς ὅπως καὶ ἡ Γκρέτα Γκάρμπο.

Ὡς πού κάποτε, ὁ δυστυχισμένος μπακαλόγατος ἀπελπίσθηκε κ' ἕνα προῖ πού εἶδε τὴν ἐκλεκτὴ τῆς καρδιάς του ν' ἀσχολῆται μὲ τὴν καθαριότητα τοῦ πεζοδρομίου, ἐνῶ συγχρόνως τὸν κεραυνοβολοῦσε μὲ τὰ ἡδονικά καὶ πλήρη περιφρονήσεως βλέμματά της, δὲν ἐβάσταξε καὶ τῆς ἐφώνασε:

—Τί μᾶς παρασταίνει τὴ Γκρέτα Γκάρμπο μικρὴ! Ἡ Γκρέτα Γκάρμπο δὲν σκουπίζει πεζοδρόμια!...

Παν. Παπ.

ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ Τῆ ΕΒΔΟΜΑΔΟ

ὑπό Γιάνν.

Ἀστέρας ἔθαυμάσαμεν
Ἐσχάτως ἐν Ἀθήναις,
Τὸν Βίλλυ Φρίτς, γλυκύτατον
Καὶ μειδιῶντα ἀνόντα,
Ποῦ ἔκαμε νὰ τρέχουν
Ἡ Ἀθηναῖες χῆνες
Ἐκ τοῦ πλησίον γὰρ νὰ ἰδοῦν
Τὸν φημιμένον γόητα...
Καὶ μετὰ τὸλμης, διαρκῶς
Ἡρώτων ἀφανίστου,
Διὰ τὴν Λίλιαν Χάρβεϋ
Καὶ γὰρ τοὺς ἔρωτάς του!...

Πολλὲς τὸν ἐλατάρησαν
Κι' ἤθελαν ὅπως-ὅπως
Εἰς τὸν βωμόν τοῦ ἔρωτος
Νὰ τοῦδιναν τὰ κάλλη τους.
Ἄλλ' ἐπειδὴ ἦτο δύσκολον
Καὶ δὲν ὑπῆρχε τρόπος
Ἀπλῶς... τὸν ὠνειρεύθησαν
Μιά νύχτα στὴν ἀγκάλῃ τους...
Καὶ κάθε μῆς, στεναγμούς,
Ἐξέπεμπε ἐρωτὶλὴ
Διότι ὠνειρεύετο,
Μεσάνυχτα, τὸν Βίλλυ...

Φωτογραφίαι τοῦδωσαν
Νὰ ὑπογράψῃ ἀράδα
Σὲ μιά κυρία δὲ γνωστὴ
Κι' ὀλίγον σουσουράδα,
Κατόπιν ἐπιθέσεως
Τὰ μάλα αἰφνιδίας
Ὑπὲργραφεν, ὡς λέγεται,
Καί... ἐπὶ τῆς ἰδίας...

= □ =

Ἡμεῖς οἱ ἄνδρες δ' αὐτὰ
τὰ βλέπαμε μὲ πόνον
Κι' ἐνῶ τοιοῦτον ζήτημα
Ἦρξατο νὰ γεννᾶται
Κι' ὁ Βίλλυ Φρίτς ἦτο ἀφορμὴ
Σπουδαίων παραπόνων
Ἀφίχθη στὴν πρωτεύουσιν
Ἡ Μύλλερ ἡ Ρενάτε,
Ἦτις, ὅπως ἐδήλωσε
Μὲ ἀρκετὴν συγκίνησιν
Μόνον πρὸς χρῆσιν τῶν ἀνδρῶν
Ἀφίκετο... Ἀθήνηναι!...

Φωτογραφίαις καὶ αὐτὴ
Ἐσκόρπισε παντοῦ.
—Βί γκέτ ἔς Ἰνεν, ἔλεγε
Καί, χάου ντοῦ γιοῦ ντοῦ...
Κι' οἱ Ἀθηναῖοι ἐρωτιδεῖς
Ποῦ τοὺς λυπᾶσαι νὰ τοὺς δῇς
"Ολοὶ τοὺς, ἔρριχθήκανε
Σ' αὐτὴ τὴν μορφονιά
Καὶ προξενήτρες ἔστειλαν
νὰ κάμουν προξενιά!...
Ἀλλὰ ἡ Μύλλερ, ὡς γνωστόν,
Κοριτταὶ μυαλωμένοι
Θάορος δὲν εἶναι κανενός,
Καὶ προτιμῶσα προφανῶς
Παποῦται ἀπ' τὸν τόπο τῆς
"Ἐστὸ καὶ μπαλωμένο,
Τὸν Βίλλυ Φρίτς ἀπήγαγε
Πρὸς θλίψιν τῶν Ἑλλήνων,
Καὶ φύγαγε ἀμφοτέροι,
Διὰ τὸ Βερολῖνον!...

= □ =

Δὲν εἶχαμε ὁμοῦ μονάχα
τοιαύτας συγκινήσεις
Συνέβησαν στὴν πόλιν μας

Καὶ δυὸ ἐξαφανίσαις
Ὁ Κώστας Παπαπαναγῆς
Ποῦ ἐξαφνικὰ τρόπον τινά
Ἐξηφανίσθη ἀπὸ τῆς γῆς
Καὶ δὲν βρισκόταν πονεῖν
Κι' ἡ Ρουμανίς ἡ Βοϊκάν
Ποῦ ἐνῶ τὴν βλέπαν κἀν καὶ
Χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ σκεφθῇ,
Ἐξηφανίσθη καὶ αὐτὴ!...

Διὰ τὸν νέον, ἔκαμαν
μεγάλας φασαρίας
Ἐθεωρεῖτο αἰχμάλωτος
μιάς χήρας, Πουλχερίας
Ἦτις, τὸν εἶχε ἐρωτεύσει
Καὶ γὰρ νὰ τὸν γλιετῇ
Στὴν κάμαρά της, ἔλεγαν,
Τὸν εἶχε φυλακίσαι...

Πλὴν ὅλα, ἀπεδείχθησαν
ὀλίγον παραμύθια
Καὶ ὅταν φῶς ἐγένετο
καὶ ἔλαμψε ἡ ἀλήθεια
Ἀπεκαλύφθη πῶς αὐτὸς,
ὁ Παπαπαναγῆς,
Δὲν ἦταν θύμα ἐρωτικῆς
καθόλου, ἀρπαγῆς
Ἀλλ' εἶχε πάει φυλακὴ
γὰρ κάποιον ἄλληλαιτία,
Ἀπλούστατα: Ἐπὶ κλοπῇ
καὶ χασισοποτείῃ!...

Ἡ δὲ Μαριόρα Βοϊκάν
γνωστὴ ὀργανοπαίκτρια
Ἡμέρας πέντε εἶχε χαθῇ
καὶ τὸ πρῶτ' ἡμέρας
Εὐρέθηκεν ἀπλούστατα,
—ἐδῶ ἡ καὶ τὸ μυστήριον—
Σὲ εὐσεβῶν καλογραιῶν,
τῆς Τήνου, μοναστηρίου.
Μακρὰν τῆς τύρβης, τῆς ζωῆς,
ποθοῦσα μοναχὴ τῆς,
Καλογεράκι νὰ γενῇ,
ν' ἀγάσῃ τὴν ψυχὴ τῆς!...

= □ =

Ἀλλ' ἡ Μαρία Γουλανδρὴ
πού ρούχα φερεσε ἀνδρικά
καὶ ὕστερα μονάχη,
—Ποῖος ἄραγε περίμενε
τέτοιο κουράγιο νύχτι;—
Πῆγε σὲ κέντρον τρομερὸν
γὰρ νὰ περάσῃ τὸν καιρὸν
Κι' ἐγλένθησε νυχθημερόν
μετὰ πέντε-ἕξι νεαρῶν;
Κι' ὅταν τῆς ἐπετέθησαν,
ἀμέσως χέρι-χέρι,
ἐτράβηξε μαχαίρι;

Εἶχε Μαρία λεβέντισσα
στὰ κόλπα τὰ ὀράια σου,
Λυποῦμαι πού, παρέα σου
ποτέ μου δὲν ἐγλένθησαι!...
Γιατ' εἶναι ὁραῖο εἰλικρινῶς
στὸ γλέντι σου ἐπάνω
Σὰν βλέπεις ἔτσι ἔξαρνα
τὸ βλέμμα τῆς τοῦ πλάνου,
Ἐνῶ θὰ σοῦζῃς τὸ κρασί
μὲ κέφι καὶ μαράζι,
Νὰ τῆς φωνάζῃς: —Σφάζει με—
κι' ἐκείνη νὰ σὲ σφάζῃ!

Μὲ τὸν Βίλλυ Φρίτς τὸν κατακτητὴ τῶν γυναικείων καρδιῶν

Μιά ἐπίσκεψίς μας γιὰ τὴν «Ἐβδομάδα» μετὰ ... βασάνων καὶ δισκοπῶν, - Τί εἶπε καὶ τί δὲν εἶπε γιὰ τῆς γυναικὸς καὶ τὸν ἔρωτα. - Ἡ ὁμαδικὴ παραφροσύνη τῶν δηλέων, - Τὰ ... παραλειπόμενα ἐνός τσαγιοῦ καὶ ἡ περιπέτειες γιὰ τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς φωτογραφίας τοῦ γόητος.

Γιὰ νὰ μπόρῃ κανεὶς νὰ πάρῃ συνέντευξιν μὲ τὸν περίφημον ἀγῶντα, πρέπει νὰ ἔχῃ πρῶτον ὑπομονή. Δεύτερον: ὑπομονή! Τρίτον: ὑπομονή! Ὅχι γιὰτὶ τοῦχον κουράζονται τὰ μὲλῃ μαζὶ του, ὁ Βίλλυ Φρίτς εἶναι γαμψοὺς ἀκωζερ, ἔξωπνος ἀλλὰ ἀνέπνοστο νὰ πάρῃ συνέντευξιν μὲ τὸν λιγνύνοντα — γὰρ ν' ἀναφέρουμε ἕνα ἐνδοξοῦ συμπατριώτη τοῦ ἀστέρος — εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ τὰ κατάρσεναν πρὶν εὐκολα. Ὅχι γιὰτὶ εἶναι δύσκολος στὴ συνέντευξιν του. Κάθε ἄλλο. Μὰ τὸ ζήτημα εἶναι πῶς θὰ τὸν πετύχῃς. Εἶχα τὴν ὑπομονὴ νὰ τὸν περιμένω ἀρκετὰς ὥρας στὸ Χώλλ τῆς «Κράντ Μπερτάν», ὅπου κατέλυσε. Ἀλλὰ δὲν εἶχα μόνος αὐτὴ τὴν ὑπομονή. Τῇ εἶχαν ἀκούτοι ἀκόμα συναδέλφοι καὶ αὐτοὶ καὶ τὸ σπουδαιότερον, ἕνα πλῆθος ὀλίγοιου θαυμαστικῶν. Τὸ γυναικεῖο φύλον ἔρρε καὶ ἐπὶ τῇ γυναικί. Παρήλασε ἀπὸ τοῦ προβαλίου τοῦ ξενοδοχείου ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ κ' εἰς ὅλα τοῦ τῆς αἰῶν καὶ ποιότητος. Μικρὲς, μεγάλες, μέσες κ' αὐτοῦ τοῦ ἡλικίας. Ἐκείνες δὲ πού εἶδαν περισσότερο ἀπ' ὅλες ἦσαν ἡ μυστηριώδης. Ἐμῆτερσα ἀρκετὰς... ντυνόντες ἐνῶ κατέβαιναν λαχανιασμένες μὲ τὴς τσάντες στὸ χέρι. Φαντάζομαι πῶς ἔλεγε αὐτὲς ἡ τσάντες θὰ ἦσαν ἀδελφὲς ἀπὸ σπορτικὰ ὀβελία καὶ γυμνάσιον ἀπὸ φωτογραφίαις τοῦ ἀγῶντος» σὲ ὅλες τοῦ τῆς πόλεως κ' ὅλα τὰ μενέτη.

= □ =

Συναντήσαμε στὸ Χώλλ τοῦ ξενοδοχείου, ὅτε ἀπὸ ἐξέωμα ἀναμονῆς ὥρην ἀναγέλειται ἡ ἀριστεία του. Τὸν πλησιάζουμε περιστοιχισμένοι ἀπὸ τοὺς ξεναγούς του. Πρῶτ' ἐντύπωση. Εἶναι ἕνα χαριτωμένο μεγάλο παιδί. Πρῶτα ἀπ' ὅλα παιδί. Ἦναι θαυμάσιος γερμανικὸς τύπος, ροδονακίνα μάγουλα, καθαρότατα γαλανά μάτια, θαυμάσια κροτάνα μαλλιά καὶ τὸ κυριότερον, ἕνα ἀτέλειωτο γέλιο. Τὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου δὲν κλείει ποτέ. Γελάει διαρκῶς μὲ τὸ τίποτε καὶ γὰρ τὸ τίποτε. Καὶ ἀκριβῶς μ' αὐτὸ τὸ γέλιο τοῦ κατακτείνῃ τὸν κόσμο. Δὲν ἐννοεῖ, λοιπόν, νὰ τὸ ἀπογορεύσῃ οὔτε στιγμὴ. Γελάει τὴν ὥρα πού μιλάει, τὴν ὥρα πού δέχεται τὴν ὀβελία τῶν ἐκδηλώσεων θαυμασμοῦ ἀπὸ τῆς θαυμαστῆς του, τῆς στιγμῆς πού ἀπογορεύει φωτογραφίαις του, ὅταν περπατᾷ, ὅταν πίνει τσάι, τὴν ὥρα τέλος πού δὲν κάνει τίποτε.

Ἀρχίζουμε τῆς ἐρωτήσεως. Ἐγκωπώσεως νὰ τὴν Ἀθήνα καὶ γὰρ... τῆς Ἀθηναῖας ποπᾶντων.

—Εἶμαι κατενθουσιασμένος. Εἶναι γλυκύτατα ὅλα τὰ κορίτσια τῆς Ἀθήνας... Τὸ τελευταῖον αὐτὸ τὸ διαβιβάζουμε ἀντικειμενικὰ πρὸς ὅλα τὰ σημεία τῆς πρωτεύουσας ὅπου ὑπάρχουν γυναικεῖες καρδιές πού πᾶλλον γὰρ τὸν ἀγῶνα.

Ὁ Βίλλυ δέχεται στὰ παντὰ. Τὸν ποιεῖ αἰνὴ ὁ Γερμανὸς Ποέβους στὴν Πρεσβεία. —Πῶς αἰνοῦν, ὅμως οἱ αἰώνιες θαυμάστρες. Ἐννοεῖται ἕνα μπουλούκι ἀπὸ... μυστηριώδεις μὲ τσάντες ὑπὸ μάλῃ καὶ ἐπαρκαταμμένα ἀπὸ τὴν τροχάλα καὶ τὸν αἶμα μαλλιάκια. Περικυκλῶνουν τὸν καὶ μὲ τὸν Φρίτς καὶ προβάλλουν κάθῃ μὲ ἀπὸ μὴ... δεκτικὴν φωτογραφίαις του γὰρ νὰ τοὺς τῆς ὑπογράψῃ ὅλες. Ἦταν ἔτοιμος νὰ τῆς εὐχαριστήσῃ, γιὰτὶ εἶναι τόσο καλὸς πάντοτε ἀπέναντι τοῦ ὀραίου φύλου. Ἀλλὰ πού τὸν αἰνοῦν οἱ κέρβεροι τοῦ αἵματος του. Τὸν παρασύρουν στὴν ἔξω. Τὰ κοριτσόπουλα εἶναι διατεθειμένα νὰ τοὺς κατασπαράξουν αὐτοὺς τοὺς κακοὺς

ἀνθρώπους, πού τοὺς στεροῦν τὸ «Βίλλυ του». Μιά μικρὴ μελαχροινόλα εἶναι ἔτοιμη νὰ κλάψῃ. Ὁ γόης τὴν παρηγορεῖ λέγοντάς της νὰ περάσῃ πάλι τὸ δρόμν νὰ τῆς ὑπογράψῃ τῆς φωτογραφίαις τῆς καὶ μὲ μιά μοναδικὴ ἀφέλεια τὴν γαϊδεύει εὐχόμενος οὐλικά στὰ μάγουλα.

Ἀσφαλῶς ἡ μελαχροινὴ δεσποινὴς θὰ ἔμεινε ἱκανοποιημένη: Τὸ γὰρ τοῦ ἀστέρος» ἀξίζει γὰρ χίλιες ὑπογραφές. Καὶ θὰ κρατήσῃ ἀσφαλῶς σ' ἔλῃ τῆς τῆ ζωῆς ποσὸς τοῦ τοῦ ἀπαλῶ αὐτοῦ γὰρ πού συνεκλόνησε «ἀέρι θελέων» τὴν ἄνοση, ἀκόμα, γυναικεῖα ψυχὴ τῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Βίλλυ Φρίτς ἐξηφανίσθη. Ἀποτέλεσμα: Μερικὰ λόγια πού ἴσως νὰ τὰ εἶπε προηγουμένως καὶ σὲ ἄλλους νὰ τὰ ξαναπῇ μέχρις ὅτου φύγει, καὶ τίποτε

Ἡ... κλαψὸς φωτογραφία τοῦ Βίλλυ Φρίτς, μὲ τὴν ἀγῶνιστὴ τὸν Λίλιαν Χάρβεϋ.

ἄλλο. Οὔτε φωτογραφία, οὔτε αὐτογράφο. Καὶ μὲς θέλουμε κ' ἀπὸ τὰ δυὸ Καταφύγιον τότε στὸν γραμματεῖα τοῦ κ. Φρίτς. Εἶναι ὁ κ. Κένιν, ὑποχρεωτικώτατος κύριος, ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς ὑπόσχεσι νὰ μᾶς δώσῃ τὸ ἀπόγευμα τὴν πολυπόθητὴν φωτογραφία τοῦ κυρίου του.

—Αὐτὴ τὴ στιγμὴ δὲν ἔχει καμμία μᾶς δεσφάνει. Ἐβόθηναι ὅλες. Ἐτοιμαζόμαστε νὰ φύγουμε ὅταν νὰ μπουλούκι θαυμαστῶν — τοῦ Βίλλυ Φρίτς, πρὸς ὅσον πάσης παρεξηγήσεως — πού μᾶς παρακολουθεῖς καὶ ὅλη τὴν ὥρα τῆς συνομιλίας μας, μᾶς περικυκλῶνεις. Ἡ νεαρή μὲ παρακαλοῦν θερμότητα νὰ μεσιτεύσῃ πλῆθος τοῦ γραμματεῖος νὰ τοὺς δώσῃ τῆς φωτογραφίας πού τοῦ εἶχαν ἀρτίσι ἀπὸ τὴν προηγουμένην γὰρ ὑπογραφή. Ὁ κ. Κένιν μὲς ἔχτες τῶν Γερμανικῶν καὶ ἀγγλικῶν. Μία ἀπὸ τῆς δεσποινίδος ἔχει ἐγγλικά, ἀλλὰ ὅταν ἀρχίζει νὰ μιλά μὲ τὸν κ. Γραμματεῖα κοκκινίζει καὶ τὰ κάνει θάλασσα. —Φαντασθῆτε ἂν μιλάς ἀπ' εὐθείας στὸν αὐτότερον! Παρυσὺς ὁ ὑποφαινόμενος

μενος μεταβάλλεται σὲ αὐτοσχέδιο διερμηνέα ἀνταλλάξαν νὰ μεταγλωττίσῃ τῆς παραλήψεις τῶν νεαρῶν θαυμαστῶν. Ὁ γραμματεὺς γαμψοὺς καὶ τῆς διαθεσιμῶν ὅτι θὰ πάρουν τῆς φωτογραφίας τὸ ἀπόγευμα γιὰτὶ ὁ κ. Φρίτς δὲν ποδῶσε νὰ ὑπογράψῃ καμμία, ἐκτὸς ἂν θέλουν νὰ τῆς ὑπογράψῃ αὐτὸς γὰρ λογαριασμοῦ του...

= □ =

Συνέντευξις μετὰ συνεσιῶν. Τὸ ἀπόγευμα, ἀπὸ τῆς δ' ἡ κίνησις ἔχει φθάσει στὸ κατακόρυφο, μέσα στοὺς προλαλοῦς τοῦ ξενοδοχείου. Ὁ ἀγῶν» θὰ παραστῇ στὸ τσάι τῶν ὁ, πού δίδεται πρὸς τιμὴν του. Ὁ υποφαινόμενος καταφθάνει πολὺ ἐνωρίτερα ἀλλὰ καὶ πολὺ ἄσπλος. Δὲν ἔχω καταρθῶσαι ἀκόμα νὰ πάρω φωτογραφία τοῦ ἀστέρος μὲ τὴν ὑπογραφή του. Κι' ὅσο τὸ σπουδαιότερον δὲν κατάρσεναν νὰ δώω πούθεν οὔτε μιά κάρτα του.

Καθιστῶ ἀπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν γνωστὸ σὲ ὅλους ὅτι στὴν Ἀθηναῖα ἀγορὰ δὲν ὑπῆρχε πλέον οὔτε ἕνας — ἀριθμὸς 1 — Βίλλυ Φρίτς!!

Στῆς 6, 20 ὁ κ. Φρίτς καταφθάνει. Εἶναι ἴδιος καὶ ἀπαράλλακτος ὅπως καὶ τὸ πρῶτ'. Γελάει ἡ μάλλον συνεχίζει τὸ γέλιο του, πού τὸ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἐντυπῶν καὶ τὸ διακόπτει ὅταν πρόκειται νὰ κομμηθῇ ἂν τὸ διακόπῃ καὶ τότε.

Ἡ σάλλα εἶναι ὑπερπλήρης. Πρὶν προφάσει νὰ κινηθῇ ἔχει αἰχμαλωτισθῇ ἀπὸ τὸ τραπέζι τῶν δημοσιογράφων. Ἐχουν στήν ἐκεῖ τὰ μηχανήματα τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως — μολύβια, γαστρί, σπιδό, φωτογραφίαις — εἰς τὰ ὅποια — τί νὰ κάνῃ; — ὑποκύπτει. Ἡ ἐρωτήσεως διασταυρῶνται ἡ μία τὴν ἄλλη. Ἐποχρωτικώτατος ὅπως εἶναι μὲς πληροφῶρσι ὅτι ὁρῶν ὅλα τὰ κορίτσια τῆς Ἀθήνας γλῶσσα, ὅτι εἶναι ἕνα πόθος νὰ γνωρίσῃ μὲ μὲρα ἕνα οἶμ ἐλλήνικον, ὅτι εἶναι ἐνθουσιασμένος μὲ τὴν Ἀθήνα, μὲ τὸν οὐρανόν, μὲ τῆς ὁμορφίας τῆς, οὐραῖας καὶ τεχνήτας, κλπ. κλπ.

Ἰδοὺ μερικὰς ἐρωτήσεως καὶ ἀπαντήσεως κατὰ ἐντέλῃς τυπικῆς... σφωληφίαν: —Ἐντὸς τοῦ κινηματογράφου τί ἔργο προτιμάτε;

—Νὰ τρώω καὶ νὰ πίνω...
—Δὲν ἔχετε ἐρεθιστὴ τῆς γυναικὸς;
—Ὅχι, ἀκόμη. (Ἰδὲν ἀδελφοί!)

—Τί ἰδεῖαν ἔχετε περὶ τῶν πολιτικῶν τῆς χώρας σας;

—Καμμία, οὔτε θέλω καὶ νὰ ἔχω γιὰτὶ εἶμαι ἡθοποιὸς καὶ τίποτε ἄλλο.

Σὲ ὅλες τῆς ἐρωτήσεως ἀπαντᾷ μὲ ἐτοιμότητα, ἔξωπνα καὶ ζουμερά. Ἡ μοναδικὴ ἐρώτησις στήν ὅποιαν ἐκώπασε ἦταν ἡ περίφημη περὶ τῆς Λίλιαν Χάρβεϋ, τῆς ξανθῆς παρσναῖς του γὰρ τὴν ὅποιαν καὶ ἐπιστῆναι μέχρι πρό τινας ὅτι ἦταν ἐπὶ τῇ γυναικί του καὶ πού ἔφυγε ἔξωπνα γὰρ τὸ Κόλλυλλον. Εἶναι ἡ μὴν ἐρωτήσεως πού μεσιτεύει τὸ γαστροπὸ τοῦ γέλιου καὶ πού σκιάζει ἀδύνατον τὴν καθαρότητα τῶν γαλάνων ματιῶν του. Κάποιος τὸν σπᾷν ἂν τῆς ἐστὶναι τηλεγράφημα στὸ Χόλλυλλον: ἔξ ἀπορίας τῶν τελευταίων ἐκεῖ κατατροπαικῶν εἰσιπῶν. Ἀλλ' ἐκεῖνος... δὲν ἀπαντᾷ...

Ἐν τῷ μεταξὺ μᾶς τὸν ἀπᾶνουν ἀπὸ τὸ διπλάνο τραπέζι, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ παρέα τῶν φίλων του καὶ ξεναγῶν του. Μέγα στιγμή! Ἐγὼ καταφέρω νὰ τοῦ πάρω ἕνα αὐτογράφο. Φωτογραφία πονεῖν! —Πρέπει ὅμως νὰ βρεθῇ μὲ καὶ κάθῃ ὅσα. Δίπλα μου, μὲ νεαρά κορίτσια σὲ γέλια τῆς ἀρκετὰς φωτογραφίαις τοῦ ἀστέρος.

(Ἡ συνέχεια στὴ σελίδα 766)

Η καμένη ή Ρηνιώ πως κακογέρασε !
Στά στιάδια του μικρού νησιού
όλες ή γυναίκες, κουβενιάζοντας, κα-
θισμένες στα πεζούλια της πόρτας τους, μι-
λούσαν με πόνο για τὰ πρόωρα γεράτια
της Ρηνούλας της Γριβογιάννας. Και μέ-
σα στα καφενεία της πιάντας οι άνδρες
που την έβλεπαν κάποτε να κατεβαίνει
στο γαζλό, ναϊόσαν θλιβερά το κεφάλι τους.
Δεν ήταν γοηιά ή Γριβογιάννα... Την είχε
γεράσει το μωρό του άντρα της. "Όλο το
νησί την θυμόταν πριν πεθάνει ο Κωνσταν-
τής ο Γριβογιάννης. Τριανταφυλλένια τα μά-
γουλά της και τὰ χείλη της σαν δυό φλογά-
τα γαρύφαλλα που σκορπούσαν πάντοτε το
άρωμα και την φλόγα. Δυό μάτια σαν άναμ-
μένα κάρβουνα επάνω σ' ένα μαύρο πρό-
σωπο που το πλάσιονε μιά τούφα μαύρων βε-
λιδένιων μαλλιών. Τό πέρασμα της παντού
ήταν ή χάρα. Στά πανηγύρια του νησιού ή
πρωτη. Ελύνε σαν κυπαρίσσι το δρογυλιε-
ρό της κορμί σέροντας τον χορό, και τὸ
τραγουδί της ήταν γεμάτο τριφερότητα καί
πλάθος. Καρδιές πολλές είχαν χτυπήσει δυνατά
για την όμορφή της Ρηνούλας, και κάτω
από τὸ παρσάβει του πατρικού της σπητιού
ήταν παντρευθή ακόμη, οι νέοι του νησιού ά-
ναστεύσαν τραγουδώντας της παιδικές τους
πατινάδες :

"Τού Μυλοπότα το νερό
λένε πως βγάει βδελύες,
μά κείνο βγάει πάντοτε
της όμορφες κοπέλλες..."

Η Ρηνούλα έδίδασκε και υπεργήφαν. Δεν
έδινε προσοχή στα τραγουδία και στα μω-
λογα των νέων. Είχε έμπιστοσύνη στην
όμορφή της. Και είχε κα' αυτή τὰ όνειρά
της. Όταν τις γίνανε τὸ πρώτο προσγνείδι
απ' τη μητέρα του Παντελή του Στέφου ή μη-
τέρα της αρνήθηκε :

— Δεν είναι για παντρεία ακόμη ή Ρηνού-
λα μου, κυρά Στέφαινα. Είναι μικρή ακόμη
ή κόρη μου.

Ο Παντελής ο Στέφος έβριγε την άλλη
μέρα απ' το νησί. Μπαζάρισε σε μιά Σε-
φιώτικη μορτσέρα και δεν ξαναγύρισε πιά.
Κάποιοι νησιώτες τον είδαν κάποτε μέσ' στα
μπουγάτια της Άμοργου να παλεύει με την
θάλασσα οδηγώντας ένα μικρό ληστειοποικ-
κάβα προς την Άστυπάλαια. Ο Κωνσταντής
ο Γριβογιάννης την πήρε με τὰ πλούτη του.
Παλιές καπετάνιος γινότανος ύστερα από
χρόνια πολλά στο νησί του από τὸ Άλ-
ξέρι. Η μικρή ά-
νήλικη. Η μητέρα της επέμεινε. Η Ρηνού-
λα φρόδισαν την θάλασσα και τὰ μακρινά
ταξίδια. Είχε ακούσει για την τύχη μερικῶν
θαλασσινῶν του νησιού της κα' έστρεψε με την
ιδέα πως μπορούσε ο άντρας της να πάψει
μερόνυχτα με τὸν άέρα και την θάλασσα. Ο
Κωνσταντής άποσέβη-
κε στην Ρηνούλα να μη
αφήνει ποτέ από κοντά
της. Θά καλλιεργούσαν
τὰ χτήματά τους και
θα περνούσαν μαζί
πάντα μέσα στο νησί.

Η ΡΗΝΟΥΛΑ ΤΟΥ ΓΡΙΒΟΓΙΑΝΝΗ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ
Β. ΗΛΙΑΔΗΣ

Η Ρηνούλα έδέχθηκε. "Όλο
το νησί έβούξε για τὸν γά-
μο αυτό.

— Τύχη βουνό ή Ρηνιώ, έλεγαν στα σιά-
δια κρυφοκουβεντιάοντας ή γυναίκες.

Και τὰ παλληκάρια του νησιού χτυπούσαν
την γροθιά τους επάνω στα τραπέζια των κα-
φενέδων της πιάντας.

— Να πάει τὸν γέρο αυτό ή Ρηνιώ...

Γιατί ο Κωνσταντής ο Γριβογιάννης γυρί-
ζοντας στο νησί για παντρεία είχε περάσει τὰ
πενήντα. Η Ρηνούλα δεν είχε σκεφθῆ ποτέ
τὰ γεράτια του άντρα που θάπαιρνε. Αὐτή έ-
κινάσε τὸ δικὰ της γεγάτα και την όμορφή
της. Τρία μερόνυχτα διασκεδάσε όλόκληρο το
νησί στους γάμους της Ρηνούλας με τὸν Κων-
σταντή. Σαν όνειρο ή Ρηνούλα μέσ' στο λευ-
κό της νυφικότο πέπλο που άνάδενε τὸ κορ-
μί της σαν κροστόαλλο. Άστράφταν τὰ χρυ-
σαρικά της, γαμήλια δώρα του Κωνσταντή.
Κι' έχόρευε, έχόρευε. Πρώτη φορά νύφη ή
Ρηνιώ έχόρευε με τὸν νέου του νησιού. Κι'
ο Κωνσταντής την κρυφοκινάσε με υπεργή-
φαινα άκούσθηκε να λέη όταν γυρνούσε ή νυ-
φική συνοδεία από την έγκαμήλιά :

— Να δοῦμε τὰ ύστερά της...

— Μην την κακομελετάς κυρά Στέφαινα,
της παρετήρησε κάποια γειτόνισσα που είχε
συμπεθερώ με την μητέρα της Ρηνούλας.

Εκείνη έκίνησε θλιβερά το κεφάλι της και
άνεστάνεζε βαθειά. Χαρούμενο άνοιξε το σπι-
τί του Γριβογιάννη. Σαν μιά μικρή αρχόντισ-
σα ή Ρηνούλα. Ο Κωνσταντής έκαμε δὲι μω-
ρούσε για να την κάνει εδνχισμένη. Άγόρα-
σε και καινούρια χτήματα στον κάμπο και
έξασσε κοντά στα χόδια και την άγκυλιά της
όμορφες γυναίκες του τη θάλασσα, τὰ ταξί-
δια και της περιπέτειες στο Άλξέρι με τὰ
σφυγγαρώδια καβάρα. Ένας παραγωγός του
είχε φέρει μαζί του απ' τὰ ταξίδια του στης
αφρικανικές θάλασσες τὸ θημζε κάποτε με-
ρικῆς περιπέτειάς του. Ο Κωνσταντής δεν έ-
παλές άναμνήσεις του Μαρίνου του παραγυιού
του. Ο Μαρίνος μένοντας κοντά του και ύ-
στερα από τὸ γάμο του έδούλευε στα κτήμα-
τά του με άφοσίωση. Ήταν ένα νέο παιδί ά-
κόμη, μόλις δεκαοχτὸ χρονῶ. Ο αφρικανικός
ήλιος είχε δώσει πρόωρα το κορμί του και εί-
χε οροδοήσει τὸ νεανικό του πρόσωπο. Άφο-
σιωμένος στον κόρη του τὸν Κωνσταντή ήταν
Ρηνούλα. Εσέλιε το μούλαρι της και την
συνόδευε όσες φορές επέβαινε και στην
κτήματα του άντρα της σαν ένα πιστό σκυλ-
λάκι. Ο Κωνσταντής είχε άπόλυτη έμπιστο-
σύνη στον παραγυιό του. Ξένος στο νησί, ο
Μαρίνος δεν άγνοησε να γνωρισθῆ με τὸν
νησιώτες. Μέσα στα καφενεία της πιάντας
δηγότανε περιπέτειες από τὰ μακρινά μπου-
γάτια της Άφρικής και ισορριές από τη ζωή
του Άλξέριου και της Τουνεζίας. Μιλούσε
κάποτε για κάποιες όμορφες άραπίνες και για
κάποιες φραντζέσες, που τραγουδούσαν και

χόρευαν στα καφέ άμάν του λιμανιού ή
Μπαρμπάρας. Οι νησιώτες τον άκούσαν
λαχτάρα νοιώθοντας να έπαιναν μέσα
αλλόκοτοι φλογεροί πόθοι για τὰ λιμάνια ή
Άφρικής και για τις γυναίκες που τρα-
γουδούσαν και χόρευαν με τὰ στήθια καί με τὴν
κοιλιά τους. Ο Μαρίνος έγινε γνωστός
όλο το νησί με τὸ όνομα αφρικανικός. Ήταν
τὸν ξεχώριζαν στην πιάντα και στα κα-
φενεία της άγκυριάς. Κάποτε σὲν κα-
νέει τὸν Κωνσταντή στα κτήματα του Κων-
σταντή τὸν άκούσαν να τραγουδά και από τὰ τρα-
γουδία του λιμανιού του Άλξέριου. Η Ρην-
ούλα πλέον τώρα έδειχνε διορρώπη.

Χαρά που σκόρπισε στο πέρασμά της παν-
τρευτή είχε μετατραπῆ σε πόθος που άπαι-
σά στα στήθια των νέων του νησιού. Μέσα
στο καφενείο μιλούσαν κάποτε για τὸ μεσο-
κορμί της Γριβογιάννας και για την ή-
γία του Κωνσταντή που τραγουδῶσε με τὴν
ταία ήλικία ένα φροντωμένο άπλωμα στο
αντάμυλο. Ο Μαρίνος που άκουσε τὰ λό-
για αυτά άναλόθηκε σε δυνατά γέλια. Δεν έ-
χαν προσέξει ποὺ τὸν άκουε και ο άρρω-
στος παραγυιός. Κι' όταν τὸν άπέληξε
άλλαξαν άμέσως την κουβέντα. Μονάκι
γρηθ Στέφαινα άκούσθηκε να λέη κάποτε
— Τὸν θέλουμε πιά μέσ' στο σπίτι σου
αὐτὸν τὸν αφρικανὸ τὸν παραγυιό...

— Απὸ μικρό παιδί τὸν έχει κοντά σου
Κωνσταντής, παρετήρησε και πάλιν ή συ-
θέρα ή γειτόνισσα. Κι' ή Στέφαινα έστρε-
ψε πάλιν τὸ κεφάλι της, άναστεύοντας...

Κάτι άκούσθηκε μέσ' στο νησί : πως
Σμαραγδῆ του έμμορα ήταν ξεκολλημένος
τὸν Μαρίνο. Η Ρηνιώ που άκουσε τὰ λό-
για αυτά συνάντησε τὸ ἴδιο θράδι τὸ
Σμαραγδῆ επάνω στην πιάντα των μύλων
της μίλησε με άγάπη και με έννοια...

— Αν έλθης ιδέα Σμαραγδῆ μου για τὸν
Μαρίνο πρέπει να την βγάλεις. Δεν άρ-
έσεται ο παραγυιός μας. Εὐὸ με τὴν κόρη
για και μεγαλωμένη στην Άθήνα. Τί πα-
τή θα δῆς με τὸν Μαρίνο...

Η κόρη του έμμορα προσάθηκε να δα-
λογηθῆ.

— Ψέμματα ! ψέμματα κυρά Ρηνιώ ! Πο-
τέν δεν έβγαλε εγὼ μιά τέτοια ιδέα. Ποτέ
δεν σκέφθηκαν εγὼ να γίνω γυναίκα του Μαρί-
νου τὸ θεκίζομαι στα γεγάτα και στο στε-
νι μου.

— Κι' εγὼ... κι' εγὼ... δεν έχα ποτέ
ποτέ...

Η φωνή της Γριβογιάννας έστρεψε
αὐτὸ συγκίνησι και χαρά. Μιά άλλωστε
ρακετική χαρά. Άγχαλισε με πόθος την
ραγδῆ και φιλοντας αὐτήν :

— Δεν ήταν δυνατόν ποτέ να πάρῃς
Μαρίνο σου... Ένα τέτοιο λουλούδι σου...

Απὸ τὸ ἴδιο θράδι ή Σμαραγδῆ άκου-
σθηκε να μὴν αντικρύσει πὸ τὸν άρρω-
στος. Μέσα στα λόγια και στα φροσμάτα της
βογιάννας έμάντεψε κάποιο μυστήριο
δεν σκέφθηκε να τὸ εἰχρήσει περιστο-
— Όλο τὸ νησί μακάριζε την εἰρη-
σύνη των Γριβο-
γιάννων. Μά έστρε-
ψαν σὲν σὲν σὲν
την πόρτα του
παιδιού τους. Ο
Κωνσταντής έπεσε
ρωστος. Μιά δυν-

ζοή των Γριβο-
γιάννων. Μά έστρε-
ψαν σὲν σὲν
την πόρτα του
παιδιού τους. Ο
Κωνσταντής έπεσε
ρωστος. Μιά δυν-

τη βροχή που τὸν δοῖκε δέω στα χτήματά του
τὸν έβριζε στο κρεβάτι. Η Ρηνιώ έρεξε
παντού. Και την έδοῖθηκε ο Μαρίνος. Ο γα-
πρός του νησιού δοῖκε δυνατό τὸ κρυολόγη-
μά του. Έκανε δίως δὲι μωρούς. Δέκα μέ-
ρες έπάλυνε ο γαπρός προσπαθώντας να
την γλυτώσει από τὸ θάνατο. Και φεύγοντας
ένα θράδι άρχι έδοικε μεγάλες έλπίδες στην
Ρηνιώ...

— Ο άντρας σου θα γίνῃ καλὸ κυρά Ρηνιώ
μου... Ο κίνδυνος ο μεγάλος πέρασε...

— Πατέρι μου στα χέρια σου, ελπε έκείνη
κλαιντας.

Ένα βορρὸ γειμωνιάτικο θράδι ένας δυ-
νατός βορρῆς έμώρρωζε δυνατά και ή βουή
της θάλασσας έφθανε ως επάνω στην πόλ-
η. Η βροχή έπλημμύριζε τὰ άσβεστομένα
εμπόρια των σπητιῶν κα' όλο τὸ νησί άνα-
ταράσσον από τὰ μπουμπουλίματα του άέρος
καί από τὰ άστραγάλδοντα. Όρη Θεοῦ έ-
κίνη την γλῆττα. Τὸ άλλο πρωί άκούσθηκαν
δυνατά κλάματα από τὸ σπήτι της Ρηνούλας
καί ο παραγυιός έρεξε με μάτια γλαρωμένα
σαν ένας πύλλος για να εἰδοποιήση τὸν γα-
πρό. Ο Γριβογιάννης είχε τελειώσει. Η έλ-
πίδες του γαπρού ήταν μάταιες. Μιά άπρό-
σπῃ περιπέτεια την νύχτα κα' ο θάνατος ήλπι-
σε τὰ φτερά του.

— Ο Θεός δεν βλογάει τὸ άδικο, παραμύ-
λη ή γρηθ Στέφαινα...

Η Ρηνιώ θιόθηκε σε πένθος. Τὸ χαμώ-
γιο έδωσε και μαράθηκαν τὰ δυό τριαντά-
φυλλα του προσώπου της. Ο παραγυιός της
στάθηκε άποσιτισμένος. Σ' όλα τὰ θελήματά
της αὐτὸς και στα κτήματά της σαν ένας ά-
φνης καινούριος. Δεν έλειπε όμως ούτε
απὸ τὸ καφενείο ούτε από τὰ πανηγύρια του
νησιού.

Μήνες κλεισμένη στο σπήτι της ή Ρηνούλα
δεν ήθελε να δῆ τὸν κόσμο πιά. Ο Μαρίνος
στον πρώτο μήνα έπήγαγε νομὸς στο σπήτι.
Ύστερα όμως, άρχισε να ξεμερώνεται στα
καφενεία να μετὰ μαζί με τὸν άλλους και
πῶτος απ' όλους να κάνει πατινάδες κάτω
απὸ τὰ παρσάβια κάποιων κοριτσιῶν και να
σέρνει τὸν χορὸς τραγουδώντας παλιὰ, ά-
γνωστα τὰ γνόμια αφρικανικά τραγουδία.

Πότε δεν είχε άπομεινεί από την
διαρρέα και τὰ γεγάτα της Ρη-
νούλας. Τὸ προσῶπό της ένα πε-
τὸν τεταμένο στο κόκαλο και
όλο τὸ κεφάλι της με τὸ σαγόνι
της ήτοιμένο και δεμένο σφιχτά
μέσα σ' ένα μαύρο μαντήλι έδι-
νε την έντίπωση ενός νεκροτα-
φείου. Η φωνή της σουβλερῆ σαν
άδυνατο από κάποιο μακρινὸ θά-
θος.

— Η καμένη ή Ρηνιώ, παρ-
γύρισε από τὸ μαρζάκι τὸ θανά-
τον τὸν άντρα της ! Κι' άσπρι-
σαν τὰ μαλλιά της σαν ματωμένα.
Τηλεμένη μέσα στα μαύρα της
κάποτε της γίντες σωματισίες
εσέναι ο παραγυιός μας. Εὐὸ με τὴν κόρη
για και μεγαλωμένη στην Άθήνα. Τί πα-
τή θα δῆς με τὸν Μαρίνο...

Η κόρη του έμμορα προσάθηκε να δα-
λογηθῆ.

— Ψέμματα ! ψέμματα κυρά Ρηνιώ ! Πο-
τέν δεν έβγαλε εγὼ μιά τέτοια ιδέα. Ποτέ
δεν σκέφθηκαν εγὼ να γίνω γυναίκα του Μαρί-
νου τὸ θεκίζομαι στα γεγάτα και στο στε-
νι μου.

— Κι' εγὼ... κι' εγὼ... δεν έχα ποτέ
ποτέ...

Η φωνή της Γριβογιάννας έστρεψε
αὐτὸ συγκίνησι και χαρά. Μιά άλλωστε
ρακετική χαρά. Άγχαλισε με πόθος την
ραγδῆ και φιλοντας αὐτήν :

— Δεν ήταν δυνατόν ποτέ να πάρῃς
Μαρίνο σου... Ένα τέτοιο λουλούδι σου...

Απὸ τὸ ἴδιο θράδι ή Σμαραγδῆ άκου-
σθηκε να μὴν αντικρύσει πὸ τὸν άρρω-
στος. Μέσα στα λόγια και στα φροσμάτα της
βογιάννας έμάντεψε κάποιο μυστήριο
δεν σκέφθηκε να τὸ εἰχρήσει περιστο-
— Όλο τὸ νησί μακάριζε την εἰρη-
σύνη των Γριβο-
γιάννων. Μά έστρε-
ψαν σὲν σὲν σὲν
την πόρτα του
παιδιού τους. Ο
Κωνσταντής έπεσε
ρωστος. Μιά δυν-

ζοή των Γριβο-
γιάννων. Μά έστρε-
ψαν σὲν σὲν
την πόρτα του
παιδιού τους. Ο
Κωνσταντής έπεσε
ρωστος. Μιά δυν-

τὸ θράδι έκείνο ο άγέρας και ή θάλασσα έ-
δεναν μακαζμένα τὸ νησί. Μέσα στο κερά-
λι της Ρηνούλας άρχισαν να χοροπηδῶν ή ά-
νομήσεις. Μπροστά από τὰ μάτια της πε-
ρνούσαν φαντάσματα και ένοιωθε στα στήθια
της ένα βαρὸ θραγχνά. Έφερε διαστικά της
κλάμεις στο πρόσῶπό της για να διώξῃ τὰ
μαύρα φαντάσματα που την τυραννούσαν. Ά-
δύνατο. Μιά τραυμία φοβερή στο κεφάλι της.
Τινάχθηκε σε μιά στιγμή λαριασμένη. Η
φωνή της πνιγότανε στο λαρύγγι της. Τὸ
κάκο προσπάθησε να φωνάξῃ. Τινάχθηκε
εφθασε ως την πόρτα. Εκείνη την στιγμή
έμπαινε ο Μαρίνος. Βλέποντας αὐτὸν ή Ρη-
νούλα συνήλθε.

— Πού ήσουν πάλιν ως την ώρα αὐτή. τὸ
ελπε με μιά στανιγὰ έπληκτική φωνή...

— Ελπε πὸν ήμωνα, άπάντησε έκείνος γε-
λώντας σαρκαστικά...

Η Ρηνούλα τὸν άρπαξε απ' τὰ χέρια...

— Στά γλῆντια ! Στά γλῆντια...

— Πού ήθελες νάμωνα...

— Είσαι ένας άθλιος.

"Εκλεις τὰ μάτια της από έρωτική ήδονή..."

— Άφισέ με ! άφισέ με.

Εκείνη έξασχολούθηκε, να φωνάξῃ με την
στειγνὰ σουβλερῆ της φωνή.

— Είσαι ένας άθλιος.

— Τι φωνάζεις, μωρή, έτσι; Τί ζητάς από
μένα ;

Η Γριβογιάννα έστρεψε όλόκληρη. Χτυ-
ποδαν τὰ σαγόνια της και στο πρόσῶπό της
είχε άπλωθῇ μιά νεκρὴ γλωσσίδα.

— Στά γλῆντια σου... όταν εγὼ μονάχη έδω
έρημη κατεστραμμένη, κλαίω την δυστυχία
μου.

Εκείνος την εκντάσε με σαρκασμό.

— Ήταν δικός σου άντρας ο Κωνσταν-
τής. Δεν χρίνεζ εγὼ για να κλάω.

Η Ρηνούλα δοῖθηκε μπροστά του άγοι-
μένη.

Για πρώτη φορά τώρα άντρώριζε τη Γρι-
βιάννα με μάτια γλαρωμένα, τόσο άγρια
καί τόσο άπειληκά.

Μέσα στο χτύπημα των σαγόνιῶν της σαν
να μασούσε τὸ λόγιτι.

— Σεγνίε πως μ' έσπρωξες εὐὸ στην ά-
μια !

— Στην άμια... Χά ! Χά !

— Επρόδοξα για σέντ την τιμή του.

— Σοῖδωκα τὰ γεγάτα μου. Δεν σόικαμα
κονέναι μεγάλο κακό. Ήταν γέρος ο μακα-
της. Σοῖδωκα εγὼ δὲι δεν μπορούσε να σου
δόσῃ ο άντρας σου.

— Μ' έσπρωξες στην προδοσία.

Κι' εκλεις τὰ μάτια της άνατολώντας την
πρώτη στιγμή της προδοσίας. Ήταν ένα κα-
λοκαίριτικο άπομωσήμερο. Ο ήλιος έοκάζε
την πέτρα στο νησί. Μέσα στο κτήμα της
ρεμιατῆς δοῖθηκε μοναχὸ ο Μαρίνος με
τη Ρηνιώ. Κάτω από μιά έλική ή Ρηνιώ άί-
σθάνθηκε τὰ γεγάτα της να φροντίζουν. Ο
ήλιος έπάρωνε τὰ μάγουλα και τὸ κορμί της.
Ο Μαρίνος έαπλωμένος κοντά της της έλε-
γε για της άραπίνες της Άφρικής και για
της γυναίκες με την φλόγα και τὸν έρωτα
που χόρευαν στ' αφρικανικά λιμάνια. Η Ρη-
νιώ ένοιωσε τὸ κορμί της να λυώνῃ σαν μα-
λακό άσχημ από τη φλόγα της αφρικανικής
λαχτάρας. Εκλεις τὰ μάτια της από έρω-
τική ήδονή. Σπασταρούσε όλόκληρη. Τὸ κορ-
μί της και ή ψυχή της. Ο Μαρίνος την έπλη-
σισε. Χάριζε τὸ κεφάλι της με την τραυ-
μὰ των μαύρων βελιδένιων μαλλιών της και
την έσπρε στην άγκυλιά του. Με κλεισμένα
μάτια ή Ρηνιώ παραδόθηκε στην νεανική όρ-
μή του παραγυιού. Ο ήλιος και ή νεανική φλό-
γα έλυωναν τώρα τὰ κορμιά καί των δυό.

Κανέναν δεν τὸν ελπε δει. Έ-
γινε δική του. Έκτοτες ή-
ταν γυναίκα του. Αὐτὸς τρι-
γύσε μέσα στο σπήτι τὸν άν-
τρα της κα' επάνω στο ἴδιο
νυφικότο κρεβάτι τὸν ά-
νδρα της νεότης της. Η Ρη-
νιώ παραδίνοντας τ' άπομω-
σήμερο έκείνο τὸ κορμί της
είχε παραδίνοντας και την ψυχή
της. Κι' είχε σαλένη ή σά-
φη της. Άγχαλσε τὸ Μαρίνο
με σωματικὸ έρωτα. Τὸν ήθε-
λε δικό της. Κι' έστρεψε στην
ιδέα πως μπορούσε να φύγῃ
μια μέρα από κοντά της. Έ-
κείνος βλέποντας την άδυνα-
μία της αὐτῆς είχε μεταβληθῇ
σ' ένα μικρὸ τριφερό. Την
γλεντούσε και ήταν ο άφέν-
της της. Κι' έστρεψε από
τη σάφη της όλο τὸ δάμα
αὐτὸ ή Ρηνιώ άισθάνθηκε να
σαλένη περισσότερο τὸ κερά-
λι της. Κουνοῖσε τὰ κοκα-
λιάκια χείρας της και φώνα-
ζε περισσότερο.

— Όχι ! Όχι ! Δεν μπο-
ρεί να πάῃ έτσι ή ζωή αὐτή.

— Αν ήθελε για φίλη ! ά-
πάντησε έκείνος στεγνώνοντας
τὰ σόγια του επάνω απ' τὰ
μισοσβυσμένα κούτσουρα της
φρονιάς.

— Να φύγεις ;

— Μπορώ αὐριο αν θέ-
λης στο Σμαζάριον καὶα του
αὐτοῦ Αντόνιου που φέρει τὸ
παιδί για μωρό...

Η Ρηνιώ άρώπηε σαν ά-
γεμισμένο θεοῦ επάνω του.

— Να φύγεις ! Να φύγεις !
Ο Μαρίνος την έστρεψε

δυνατά.

— Θὰ ποὺ πάλαι το θεὸ σου, κληνόντας...

Η Γριβογιάννα έκούοντας την βουή
αὐτῆς δοῖθηκε σαν ένα χτυπημένο θεοῦ.

— Παληόγορα εγὼ... Παληόγορα...

— Α-
θλιε... Φογηά.

Εκείνος προσπάθησε να κλείσῃ τὸ στόμα
της.

— Αφίσε με. Θὰ φωνάξω, Θὰ τὸ φωνά-
ξω. Εὐὸ οαῖτισσε τὸν Κωνσταντή. Εὐὸ...

Εξὼ ή βροχή και ο βορρῆς έξασχολο-
ύσαν άρρηκτα, άναταράσσοντας όλόκληρο τὸ
νησί. Εἶσαι άνω τὸ θράδι έκείνο που έδοῖκε
επάνω στο κρεβάτι του ο Κωνσταντής ο Γρι-
βογιάννης.

— Σάπα, πασὸ ! Σάπα, οὐδένος με πη-
μέσι φωνή έκείνος. Θὰ σοῦ άλλέξω...

Κι' έπρόκεισε τὴ γροθιά του για την χτυ-
πήση.

— Σκότισε κα' έπεία αν θέλεις. Σκότισέ
με. Είσαι ένας άθλιος.

Η Ρηνιώ έανάψε τόση με δὴν τὸν σου-
βλερῆ στανιγὰ της φωνή που την έντιγε ή
βουή του άέρα. Και ή βροχή δέω έδενε τὰ
παρσάβια πλημμυρίζοντας τὰ άσβεστομένα
εμπόρια των σπητιῶν καί τὰ στεγὰ σπα-
διάς του μικροῦ νησιού. Όρη Θεοῦ σαν τὸ
θράδι έκείνο που πέθανε ο Κωνσταντής ο Γρι-
βογιάννης.

— Φώναζε όσα θέλει... Φώναζε ! Εὐὸ τὸν
σκότωσες τὸν άντρα σου. Εὐὸ δέχτηκες να

έγραφε, έγραφε...
Οι τότε θημάνες
του «Νέου Κέντρου»
θυμούνται ακόμη τον
ζωηρό νέο, με τα
μεγάλα ανευρισσόμενα
μαλλιά και με τα
φωτεινά μάτια, που
έβλεπε στο καφενείο
με κομψότητα τετρα-
ρά, μέσα στα όποι-
α ήταν γραμμένα με ώ-
ρα ήφα καλλιγραφικά
γράμματα τα τελευ-
ταία ποιήματά του.
Και, αφού ρωτούσε
τον Μαρτζώκη και
την παρσία αν θέλη
να τους διαβάσει κάτι,
αρχίζε ν' απαγγέλλει
πλήθος στίχους που με
μεγάλη λυρική διάθεση,
με μεγάλα λυρικά, δια-
θέσει.

Μα και ο κ. Άγγελος Σικελιανός, ώ-
ρατος ξανθός νέος, δειλός όμως και ντροπα-
λός, εδιάβαζε κάπου-κάπου ποιήματά του.
Μα τότε ακόμη δεν είχε γράψει μεγάλα
ποιητικά έργα. Επρόκειτο λυρικά κομμάτια
με ζωηρές εντυπώσεις και λαμπρή γλώσσα.
Αυτά εδιάβαζε στον κύκλο του Μαρτζώκη.
Το 1907, που έπαυσε πια να συχνάζει στο
«Νέον Κέντρον» έγραφε το πρώτο μεγάλο
συνθετικό ποίημά του τον «Αλαφροέκιοτο».

—Ο Μαρτζώκης, πίνοντας διαρκώς καφέ-
δες καπνίζοντας, άκουε μ' ευχαρίστηση τα
ποιήματά όλων των γύρω του, δηλαδή του
Σικελιανού, του Φραγκόπουλου, του
Σιγούρου, ακόμα και του τσεκερού
Βασιλέτη. Και όλους τους νεοέκτορες με
την γνωστή του καλωσύνη και γλυκύτητα.

Και ο Βασιλέτης συγγράφει τους άπα-
γήτους όλους...

—Ωραίο! Λαμπρό! Μπαρό! Έλεγε στους
ποιητές ο Μαρτζώκης κι' έπειτα έκανε
μερικές αισθητικές παρατηρήσεις.

Μα ο Βασιλέτης έλεγε άμέσως:
—Καλούτσικο. Έτσι κι' έτσι. Δεν θα
ουδέποτε...

Αυτά έβάζαζαν ως το 1907. Τότε το
«Νέον Κέντρον» μετεφέρθη στην παραπάνω
γωνία Προστατείου και Σταδίου, κάτω από
τά τότε γκαλερί της εφημερίδας «Χρόνος»
του κ. Κωστή Χαροπούλου (τόρα ξενοδο-
γείον «Όλυμπος Πάλλας»).

Η ιστορία του «Νέου Κέντρου» στην
γωνία εκείνη είναι μεγάλη και περίεργη.
Γι' αυτή θα μιλήσουμε στο ερχόμενο φύ-
λλον της «Εβδομάδας».

ΦΩΤΟΣ ΓΙΟΦΥΛΛΗΣ

Λίγο πνεύμα

ΔΙΚΑΙΟΔΟΓΙΑ

—Τί μαθαίνω, αγαπητή μου κυρία, Άπο-
κρίστητε παιδιά ; Και γο που νόμιζα πως ό
άντρες σας άνοιξαν εδώ και ένα χρόνο...
—Ω ! Ναι, αλλά μ' έγραφε, έχετε, κάθε
εβδομάδα τακτικώτατα.

= □ =

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Έκεινη.—Μου έχεις καταστήσει άγυ-
πόροση την ζωή μου.
Έκεινος.—Έτσι λές ; Να πās να
δοής την μαμά σου τότε...
Έκεινη.—Τό ξέρεις πολύ καλά πως έ-
χει πεθάνει.

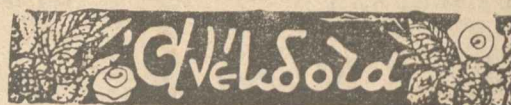
= □ =

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

Στά γκαλερί κάποιας επαρχιακής εφημερί-
δος μπαίνει ένας άλγης :

Έχω έξη μέρες που δεν έφαγα τίποτε.
Τό παιδί πηγαίνει στον διευθυντή και του
αναφέρει τό γεγονός. Και ο διευθυντής :

—Φέρτονε μέσα να τον δω. Αν καταφέρει
να μου εξηγήσει πως κατόρθωσε αυτό τό
πράγμα, υπάρχει έλλειψ να βγάλω τό φύ-
λο για μία βδομάδα άδύμη.

του Κλεμανώ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΕΙΑ

—Ο Κλεμανώ έλεγε για τον Μπριάν:
—«Δεν έσσει τίποτε κι' όμως τά κατα-
λαβαίνει όλα».

Και για τον Πουανγκαρέ:

—«Τά έσσει όλα κι' όμως δεν καταλα-
βαίνει τίποτε».

= □ =

Ο ΚΛΕΜΑΝΩ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ...

—Ο Κλεμανώ άγαπούσε να τρομάζει
τους άσελεις επαρχιώτες, με τά λόγια του
πάντοτε.

Κάποτε που τον προσέλασαν σ' ένα
χωριό να φάν, περιέμενε κατά την διάρκεια
του φαγητού την κατάλληλη στιγμή.

—Όταν κάποτε έγινε ήσυγία, γυρνώντας
στην παραπλεύρως καθήμενη του κυρία,
της λέει σε τόνο έμπιστευτικό, αλλά δυνα-
τά εις επήκοον όλων:

—Την εποχή λοιπόν που είχα σκοτώσει
τον παππού μου...

—Έννοείται πως ύστερ' απ' την πρώτη
εντύπωση, οι παριστάμενοι έσκασαν στα
γέλια.

= □ =

Η ΣΚΑΗΡΟΤΗΣ ΤΟΥ ΚΛΕΜΑΝΩ

—Ο Κλεμανώ, ό περίφημος «Τίγρις»,
φριζόταν για την σκληρότητά του. Πολλοί
έλεγαν πως δεν είχε καρδιά. Κάποια μέ-
ρα συγγαίον έβαν δημαρχο για την γε-
νναία στάση που έτήρησε κατά την δια-
κεια μιας άπεργίας.

—Σας συγγαίον, του είπε ο Κλεμανώ,
Και νοιώθω την ανάγκη να σας σοφίσω έ-
πάνω στην καρδιά μου.

—Αλλά, κύριε πρόεδρε, του απήντησε ό
ευφύης δήμαρχος τό κενόν μου φέρονε ή-
λινγο, άνομόντα την καρδιά που, δεν είχε
ο Κλεμανώ, και πως γοήγορα θα τον έ-
γνοόσε.

Την επομένη ο δήμαρχος διωριζόταν
Νομάρχης!

ΞΕΝΗ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑ

Ειδύλλιο στη Θάλασσα

(Του ερσσοου ζωγράφου Β. Κράε)

ΕΒΔΟΜΑΣ

Μικρές ιστορίες

Παραμύδι

—Η Άννα, μια
νεαρή κι' άξένηστη
νεαίδα ενός πικρού
δαυόσκωτου βουρ-
νιού, δεν ήξερε καθόλου
τά μάτια της ήταν
τόσο έκφραστικά,
γλυκά και μεγάλα
για να υεθύνουν μ' έ-
να και μόνο τους ά-
νάστημα τον έρωτα,
αν τό πρόσωπό της
ήταν όμοιο στο γυναι-
κόπεταλο, αν τά δόντια της ήσαν
λευκά σαν τά φύλλα της άσπρης
τας, αν τό λινόν γυναικό
άσπασματόν όμορρό και
ήλάνωτο εύλογιστό του έλατού...
Αν τό πρόσωπό της ήσαν
όμορφο, αν τό λινόν γυναικό
άσπασματόν όμορρό και
ήλάνωτο εύλογιστό του έλατού...
Αν τό πρόσωπό της ήσαν
όμορφο, αν τό λινόν γυναικό
άσπασματόν όμορρό και
ήλάνωτο εύλογιστό του έλατού...

—Πότε-ποτε ο Ρισάρ
έκρινε :

—Είπατε μικρούλα μου, είπατε...

—Όμως ένοιωθε πως τά παρήγορα λόγια
του δεν ήσαν ειλικρινή. Θάβηκε νάδρασε της
κατάληπες φράσεις που τά έδιναν την λύση
αυτή. Και όμως ή Ζοζυάν ήθελε πάντοτε γι'
αυτήν ο άσπασματόν όμορρό της ζώης, που
προσέλασε να φάσση από χρόνια έαυτά, χω-
ρίς να τον έξιμολογήσει ούτε στον έαυτό του
τον ίδιο.

—Η νέα γυναίκα ξεφώνιζε μουγγά :

—Δεν θα τον ξαναδώ ποτέ πια στη ζωή
μου !

—Πώς τό έφτια ; άποκρίθηκε ο Ρισάρ.

—Από μέσα του όμως εύότανε να μην έ-
κρινε ποτέ πια ο Άντρέ εν τούτοις ή λύ-
ση που έδινε έμπρό- του τούδινε την μυστι-
κή έλπίδα να πληρώσει περισσότερο την νέα
γυναίκα.

—Είπατε φρενικό ! είπατε σε λιγάκι ή Ζοζυάν.
Εγώ που δεν ζούσα παρά μόνον γι' αυτόν !

Μα δέκαμε πόσο θαβεία τον είχε λυπήσει
και προσέθεσε :

—Ο σγγνών, φτωχέ μου φίλε !

—Από μέσα του όμως εύότανε να μην έ-
κρινε ποτέ πια ο Άντρέ εν τούτοις ή λύ-
ση που έδινε έμπρό- του τούδινε την μυστι-
κή έλπίδα να πληρώσει περισσότερο την νέα
γυναίκα.

—Είπατε φρενικό ! είπατε σε λιγάκι ή Ζοζυάν.
Εγώ που δεν ζούσα παρά μόνον γι' αυτόν !

Μα δέκαμε πόσο θαβεία τον είχε λυπήσει
και προσέθεσε :

—Ο σγγνών, φτωχέ μου φίλε !

—Από μέσα του όμως εύότανε να μην έ-
κρινε ποτέ πια ο Άντρέ εν τούτοις ή λύ-
ση που έδινε έμπρό- του τούδινε την μυστι-
κή έλπίδα να πληρώσει περισσότερο την νέα
γυναίκα.

—Είπατε φρενικό ! είπατε σε λιγάκι ή Ζοζυάν.
Εγώ που δεν ζούσα παρά μόνον γι' αυτόν !

Μα δέκαμε πόσο θαβεία τον είχε λυπήσει
και προσέθεσε :

—Ο σγγνών, φτωχέ μου φίλε !

—Από μέσα του όμως εύότανε να μην έ-
κρινε ποτέ πια ο Άντρέ εν τούτοις ή λύ-
ση που έδινε έμπρό- του τούδινε την μυστι-
κή έλπίδα να πληρώσει περισσότερο την νέα
γυναίκα.

—Είπατε φρενικό ! είπατε σε λιγάκι ή Ζοζυάν.
Εγώ που δεν ζούσα παρά μόνον γι' αυτόν !

Μα δέκαμε πόσο θαβεία τον είχε λυπήσει
και προσέθεσε :

—Ο σγγνών, φτωχέ μου φίλε !

—Από μέσα του όμως εύότανε να μην έ-
κρινε ποτέ πια ο Άντρέ εν τούτοις ή λύ-
ση που έδινε έμπρό- του τούδινε την μυστι-
κή έλπίδα να πληρώσει περισσότερο την νέα
γυναίκα.

—Είπατε φρενικό ! είπατε σε λιγάκι ή Ζοζυάν.
Εγώ που δεν ζούσα παρά μόνον γι' αυτόν !

Μα δέκαμε πόσο θαβεία τον είχε λυπήσει
και προσέθεσε :

—Ο σγγνών, φτωχέ μου φίλε !

Κ. Δ. ΕΛΛΗΝΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ένα άριστο γράμμα

“Δέν θα τον ξαναδώ πιά !...”

Άντουάν ντε Κουρσόν

πράγμα... Θά καθίσουμε στη γωνίτσα, κοντά
στη φωτιά, και θα πάρουμε κάτι εκ του προ-
χειρού, πάνω σ' ένα μικρό τραπέζακι. Θά φέ-
ροι ομιάμνια που την αγαπάτε τόσο πολύ...
Θά συνταξάρουμε σάν δυο ρομαντικοί έρωτευμέ-
νοι.

—Κι' αύριο ; είπεν ή Ζοζυάν λυπητερά.

—Αύριο θα ξαναξοίσωμε τά ίδια, ή μιλ-
λον θα βρούμε κάτι άλλο... Κανένα ταξιδάκι.
Θέλετε να πάμε στο Μαρκό ; σ-ήν Αίγυπτο ;
Θά υποθέσωμε να φύγουμε σε δυο μέρες. Θά
ταξιοποιήσω γρήγορα-γρήγορα της δουλειές
μου...

—Όχι, Ρισάρ, δεν θέλω να κάνετε τέτοιες
θυσιές για μένα. Δεν τό άξιζω.

—Μά δεν θάνα καμιά θυσία, αφού θα εί-
μαι κοντά σας...

—Μήπως μπορώ να τον ξεχάσω ;

—Εξάφνα τό μάτι του έπεσε επάνω στο τραπέζι-
κι, σ' ένα σημείωμα...

—Εκείνος χαμήλωσε τό κεφάλι του, και έπα-
τα απότομα, σάν νάδιωχνε μία κακή ιδέα
από τό μυαλό του...

—Θάνα τόσον βροφά... 'Ο ήλιος ! 'Η θά-
λασσα...

—Εκείνος χαμήλωσε τό κεφάλι του, και έπα-
τα απότομα, σάν νάδιωχνε μία κακή ιδέα
από τό μυαλό του...

—Θάνα τόσον βροφά... 'Ο ήλιος ! 'Η θά-
λασσα...

—Εκείνος χαμήλωσε τό κεφάλι του, και έπα-
τα απότομα, σάν νάδιωχνε μία κακή ιδέα
από τό μυαλό του...

—Θάνα τόσον βροφά... 'Ο ήλιος ! 'Η θά-
λασσα...

—Εκείνος χαμήλωσε τό κεφάλι του, και έπα-
τα απότομα, σάν νάδιωχνε μία κακή ιδέα
από τό μυαλό του...

—Θάνα τόσον βροφά... 'Ο ήλιος ! 'Η θά-
λασσα...

—Εκείνος χαμήλωσε τό κεφάλι του, και έπα-
τα απότομα, σάν νάδιωχνε μία κακή ιδέα
από τό μυαλό του...

—Θάνα τόσον βροφά... 'Ο ήλιος ! 'Η θά-
λασσα...

ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕ ΚΟΥΡΣΟΝ

Στο Έγκληματολογικό Μουσείο της Ν. Υόρκης.

Όταν τὸ ἔγκλημα γίνεται καλλιτεχνία

Πῶς δολοφονοῦν οἱ γκάγκστερ

Ο διευθυντής του Έγκληματολογικού μουσείου Μισέλ Ντερέ, παρουσιάζει στους μαθητευόμενους του ένα στυλόγραφο-περίστροφο κι' ένα έγκλειδιο-περίστροφο, που έχουν κατοχυρωθεί στα χέρια ενός γκάγκστερ.

ΠΟΙΟΣ δὲν ἔχει ἀκούσει νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὸ περίφημο Έγκληματολογικὸ Μουσεῖο τῆς Νέας Υόρκης, τὸ ὁποῖο στὸ εἶδος του εἶναι ἀπὸ τὰ... τελειότερα τοῦ κόσμου. Κι' ὅμως κανεὶς ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἔχη ἰδεῖν τὴν σπουδαϊκότητά του καὶ τὴν μεγάλων ὑπηρεσιῶν ποὺ προσφέρει στὴν ἀμερικανικὴ ἀστυνομία, τῆς ὁποίας τὰ καλλιτεχνὰ στελέχη ἔχουν διδαχθῇ μὲς σ' αὐτὴ τὴν ἐπιστὴμὴ των.

Τὸ ἐγκληματολογικὸ μουσεῖο τῆς Ν. Υόρκης ἀποτελεῖ παρόσημα ἐνὸς νεοσύστατου Ἀστυνομικοῦ ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος στεγάζεται στὸ κτίριο τῆς διευθύνσεως τῆς Ἀστυνομίας Νέας Υόρκης καὶ περιλαμβάνει καὶ μὴν Ἀστυνομικὴ Σχολή.

Ὅλοι οἱ μαθητευόμενοι ἀστυνομικοὶ τῆς ἀνεφορμένης σχολῆς κάθονται πρὸς τὴν ἡμέρα στὸ Έγκληματολογικὸ μουσεῖο. Ἀλλὰ στὸ μουσεῖο εἶναι δεκτοὶ καὶ κάθε ἀμερικανὸς ντετέκτιβ, ποὺ θὰ ἤθελε νὰ μελετήσῃ τὰ καταχθόνια μέσα τῶν «γκάγκστερ», τῶν ποικίλων αὐτῶν ληστών, τῶν πόλεων, καὶ νὰ ἐπεξεργασθῇ τὰ διάφορα φωνικά ἀντικείμενα—ὄχι ὅπλα—ποὺ μεταχειρίζονται αὐτοὶ γιὰ τὴν ἀμυνά των.

Τὸ Έγκληματολογικὸ μουσεῖο εἶναι ἀνεγερμένο κατὰ τὸν τελευταῖο τρόπο. Εἰδικὸι καθηγητὰί τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς διδόντων μὲς σ' αὐτὸ καθημερινῶς ἐγκληματολογικὰ μαθήματα στοὺς σπουδάζοντας ἀστυνομικοὺς, σπουδαίοντάς το εἶδος των, καθὼς συνοδεύονται κι' ἀπὸ διάφορα περσόνια καὶ ἀναποσπάστες.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσείου καὶ διδάσκαλος ντετέκτιβ Μισέλ Ντερέ, ἔχει, πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸ, ἐγκαταστήσει, στὰ περί τοῦ μουσείου μὲς περίπολο.

Τὰ... κομψοτεχνήματ.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται μὲς στὸ μουσεῖο, ἔχουν τὸ καθεὶν καὶ τὴν δική του ἱστορία, ἡ ὁποία τῆς περιστάσεως φορές εἶναι πραγματική. Τὰ παλαιότερα ἀντικείμενα ποὺ εὐρίσκονται ἐκτεθειμένα μετὰ τάξιν καὶ... στοργὴν τῆς διπλῆς τῶν αἰθουσῶν τοῦ μουσείου ὡς ὅπου ὁρᾶται ἐκεῖ ποὺ βρίσκονται, διεδραμάτισαν τὸ καθένα κι' ἀπὸ ἕνα φοιτητὸ ὅλο:

Ἐπάνω σ' ἕνα βελούδινο οὐδέποτε βρισκόνταν μὲ γυφτοὺς τοποθετημένοι δύο... στυλόγραφοι. Τὰ δύο κινιῶντα αὐτὰ—φαινομενικῶς τοῦλάχιστον—ἀντικείμενα τοῦ βίου ἀνέως τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀνιδεοῦ ἐπισκέπτη, ὁ ὁποῖος, μπαίνοντας ἐκεῖ μὲς, παρουσιάζει ἀσφαλῶς ν' ἀντικρούσῃ στυλέτα, μαχαιρίδια, περιστροφὰ, πολυβόλα, γειροδουβίδες, καὶ ἄλλα παρόμοια ληστοικὰ σύνεργα.

Ὁστόσο, οἱ δύο αὐτοὶ στυλόγραφοι ἔχουν καὶ παλαιὸν τὴ θέση τους ἐκεῖ μὲς. Ὅπως ἔχουν καὶ τὴν ἀκατά ἀποσπείρη ἱστορία τους, ποὺ θὰ σὰ διηγηθῶμε ἀμέσως παρακάτω: Πόιν δύο ἀκρίβως γρόνια στὸς κεντρικότερους δρόμους τῆς Νέας Υόρκης συνέβαιναν τακτικὰ κάθε βράδυ

συνεδρὼν, ἐπὶ μίαν ὥρισμένην περίοδον, διάφοροι συμπλοκῆς ἀστυνομικῶν με μυστηριῶδες συμμορίτας γυρῶν ποτὲ νὰ κατορθωθῇ νὰ συλληφθῇ κανεὶς. Κάποια μὲς ἕνας ἀστυνομικὸς ἐπιβεβαιώθηκε κατὰθώσε ἐπὶ τέλους νὰ συλλάβῃ στὸ δρόμο κάποιον συμμορίτη καὶ νὰ τὸν φυλακίσῃ προσωρινῶς στὸ γραφεῖο του.

Ὅσοι εἶχαν παρρησίαν κατὰ τὴν ὥρην τῆς συλλήψεως τοῦ μαζοτύρησαν ἐπὶ ὁ ληστής εἰνε ἐρευνήθη ἀπὸ τὸν δολοφονηθέντα ἀστυνομικὸ καὶ δὲν εὐρέθηκε νὰ φέρῃ κανένα ὅπλο ἐπάνω του. Πῶς κατορθώσε τὸ ἐν τὸν σκοπὸν; Τὸ πείνμα κατέληξε στὸ μυστήριον.

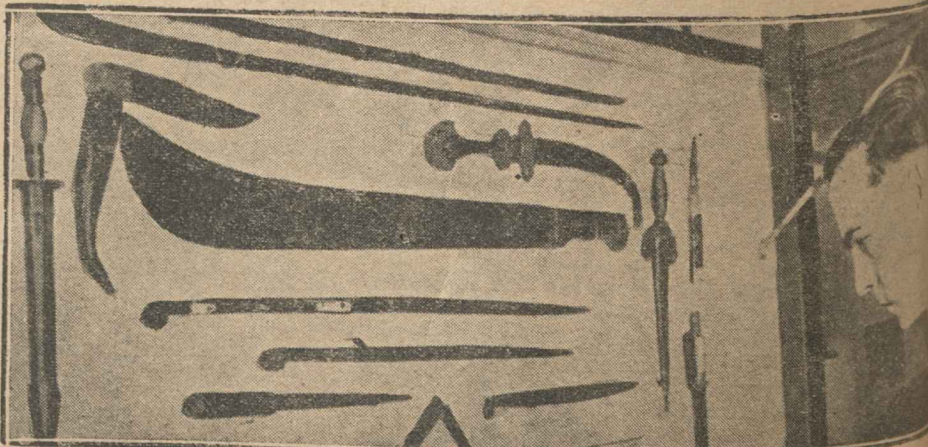
Ἀλλὰ τὴν ἐπομένη ἀμέσως μὲς συνέβη κατὰ ἀκρίβειαν ἐκπληκτικὴ: Ἐνῆς ἀστυνομικὸς ἀνεγνώρισε μὲς στὸν δρόμον τὸν δολοφονηθέντα ληστή καὶ ἐτέθη εἰς καταδίωξίν του μαζί μετὰ δύο ἄλλους συναδέλφους του. Ἀλλὰ ὁ ληστής—ὡπλισμένος μυστηριῶδως—ὡρῶς ἤθελε στὰ χέρια μετὰ τὸν ἀστυνομικὸ, τοῦ φώταψε δύο σφαῖρες στὸ κεφάλι καὶ τὸν ἔβρισε στὸν τόπον. Εὐτυχῶς προέλασαν οἱ δύο ἀστυνομικοὶ καὶ τὸν συνέλαβαν. Ὅταν τὸν μετέφεραν στὴν διευθυντικὴ ἔδρα τῆς Ἀστυνομίας τοῦ ἐνηργήθη σωματικὴ ἔρευνα ἡ ὁποία ἔδειξε ἀκαταμάχητα ὅτι ὁ ληστής εἶχε ἐκτελέσει τὸν σκοπὸν.

Ὅι ἀστυνομικοὶ ἐξ ἄλλου ἐβεβαίωσαν ὅτι ἐρευνήσαν κατελεπτῶς τὸ μέρος ὅπου σκοτώθηκε ὁ συναδέλφος τους, ἀλλὰ δὲν κατορθώσαν νὰ βροῦν κανένα ἀντικείμενον ποὺ νὰ δικαιολογῇ τὸν ὄλον του.

Γόστρε τον! διέταξε τότε ὁ διευθυντής. Σὲ διάστημα δύο λεπτῶν ὁ ληστής γυφτοῦ καὶ πάλιν ἡ ἔρευνα ἀπέθρη ἀκροπορ.

Φέρτε μου τὰ ρούχα του κι' ὅτι ἄλλο ἀντικείμενον ἔστωε μαζί του, διατάζει πάλιν ὁ διευθυντής.

Προσκομίζονται ὅλα τὰ ρούχα του, ἐρευνώνται, ὅλες ἡ τέσπες, ἡ πτυχὴς, ζιζιάνονται καὶ ἐκταράσσονται ἡ ὁδὸς ἀλλὰ δὲν βρίσκονται τίποτε ἄλλο ἐκτὸς ἀπὸ ἕνα πορτοφέλι, ἕνα μάστο κλειδιά, ἕνα μαχαιρίδι.

Τὸ εσωτερικὸ μὲς βιβλίου τοῦ Έγκληματολογικοῦ μουσείου ὅπου φαίνεται ἐκτεθειμένα ἔκτοτε κομμάτια... μαχαιρία ποὺ ἔχει μαζί τους ἡ Ἀστυνομία ἀπὸ διάφορες συμπλοκῆς τῆς μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν.

ἡ ἐνοχοποιτικῶν στοιχείων. Τέλος, δύο κίβες ἀντίθετα ἕνας ἀστυνομικὸς ἀνεκάλυψε τὸ κλειδί τοῦ μυστηρίου.

Παρακολοῦθοντες ἕνα βράδυ μὲς παρὰ κακοποῶν στοιχείων, ὅταν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς σκάνταψε πρὸς στιγμήν καὶ ἐξαπλώθη καὶ φράξῃ—πλάτῃς στὸ πεζοδρόμιον. Ὁ ἀστυνομικὸς δὲν ἔλασε τὴν ευκαιρία. Ὁ ληστής καὶ τὸν δόθησε νὰ σηκωθῇ καὶ νὰ τὸν συνοδεύσῃ στὸ ταῖμα, ὅπου γενομένης ἐρευνῆς ἐπάνω του, ἀνεκάλυψε ὅτι τὸ περὶ τὴν ἀκρίβειαν. Μὲ τὸ σωματικὸν ἀντικείμενον ὁ κακοποιὸς συνήθειε νὰ ἐκκαθαρίζῃ τὰ θύματα τοῦ ὁμοῦ νὰ βῇ λαθὼν ἐν ὑποψίᾳ στὴν ἀστυνομία ὅτι ἐπὶ σκοπὸν περὶ δολοφονίας.

Ἀλλὰ στὸ ἐγκληματολογικὸ μουσεῖο, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ διάφορα αὐτὰ μαχαιρία ἀντικείμενα ὑπάρχουν καὶ πληθώρα διαφόρων ἐκτεθειμένων, τὰ ὁποῖα οἱ «γκάγκστερ» φέρουν πανταχὺ τὸν γὰ τὴν ἀμυνά των κατὰ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν. Τὸ μηχανικὸν παρὸς τὴν τριμῶν «γκάγκστερ» τῶν τριμῶν τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν. Τὸ μηχανικὸν παρὸς τὴν τριμῶν τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Ἐπὶ, σ' ἕνα ἀνδοεικὲλο ποὺ εἶναι στυλμένο σὲ μὴ γυναικεία εἰδησία, ὅπως καὶ τῆς αἰδοῦσης θέλει καὶ τῆς συγκαταβατικῆς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐκτεθειμένα τὰ ὁποῖα παρὰ τὸν ὁμοῦ τὸν ἀνδοεικὲλο ἐρευνῶνται ἐξαιρετικὴ ἀκρίβειαν.

Τὸ κατάχθονο αὐτὸ ὅπλο ἔφραξε μὲς στὸ μουσεῖο βρετὰ ἀπὸ μὴ δολοφονικῆς ἀπείρας, κατὰ τὴν ὁποία ἐνῶ οἱ ἀστυνομικοὶ ἀκούσαν ευκρινέστατα τὸν κόπο ἐνὸς περιστροφικοῦ δὲν δόθησαν ὅμως τὸ ὅμα γυμνημένο πρὸς μόνον μὲ μὴ στίλβει. Ὅταν τέλος ἀνεκάλυφθη ὁ δολοφόνος, ἡ ἀνέκτισε ἔφερε στὸ φῶς ἐνὰ στίλβει—περίστροφο, τὸ ὁποῖο, ὅπως ὡμολόγησε ὁ δολοφόνος, τὸ μεταχειρίζονταν τοῖα ὁλόκληρα

Ἄνο: Μαθητευόμενοι ντετέκτιβ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς παραμαρτυροῦν ἐνὸς μὲς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐγκληματολογικοῦ μουσείου, μετὰ τὰ ὅλα τὰ... ἐχθρῶν των. Κάτω: ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσείου ἐξετάζον μετὰ μικροσκοπίου ἕνα ἀντικείμενον ποὺ βρέθηκε στὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ ὁποῖο θὰ τὸν διηγήσῃ στὴν ἀνέκτασή του δόξατος.

Ἄνο: Μαθητευόμενοι ντετέκτιβ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς παραμαρτυροῦν ἐνὸς μὲς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐγκληματολογικοῦ μουσείου, μετὰ τὰ ὅλα τὰ... ἐχθρῶν των. Κάτω: ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσείου ἐξετάζον μετὰ μικροσκοπίου ἕνα ἀντικείμενον ποὺ βρέθηκε στὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ ὁποῖο θὰ τὸν διηγήσῃ στὴν ἀνέκτασή του δόξατος.

Ἄνο: Μαθητευόμενοι ντετέκτιβ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς παραμαρτυροῦν ἐνὸς μὲς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐγκληματολογικοῦ μουσείου, μετὰ τὰ ὅλα τὰ... ἐχθρῶν των. Κάτω: ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσείου ἐξετάζον μετὰ μικροσκοπίου ἕνα ἀντικείμενον ποὺ βρέθηκε στὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ ὁποῖο θὰ τὸν διηγήσῃ στὴν ἀνέκτασή του δόξατος.

Ἄνο: Μαθητευόμενοι ντετέκτιβ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς παραμαρτυροῦν ἐνὸς μὲς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐγκληματολογικοῦ μουσείου, μετὰ τὰ ὅλα τὰ... ἐχθρῶν των. Κάτω: ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσείου ἐξετάζον μετὰ μικροσκοπίου ἕνα ἀντικείμενον ποὺ βρέθηκε στὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ ὁποῖο θὰ τὸν διηγήσῃ στὴν ἀνέκτασή του δόξατος.

Ἄνο: Μαθητευόμενοι ντετέκτιβ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς παραμαρτυροῦν ἐνὸς μὲς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐγκληματολογικοῦ μουσείου, μετὰ τὰ ὅλα τὰ... ἐχθρῶν των. Κάτω: ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσείου ἐξετάζον μετὰ μικροσκοπίου ἕνα ἀντικείμενον ποὺ βρέθηκε στὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ ὁποῖο θὰ τὸν διηγήσῃ στὴν ἀνέκτασή του δόξατος.

Ἄνο: Μαθητευόμενοι ντετέκτιβ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς παραμαρτυροῦν ἐνὸς μὲς τῶν αἰθουσῶν τοῦ ἐγκληματολογικοῦ μουσείου, μετὰ τὰ ὅλα τὰ... ἐχθρῶν των. Κάτω: ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσείου ἐξετάζον μετὰ μικροσκοπίου ἕνα ἀντικείμενον ποὺ βρέθηκε στὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὸ ὁποῖο θὰ τὸν διηγήσῃ στὴν ἀνέκτασή του δόξατος.

Ἄνο: Μαθητευόμενοι ντετέκτιβ τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολ

Η εξαιρετική Τζέιν Κράουφορντ αποτελεί αναμφισβήτητο ένα ασύλληπτο ιδεώδες καλλονής που όλες οι γυναίκες της οικουμένης το ζηλεύουν κι όλοι οι άνδρες το ποθούν... Τα περιοδικά όλου του κόσμου είναι γεμάτα από της εικόνες της, που ή μία είναι ωραιότερη από την άλλη.

Όλη η Ευρώπη δοράζει την πεντηκονταετηρίδα από του θανάτου του μεγάλου γερμανού μουσουργού Βάγκερ. Στο Μπούρεϊτ, όπου εδρεύει το περίφημο θέατρο ειδικώς για τα έργα του Βάγκερ, εκυμωώρησαν το ανωτέρω «ένθύμια του Βάγκερ». Είναι αγαλιωτάκια, καντράκια, πιότα, βάζα και διάφορα άλλα κομψοτεχνήματα με την προσωπογραφία του Βάγκερ.

ΑΠΟ Ο ΤΟΝ ΚΟΣ

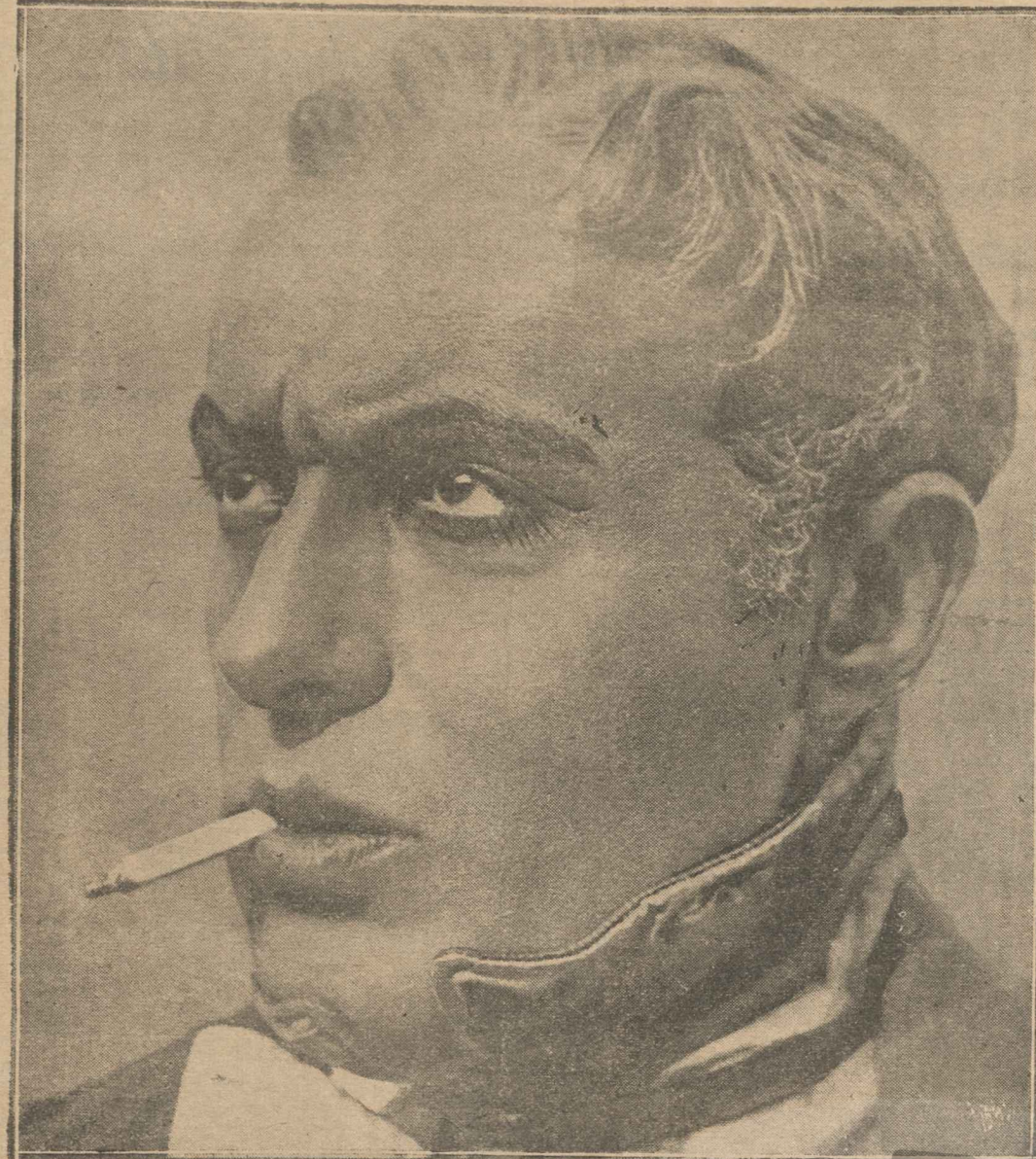
Η Κάθλιν Μπούρκε είναι μία πρωταγωνιστίς στον ρόλο της «Νησι των Χαμένων Κορμιών», τριτοστη εξωτική γοητεία που συνεπεί. Πολλοί προβλέπουν ένα σύντομο...

...παιών, διάσχουν ψάρια των τροπικών που είναι φωτεινά, όπως ή... Στο φως μερικών παρομοίων, βαλμένων σε μία γυάλα, ένας... καταθέτει να διαβάση... έφημερίδα!

...πενταετία χρόνια ή μόδα είχε λανσά... και το... μαύρο βάνιμο των... παρισάνικο Ιτατικού καλ... νύχια των πελατριών του... χροσόν!

Ο γάλλος πρωταγωνιστής Σάελ Μποναγιέ, στον ρόλο του αεροπόρου «Ελισσεν», στην γαλλική βερσιόν του περίφημου φιλμ «Τό Ι. Φ. δέν άπαντά». Στο προσεχές φύλλο μας θα δημοσιεύσωμεν την εικόνα του Κόνραντ. Βάτε στον ίδιο ρόλο της γερμανικής βερσιόν. Και οι δύο μεγάλοι πρωταγωνιστές άνδειχθήσαν υπέροχοι και εθμιονόρησαν δύο μνημειώδεις ανδρικούς τύπους.

Ένα από τα πιδ μοντέρνα θαλάσσια σπορ θεωρείται το «άκουαπλάν». Αποτελείται από ένα σανίδι το οποίο δένεται πίσω από ένα μικρό πλοίο, κότερο, Ιστιοφόρο ή βινέτα, και πάνω του στέκεται ορθετός ο άθλητής. Το πλοίο τρέχει, σέρνει με άρκετη ταχύτητα το σανίδι, και ο άθλητής χοιιάζεται μεγάλη δεξιοτεχνία για να στέκεται ορθετός. Τώρα το μικρό σανίδι αντικατεστάθη από ένα μικρό βορνάκι, προσωτόμένο από ένα βενζινομοτέρ, και προχωρεί μόνο του με μεγάλην ταχύτητα, ενώ ο άθλητής κρατεί την ισορροπία με ψυχραιμία.

Γκιζέλ Σαντάλ

Η ιστορία της Γκιζέλ Σαντάλ είναι... μυθιστορηματική! Περίκειται μάλιστα η ίδια εντός λίγων, να εμφανισθεί ως ηρωίς του μυθιστορήματος της ζωής της, επί της οδού, στον ρόλο του... ξαντού.

Αλλά, ως ξεπερνάμε λίγο τα πρόγματα, τα οποία εν πρώτης όψεως φαίνονται πολύ περιπελεγμένα. Η Γκιζέλ Σαντάλ είναι ένα πλουσιοκόριτο. Δεν είναι όμως πλούσιο μοναχά στην τσέπη αλλά και στην... φαντασία. Ας σημειωθεί ότι η φαντασία της ποτέ δεν είχε φθάσει ως τον κινηματογράφο. Κι αυτό γιατί δεν είχε αισθανθεί ποτέ την ανάγκη ούτε του πλούτου μά ούτε και της οδύας. Για το πρώτο είχε χέγγυο την πατρική περιουσία της. Όσο για το δεύτερο, ο τίτλος της «Μίς Ριλιέρ», που της απένευθε το 1929 στην Κιανή, Ακτή της Αρκουσίας.

Όσο το άνησχο αυτό κορίτσι είχε μια λύση: να γίνει δικηγόρος. Έφυγε λοιπόν από τον τόπο της αιώνας ανοίξεως, όπου παρήγαγε, χιμώνα-καλοκαίρι και πήγε στο Παρίσι. Έκει κατόρθωσε να προσληφθεί ως πρακτικό γράμμα στο υπουργείο της Δικαιοσύνης. Δεν παρέμεινε όμως πολύ διάστημα στη θέση αυτή γιατί η κοινωνική δημοφιλία της άναψε φωτιά στην καρδιά πολλών συγχρόνων συναδέλφων της, οι οποίοι άρχισαν να την περιτριγυρίζουν, καθέναν με την πεποίθησή πως αυτός ήταν ο εκλεκτός της καρδιάς της.

Έτσι, μια μέρα ξαναγύρισε στην Νίκαια. Ήταν τότε αποκομής. Μεγάλες γιορτές εδίδοντο καθημερινώς. Ο κόσμος γλεντούσε μέρα-νύχτα ακατάπαυστα. Μέσ' στην ακράτητη όμως αυτή γενική χαρά κανείς δεν σκεφθηκε να προσέξει την προχθεσινή βασιλίσσα της δημοφιλίας. Η Γκιζέλ Σαντάλ—το πραγματικό της όνομα είναι Μιρέλ Λαφόρ—περιελάθηκε στον έγωισμό της. Δεν το περίμενε ποτέ αυτό.

Τότε ακριβώς βρήκαν την ευκαιρία μερικοί φίλοι της να δημιουργήσουν γύρω από το όνομά της έναν εθιμικό θρόνο και να την παροικούν όλοι... παρυσιαία δικηγόρος, που εργόταν να περάσει της αποκομής της στην Νίκαια. Αλλά η δικηγόρος μας φαίνεται πως δεν σεβάστηκε την... φρενιλική τήβενο που της φόρεσαν οι φίλοι της και πως διασκέδαζε αρκετά άτακτα, γιατί κάποιο πρωί βρέθηκε να χωριστά τα μαλλιαφέρά της... Κανείς δέβαινα δεν εκπροσώποιετο να ξεολόησε τους λογαριασμούς της. Έτσι, επενδύη η δικαιοσύνη, η οποία διώκει αυτή την στιγμή βρέθηκε προ δилήματος: Πού απ' της δυό Σαντάλ να δικάσει; Την πρακτικό γράμμα του Υπουργείου Δικαιοσύνης στο Παρίσι, ή την δικηγόρο της Νίκαιας; Για τον κακό αυτό ρόλο που έπαιξε η Σαντάλ, εις βάρος της αξιοπρεπείας του δικαστικού επαγγέλματος, συνελήφθη. Κατηγόρηθη συγχρόνως και ως κατασκοπός και κατεδικάσθη εις τεσσάρμημον φυλάσσειν—όπως αναφέραμε στο προηγούμενο φύλλο μας, όπου εδημοσιεύσαμε και μια εικόνα της με τον συνήγορό της κ. Ντελάτο.

Αυτή είναι εν πάσει συντομία η μυθιστορηματική ζωή της Γκιζέλ Σαντάλ, καί... το σενάριο της νέας ταινίας του '16 Μιράν. Ας σημειωθεί ότι το σενάριο αυτό είναι πιστή ανασταύρασις της ζωής της Σαντάλ, γιατί ο '16 Μιράν είναι φίλος της και Ντελάτο, σύζυγος του συνήγορου της Σαντάλ, και συνεπώς, εν γνώσει όλων των λεπτομερειών της ζωής της.

Η υπόθεσις του σεναρίου, όπως την... έμαθε και την έγραψε ο '16 Μιράν έχει ως εξής:

Μια τυχοδιώκτη μπαίνει μια μέρα μέσα στο δικαστικό μέγαρο της Νίκαιας, αρπάζει μια δικαστική τήβενο, καταλαμβάνει—εν όνόματι της δημοφιλίας της...—την έδρα του προέδρου και αρχίζει να εξαπολύει διαταγές. Κοροϊδεύει τους μόνους χιμωγιάδες στους δέ, τραβά τα γένεια του εισαγγελέως, κάθεται επάνω στα γόνατα του προέδρου, με δυο λόγια αναστατώνει ολόκληρο το δικαστήριο, αλλά και της καρδιάς των νεαρών γραμματέων.

Και στής όδης, όμως δεν ύστερει. Άνα-

Η Γκιζέλ Σαντάλ με την δικηγόρική τήβενο της.

λαμβάνει της πιο δύσκολης υπόθεσις σε εθιμική πάντοτε «φιλασπών» καί... επαναστατική δικαστική δημοφιλίας της...—της κερδίζει όλες.

Τ' όνομά της—το όποιο όνομα είναι ευνόητο το έχει σφετερισθεί από μόνον... συνάδελφό της—περά στα πόδια της Νίκαιας ως ό- του φθάνει στ' αυτά της... κακού του.

Κι' εδώ αρχίζει το μεγάλο παιχνίδι: Η κάτοχός του καταγράφει επανειλημμένως στη Νίκαια με σκοπό να... δείξει την τυχοδιώκτη του σφετεριστική δύναμη της. Αλλά μόλις άκουσε το όνομά της να προφέρεται από τα χείλη τόσο άσημου και να γίνεται τόσο λόγος... γι' αυτήν, μετανοεί και προτιμά να... παραιτηθεί αυτή τόσο την τυχοδιώκτη...—η οποία στο μεταξύ τώκει σκάσει απ' την Νίκαια—για να διατηρήσει έτσι την ανέλπιστη φήμη που φρόντισε να της χάριση η τυχοδιώ-

κτις συνάδελφός της...

...

Στην περιγραφή αυτή ταυνά περιγραφή του ρόλου της τυχοδιώκτης Γκιζέλ Σαντάλ, ως... ειδικότερα απ' και... λην, αφού πρόκειται απλώς γ' αναμνηστική επί της οδού, τι έγινε...

Έτσι η Γκιζέλ θα ντυμένη στην κινηματογράφο στον ρόλο του... έμαθε τις... οίς κανένα άλλο προσόν από το ότι έμαθε ξένο τον ρόλο της άμεσως μετά την αποκομή της.

Οι φίλοι του κινηματογράφου, αλλά και θαυμαστές της, περιμένουν έκτακτως την ημέρα που θα μπορέσουν να την δουν από της οδού και να την αναμνηστική μεγάλην ήθοποιον του κινηματογράφου γάλην ήθοποιον της ζωής...

Μικρά μυστικά απ' τον κινηματογράφο

— Κατ' είδησις των γεγραμμένων ρόλων η Λίλιαν Χάρβεϊ πρόκειται να παρυσιαία αμερικανής. Ός γνωστόν η Λίλιαν Χάρβεϊ είναι αγγλικής καταγωγής, δε ως δευτέρα της πατρίδα την Γερμανία.

— Οι δυο συμπαιθητικοί άσσοι της ταινίας οδού Λιζέτα Λανθόν και Ροβέρτο Γιάλ γυρίζουν ένα νέο φιλμ με τον τίτλο «Ο άνθρωπος που δεν μπορεί να πει ψέ-».

— Μερικές διεικνύσεις άστρων και ηθοποιών άμεσως σης έπιστολές που λαμβάνουν: Μαίρη Γκλόρι: PLACE MAPOLEON, (MAISON LAFFITE), ΠΑΡΙΣ. Άλμπερ Πιέρ: 5 RUE DES DANIELLES, PARIS. Μαργερίτ: 4 AVENUE RODIN, PARIS. Μπριγιττε Χέλεμ: BERLIN-LEM, SCHORLEMERALLEE, 52.

— «Μιλάνο» είναι ο τίτλος μιας ταινίας νέας όπου πρωταγωνιστούν οι γνωστοί γάλλοι ήθοιοι, όπως οι: Σιμόν Μπουρντέλ, Ρολάν, Άλμπερ, κ. ά. Η ταινία αυτή αποτελεί το δεύτερο μέρος του «Τριών Σωματοφύλων», του Αλέξανδρου Δουμά.

— Οι γνωστοί πρωταγωνιστές της ταινίας «Τιτάνες του άερος», της περιφημής εφοροτικής ταινίας της «Μέτρο Γουλιέλμο Ουάλλας Μπέρν και Κλάρε Γουλιέλμο» παρτα να πρωταγωνιστήσουν πάλι σε μια ταινία με θέμα την Ρωσική επανάσταση.

— Η Μπαγγίτε Χέλεμ υπέγραψε ένα δόλωμο μακρής διαρκείας με την «Νίκαια».

— Οι «Σύλβια Στανουόι του Ντοβί» τή την Άμερικη, άπρηγορήσθουν και το Οίγγαρια.

— Ο Ντοίγλας Φαίμπανκς θέσπισε περιοδεία από την Μεσόγειον, μετά το πέρας της οποίας θ' αναχωρήσει με την Μαίρη Λαφόρ για τις Ινδίες, και ίσως-όπως λένε—την Κίνα.

— Ένα νέο πρωτότυπο φιλμ άγγλικό «Ο κινηματογράφος άνθρωπος». Το φιλμ θα γυραφί από 10 συγχρόνως συνεργαστούται και η συγγραφέας του «Λαόν» Μίνα Μπάρνι. Όλοι οι συγγραφείς θα ντυθούν στην οδού πλάι στους έμπροστων, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η Νάνου Κάρολ, ο Γιάκο Γκέρν, κ. ά.

— Η διεικνύσις του φερόντος Γουλιέλμου: PARAMOUNT, 7, RUE DES SERVOIRS, JOINVILLE.

— Άρχισε το γύρισμα μιας νέας ταινίας του Μαρί Σεβαλιέ «Ο δρόμος προς την ελπίδα». Τον πρώτο ρόλο θ' αναλάβη η Λαφόρ, η γυναίκα με το τελευταίο όνομα.

— «Ο Κακός δρόμος» του κ. Γα. Σαντού, η νέα έλληνική ταινία για την οποία γράφαμε έκτενως σε προηγούμενο φύλλο μας, θα παρθή εντός λίγων σε τρεις συνεπόμενες κινηματογράφους των «Αθηνών» και στην «Οφθα».

Ο διαβολογιάτρος πού έγινε βασιλεύς!

Πώς ο γιατρός Στρούντζε εκυβέρνησε την Δανία.— Έρως και έξουσία.—Τό οίκτρο τέλος του.

ΜΕΣΑ στην παγκόσμια ιστορία με δυσκολία μεγάλη θα μπορούσε κανείς να αναμνηστική έναν τυχοδιώκτη τόσο μεγάλου όλης σάν τον Ιωάννη Φρειδερίκο Στρούντζε, που έπαιξε ο πραγματικός βασιλεύς της τότε κραταίας Δανίας επί επτά ολόκληρα χρόνια (1766—1772). Ο περιβόητος αυτός Στρούντζε ήταν ένας Γερμανός γιατρός, που τή κατέφερε να μπει στην υπηρεσία του βασιλέως της Δανίας Χριστιανού Ζ'.

Ο βασιλεύς ανέθεσε στον θρόνο του σε ηλικία δεκαπέντε χρόνων. Παιδί καθώς ήταν, και μάλιστα ασθενικό και καθόλου έξυπνο, είχε ανάγκη φρονιά από έναν άνθρωπο, που να τον φροντίσει όχι μόνο για την κλονισμένη υγεία του αλλά και για της παρθένας του, για της οποίας ποτέ δεν μπορούσε να ναι βέβαιος. Τον έφροναν αυτόν ο βασιλεύς Χριστιανός ένόμιμος πώς τον όρισε στο πρόσωπο του γιατρού Στρούντζε, που τον έκανε ιδιαίτερό του γιατρό και μυστικοσύμβουλό του και τον πήρε μαζί του σ' όλα τα ταξίδια του, στην Γαλλία, στην Γερμανία και στην Άγγλια. Ο Χριστιανός Ζ' ήταν άδύνατο να κάνει κάτι, έστω και το παρυσιαίο, χωρίς να ρωτήσει τον Στρούντζε, τον διαβολογιάτρο, όπως τον ονόμαζαν οι σύγχρονοί του, και ο οποίος έξεσκωδισε μια τεραστιά επιρροή πάνω του. Το περίεργο όμως ήταν πως ο Στρούντζε, μόλις τριαντάχρονος τότε, έξεσκωδισε την ιδέα επιρροής, και πολύ μεγαλύτερη μάλιστα, και επάνω στην νεαρή βασίλισσα Καρολίνα-Ματθίλδη. Η νέα αυτή γυναίκα, σπανίας καλλονής, που δεν ήταν ακόμα ούτε είκοσι χρονών, επεδόλλετο από σφοδρά πάθη έρωτος, μίσους και φιλοδοξίας.

Η νεαρή βασίλισσα, για την οποίαν ο μέν έρωτας της ασθανόταν τουλάχιστον αδιόφορο, η δε άριστοκρατία ένα ακατάλυτο μίσος έβγα της αγγλικής καταγωγής της, σκεφθηκε πως θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει τον διαβολογιάτρο Στρούντζε για την επανέντα των πασών της. Ο παλλακτικός άνικανος Χριστιανός Ζ' ο άνδρας της, έπρεπε να μείνει μακριά από την διαχείριση των υποθέσεων του κράτους, για να κυβερνήσει αυτή σύμφωνα με της επιθυμίας της. Η Καρολίνα Ματθίλδη, αδελφή του βασιλέως της Άγγλιας Γεωργίου Γ', άνοιξε ν' απελάσει την Δανία από την επίδραση της ρωσικής διπλωματίας και να χτυπήσει κατακέφαλα την δανική άριστοκρατία, που καθός είπαμε, την μισούσε. Ο Στρούντζε άρχισε λοιπόν να βοηθήσει την νεαρή βασίλισσα. Στην αρχή η μεσολάβησή του ήταν μεσολάβηση φίλου, γιατί έφρόντισε πριν απ' ό- να να συμπιλήσει την βασίλισσα με τον βασιλέα. Έπειτα όμως τα κατέφερε ν' απομακρύνει από την έξουσία δυο μεγάλους πολιτικούς της Δανίας, τον Χόλμ και τον Μπέρν-στρον, που δεν άρεσαν στην βασίλισσα, και ν' αναλάβει την βασιλική καγκελαρία σ' έναν πενήνταχρονο φίλο του ονόματι Μπράντ. Έτσι η βασίλισσα, Στρούντζε και Μπράντ τή κατέλαβαν να θέση σχεδόν από απαγορεύσει του βασιλέα και να καταλάβουν το κοινοβούλιο.

Ο Στρούντζε έφτασε στο σημείο να εκδιώξει τον βασιλέα διατάγματα και νόμους, χωρίς να έχει ούτε την τιμηκή καν ύπογραφή του βασιλέως.

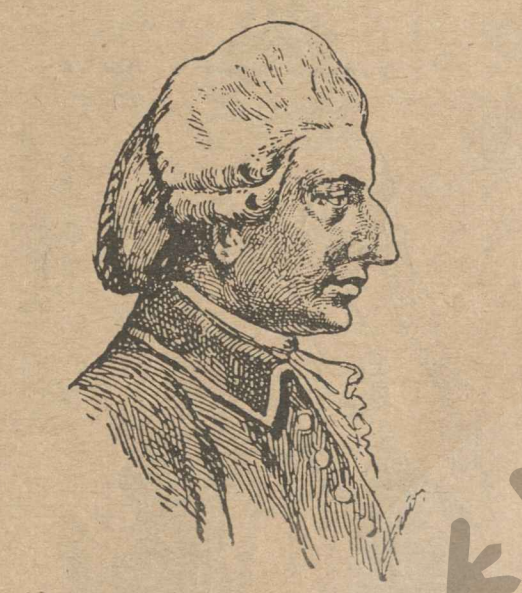
Η σάπια αυτή του Στρούντζε έδημοιούργησε, καθώς ήταν έλπιμο, περισσότερους έχθρους στην βασίλισσα από πριν. Γιατί η βασίλισσα, η φιλόδοξη αυτή και άκαρδοτη νέα, μαζί με τους άκαρδους φιλοδοξίες της, είχε και μια κακή, μια γυναικεία καρδιά που έπείλασε να έλπει τον οφθαλμολόγο έκεινο για δά πακχθή εντός λίγων σε τρεις συνεπόμενες κινηματογράφους των «Αθηνών» και στην «Οφθα».

— Άρχισε το γύρισμα μιας νέας ταινίας του Μαρί Σεβαλιέ «Ο δρόμος προς την ελπίδα». Τον πρώτο ρόλο θ' αναλάβη η Λαφόρ, η γυναίκα με το τελευταίο όνομα.

— «Ο Κακός δρόμος» του κ. Γα. Σαντού, η νέα έλληνική ταινία για την οποία γράφαμε έκτενως σε προηγούμενο φύλλο μας, θα παρθή εντός λίγων σε τρεις συνεπόμενες κινηματογράφους των «Αθηνών» και στην «Οφθα».

οιότατά της, μα έδειχνε κι' όλος φανερά τή αισθηματική της μυστικότητα στον κόσμο. Η δανική άριστοκρατία δεν ήξερε με ποιο τρόπο να σώσει το γόητρο του άτυχου Χριστιανού, που άδουλος καθώς ήταν, δεχόταν παθητική αυτήν την κατάσταση. Αφού είχε άδυναμότητα τον Στρούντζε να τίθεται επί κεφαλής μιας νέας κυβερνήσεως και ν' ενεργήσει χωρίς να τον λογαριάζει καθόλου.

Έτσι ο Στρούντζε, ύπαικύνοντας στην βασιλική έφορμή του, έδημοιούργησε στενότερες διπλωματικές σχέσεις με την Σουηδία κι' ακολουθήσε μια πολιτική καθαρώς αντιρωσική. Στην έσωτερική πολιτική έκανε σπουδαίες, πράγματι μεταρρυθμίσεις. Καθιέρωσε την ελευθερία έκπαλθευσις, έτατοποίησε τα οικονομικά του Κράτους, περιόρισε της δαπάνες, σήκωσε τους περιορισμούς που ύπηρχαν στην ελευθερία άναπτύξευ του έμποριού και της βιομηχανίας, έμετράσε την άσθηρότητα της ποι-

Ο τυχοδιώκτης - μεταρρυθμιστής Ιωάννης Φρειδερίκος Στρούντζε.

νικής νομοθεσίας, και θέλησε ν' εξαγάγει τους κλάδους της δικαιοσύνης. Όλα αυτά ήταν καλά και άγια. Ο Στρούντζε όμως διασώτησαν πάλι και δημιουργήσε δόξα και νέες έχθροτητες. Έξ' άλλου, ήταν Γερμανός κι' έδειχνε κάποια άδιαφορία στην έθνική γλώσσα, την οποία μάλιστα άρνούσσε. Ο κλήρος είχε σοβαρές αντιρρήσεις για το μεταρρυθμιστικό έργο του, κι' η άριστοκρατία τή κατέφερε σιγα-σιγά να τον παρυσιαίσει στον λαό ως τύραννο. Το ρεύμα εναντίον του Στρούντζε άρχιζοτο καθημερινά. Στις 7 Ιουλίου του 1771 η βασίλισσα Καρολίνα έγέννησε μια κόρη, που δεν ύπήρχε αμφιβολία πως ήταν του Στρούντζε. Πρώτη η μητέρα του βασιλέως, η περιχρήματα της Βουρβούνης Ιωάννα-Μαρία, θέλησε ν' άνοιξη τα μάτια του Χριστιανού Ζ'. Μς ο Χριστιανός έδίστασε. Η περιχρήματα, συμμαχώντας τότε με τους άσημους έχθρους του Στρούντζε, τον ύπουλο Γουόλντεμπεργκ και τον στρατηγό Ράιντσαπ, άσπασε, ανέλαβε να έκκαταρτήσει την κατάσταση. Έκταναν μάν συνομιλία εναντίον του Στρούντζε και της βασίλισσας Καρολίνας, στην οποία προσεχώρησαν όλη η άριστοκρατία, μαζί με πολλούς σημαίνοντες λαϊκούς. Κάποις έμμεροίματα, συγκαταλέγοντας το πρωτό της 17ης Ιανουαρίου 1772, οι συνομιλίες μύησαν έαφικά στην κάμαρα του άδύνατου βασιλέα, που κοιμόταν, και τον άνάγκασαν ν' ύπογρά-

ψή την διαταγή της σύλληψης της μοιχαλίδος βασίλισσας, του έρσοτου της Στρούντζε και του συνεργάτου των Μπράντ. Οι δυο συνοργάτες κλεισθήκαν στο φρούρο και η βασίλισσα άπομονώθηκε στο Κρούντοργκ. Έπειτα από την όμολογία του Στρούντζε, πως έπείλασε ν' εξαναγκάσει σε παραίτηση τον άναίο βασιλέα και την βεβαίωση της σύλληψης, πως είχε σχέσεις έρωτικές με τον Στρούντζε, παρέπέμφθη σε δική, κατηγορούμενος επί έσχάτη προδοσία, η δε βασίλισσα έστερήθη του τίτλου της κι' άπομακρύνθηκε από την Δανία. Έγκαταστάθηκε στο Τσέλλε, όπου πέθανε σε ηλικία 26 χρόνων κι' εοδύστησε ο παρόνομος έρσοτός της και η τολμηρές φιλοδοξίες της.

Όσο για τον έρωσή της, τον διαβολογιάτρο Στρούντζε, αυτός μαζί με τον συνεργάτη του Μπράντ κατεδικάσθησαν σε θάνατο κι' έξετελέσθησαν, τρεις χρόνια πριν από τον θάνατο της βασίλισσας Καρολίνας Ματθίλδης, στις 6 Απριλίου 1772. Τους έκοψαν πρώτα το δεξιό χέρι, ύστερα το κεφάλι και τέλος έ- ληάνισαν τή σώματά των, σάν νάταν σφαχτά. Παρ' όλα αυτά ο Στρούντζε ύπήρξε ένας τυχοδιώκτης που είχε εγνεργές φιλοδοξίες και που δεν έκανε καθόλου κακή χρήση της έξουσίας που πήρε στα χείρα του. Η μεταρρυθμίσεις που έκανε στην Δανία θα ταμύσαν και τον καλύτερο πολιτικό της καριέρας. Τον κατέστρεψε όμως ο παρυσιαίος έρως του για την βασίλισσα Καρολίνα Ματθίλδη και το ακατάλυτο μίσος που τώχε η άριστοκρατία της Δανίας.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

Ιστορικά ανέκδοτα

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΥ ΠΟΜΠΗΤΟΥ
Οι φίλοι του Πομπήτου του έστράφησαν μια μέρα επί εξετιθέτο πούλν στις διάφορες μάχες.

—Το σπουδαίον είναι να κερθώ, άπήνησεν ο Πομπήτος, και όχι να ήμισο.

—Ο περιφημός Μιχαήλ—ο οποίος ήταν κάποις—έλεγε περί του ύποκρητους ηδαιμόνιου του:

—Είναι ο πιο άνθρωπος κι' ο πιο τίμιος της οικογενείας μας. Θά ήταν όμως ο πιο έμψυχος κι' ο πιο άσπας μιας άλλης οικογενείας.

Από αυτό—πύν το άνοητό άνδρα—αληθεύει—καταλαβαίνει κανείς τι ήταν τα άλλα μέλη της οικογενείας Μιχαήλ.

—Ο δούκας Έστερνόν έξυβήρισε κάποτε τον γάλλο συνήγορο Μπουτρώ. Ο Μπουτρώ νύχ να τον έκαμνη έξέδωκε ένα βιβλίο με τον τίτλο: «Τα ήθη και κατενόμενα του δούκας του Έστερνόν».

—Οίς όμως ή σελίδες του βιβλίου ήταν... λευκές.

—Η Αυτοκράτειρα Μαρία Θηρεσία κάλεσε κάποτε ένδοτον της τον συγγενή Μιχαήλ, και τον ρώτησε αν γνώριζε την βασίλισσα της Πρωσίας.

—Λέγουν, πρόσθεσε, πως είναι ή φασοτέρα βασίλισσα του κόσμου.

—Κυρία μου, της άπήνησεν ο αλόκαλος συγγενής, από το έπίστονα ως αλήθεια την στιγμή.

[ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ]

(Οι άδελφοί της λαϊκής πατρίδας των Πρα-
σινοκίμωνων, ύστερ από σειράν μηχανο-
πορημάτων, και αφού δολοφόνησαν τόν αυ-
τοκράτορα Προφύρογεννητον, γ' άγεβό-
σων στον θρόνο τού Βυζαντίου τήν 'Ανα-
στασία, ένα πρωτοκόμιστο πού τού παρο-
ύσαν ως άπόγονον τού Ιουστινιανού. 'Η
'Αναστασία μετονομασθείσα σέ Θεοφανώ
παρέρχεται τόν κληρονόμο τού θρόνου Ρω-
μανό. 'Αυτόσο είναι τόσο τρελλά έρωτευ-
μενη μέ τόν νεαρό έκούτο Λαυρέντιο, πού
μια μέρα εγκαταλείπει τόν αυτοκρατορικό
θρόνο πρὸς χάριν του, παίρνοντας μαζί της
και τήν γρηά προστάτιδά της 'Υπατία.
'Ο έκούτος Λαυρέντιος παίρνει μαζί μέρα
μιά μυστηριώδη πρόσκληση. Πηγαίνει στό
καταφύγιο τής Θεοφανούς όπου αὐτή τού
παρουσιάζεται, ως δίδυμη ἀδελφή τής αὐ-
τοκρατορίας. 'Αργότερα ἡ Θεοφανώ ξεγυ-
ρίζει τήν 'Υπατία τήν πριεργή στάση της.)

22

(Ἡ συνέχεια)

—'Οχι όσο έπρεπε ! έπέμεινε ἡ 'Υπατία.
'Η σύγκριση δέν θά είναι τέλεια, παρὸ μόνο
άν ὁ Λαυρέντιος ξαναδῇ τήν Αὐγούστα του
στό πρόσωπό σου. Τότε καί μόνο ἡ 'Αναστα-
σία θά είναι σίγουρη γιά τήν νίκη της. Τότε
καί μόνο θά έχης τό δικαίωμα, παιδί μου, νά
θυσιάσεις έναν δολόκληρο θρόνο στόν ξωτό
σου αὐτόν !

—Βλέπω τήν παγίδα πού μοῦ στήνεις κα-
κά ! πετάχθηκε ἡ κοπέλλα.

—Δέν τήν βλέπεις τό δίχως ἄλλο — εἶπε
ἡ ρεμα ἡ γρηά—γιατί ἀπλούστατα δέν ὑπά-
ρει παγίδα. 'Εκεῖνο πού είναι δέβαιο, είναι
ὅτι ὁ καλός σου, θά πρέπει νά μοῖρῃ νά δια-
λέξη μεταξύ τής Θεοφανούς καί τής 'Αναστα-
σίας. Καί μοῦ φαίνεται πὸς φοβάσαι νά τοῦ
δώσης αὐτήν τήν ευκαιρία...

—Εἰγώ ; Εἰγώ νά φοβηθῶ ;... ἀναταρά-
χθηκε ἡ κοπέλλα.

—'Αν δέν φοβάσαι δοκίμασε !...

Ἡ 'Υπατία πού ἤξερε καλῶς τόν χαρακτή-
ρα τής ψυχρότης της, ἦταν σίγουρη πὸς δέν
έπρεπε ἔξω. Καί πραγματικά, ἡ νέα δέν χρει-
άστηκε δεύτερο λόγο, γιά νά σηκωθῇ, νά ξε-
ναφορέσῃ πάλι ἀποφασιστικά τό ῥάσο της,
καί νά πῇ μέ φωνή ἀκόμη πὸς πεισμονή :

—Θά γίνῃ κα' αὐτό ! Ἡ 'Αναστασία θ' ἀν-
τιμετώπισῃ μέ θάρρος τήν Θεοφανώ.

Ἡ γρηά πού τήν περίμενε μιά τέτοια ἀπό-
φαση ξαναπῆρε κα' αὐτή τό ῥάσο της καί ξε-
ναφορέσε τήν ψευτικὴ γενειάδα.

—Εἶπα πᾶμε ! τήν τράβηξε ἔξω ἀπὸ τό δω-
μάτιο καί κατέβηκεν μαζί τῇ σκάλα.

—Τό κάτω τῆς γραφῆς, συνεπέρανε, εἶπε
ἡ Θεοφανώ νικήσει, εἴτε ἡ 'Αναστασία, τό ἱ-
διο κάνει, ἐφ' ὅσον εἰς εἰς καί Θεοφανώ
καί 'Αναστασία !

—Δέν κάνει διόλου τό ἴδιο ! έπέμεινε ἡ κο-
πέλλα. Ἡ Θεοφανώ είναι ἡ Αὐγούστα, ἡ Σε-
πτή, πού ὁ κόσμος βίος βόισκεται ἔτοιμος νά
πέσῃ στή πύλη τοῦ Καθίσματός της. 'Ενῶ
στό πόδια τῆς 'Αναστασίας, μόνο ἀπὸ ἀληθι-
νῶ, μόνο ἀπὸ πραγματικὸ ἐνωτικό πάθος, θά
μποροῦσε νά πέσῃ κανεῖς.

—Εἶναι διος διὸ δίδυμες ἀδελφές, παρε-
τήρησε ἡ γρηά, καί ἡ μιά πρέπει νά βοηθήσῃ
τήν ἄλλη, γιατί στό κατώφλι τῆς καρδιάς τοῦ

ΤΕΡ Ζο.

ἀγαπημένου, περιμένει ἡ τρίτη, ἡ ξένη, ἡ
κοινὴ ἐχθρά... Ναι, ναι, ἡ κόρη τοῦ πα-
τρικίου...

Ἐκείνη τήν ὥρα, δρασκελίζοντας τό κατώ-
φλι ἀκούσαν τό μουγκρητό τῆς ἀκούδας, πού
ἦταν στήν αὐλή.

—'Αν σκοπεύς νά μὴν ξαναγυρίσουμε, εἶ-
πε παρακαλῶς ἡ κοπέλλα, ἄς ἀπελευθερώσω-
με τοῦλάχιστον τό καῦμένο τό ξῶο κα' ἄς μὴν
τό ἀφίσουμε νά πεθάνῃ τῆς πείνας.

—Θά ξαναγυρίσωμε ! εἶπε ἡ 'Υπατία σ' ἑ-
αυτὴν πού ἦταν συγχρόνως ὑπόσχεση καί
ἀπειλή...

Στό ἀναμεταξὺ ἡ διὰ γυναῖκες, βρισκόν-
τουσαν κα' ἄλλες στό σκοτεινὸ ἐρρωμάκι.

Ἡ 'Αφρικανὴ μῆκε μέσα καί προσκύνει...

Ἡ 'Υπατία κλειδῶσε καλὰ τὴν χαμοκέλλα
κα' ἔκρυψε τό κλειδί στόν κόρφο της.

Τό «κόλπο» ἐφάρμοζεται...

Δέν εἶχε προφθάσει ἀκόμη ὁ εὐνοῦχος Λαυ-
ρέντιος νά εγκαταλείψῃ τό ῥάσο του όταν
τρεις μαζί μπαζιτόροι παρουσιάστηκαν γιά
νά τοῦ πουν πὸς τὸν ἤπια ἀπὸ διὰ ὥρες τό-
ρα ἡ Σεπτή, στὰ διαμερίσματά της.

—'Απὸ διὰ ὥρες ;

—'Απορροῦσε κα' ὁ ἴδιος ὁ εὐνοῦχος γιά τό
γρήγορο πέραςμα τῆς ὥρας.

—'Απὸ διὰ ὥρες ἴσως καί περισσότερο, τοῦ
ἀποκρίθηκε ὁ επικρατοῦς τὸν μαυτατόρων.

Ὁ Λαυρέντιος δίχως νὰ νά νά νά νά νά νά
τόν ἐάντὸ τὸν ὅπως θάπρεπε σὲ τέτοια πε-
ρίστασι, ἔτρεξε ἀμέσως στὰ διαμερίσματα
τῆς Σεπτής. Τὸ ἀξίωμα τοῦ τοῦ ἔδινε τό προ-
νόμιο νά προχωρήσῃ γοῦς νὰ νά νά νά νά νά
θῇ. Ἀλλὰ, ἡ 'Αφρικανὰ πού στεκότανε στόν
ἐξωτερικὸ διζδρόμο, τοῦ ἔφραξε τὸν δρόμο.

—Εἶναι ἀλήθεια πατρίκε—τοῦ εἶπε — πὸς

τό ὑψηλὸ σου ἀξίωμα σοῦ δίνει τό πρὸς
νά μπαίνεις ἀποκαίσεις ὥρα καί στήν
διαμερίσματα τῆς Αὐγούστας. Εἶναι ἀπο-
φύλο κατὰ πόσο ἔχεις τό ἀξίωμα αὐ-
τοῦ ;

—Γιατί ; ὥστες τρομαγμένος ὁ Λαυ-
ρέντιος.

—Γιατί ἀπλούστατα, εἶναι περὶ τὸν
διὸ ὥρες πού σὲ ζητεῖ ἡ Αὐγούστα. Ἀπ-
λῆστε σὲ εἶχε ἐγκαταλείψει τῇ ὥρᾳ καί
δέν ξενούμεν κατὰ ποσὸν ἡ Σεπτή σὲ
ξαναδίνει.

Ὁ Λαυρέντιος ἔμεινε σὺν κεραυνό-
βυσσιν.

Ἡ ἀλήθεια είναι πὸς ἀνεγνώρισε καί ὁ
τὸ βαρὺ τοῦ παρόντος. Ἦν αὐτὸ, ὡς
τά μερὸς τὴν ὑπεροχὴ στάση πού ἦν
σε νὰ τοῦ δώσῃ το ἀμφόλο πᾶν, σὺν
λῆθει, ἀξίωμα τοῦ, καί παρεκκλῆσε
ταπεινὰ τὴν 'Αφρικανὰ νά τὸν ἀναγγε-
λίσκῃ.

Ἐκείνη δέχθηκε. Τὸν ἔλα-
περμένη στόν διαδρόμο, καί πῆγε νά
ναγγελλῇ. Δέν ἄργησε πολὺ. Ὅταν ἦν
ναγγυρὸς τὸ προσώπο της ἦταν κατε-
σμενο.

—Μὲ ἀποπέμει ; τὴν ρώτησε τρομαγ-
μένος.

—Δέν μπορῶ ἀκόμη νά σὲ δεῖσω
τό. Ἀλλὰ οὔτε καί τό ἀντίθετο.

—Δέν θέλει νά μὲ δεχθῇ ;

—'Ετσι φαίνεται. Ὁ προστάτης εἶναι
δορμένος καί δέν τολμᾷ δεῖσά νά γρη-
γοῦ.

Ἡ ἀμχανία τοῦ αὐλικῷ ἦταν μεγάλη
σὰ νά μὴν μποροῦσε νά δεῇ ἄλλη
ρῶτησε ὁ ἴδιος τὴν 'Αφρικανὰ νά τὸν
ἔπρεπε νά κάνει.

—'Αν ἦμουν σ' ἡ θέση σου Κρίστη,
πήγαινα στὸ διαμερίσμα μου καί θά πα-
ρῶς πού νά εὐνοκῶ ἡ Σεπτή νά μὴ
τῆς διαταγῆς της.

Ἀλῶς ν' ἀργοπορήσῃ σκεπτόμενος ὁ
ρέντιος ἔκρινε πὸς πραγματικά αὐτὸ ἦν
πὸ σωστό. Καί δίχως νά ἔξῃ πὸς ἡ
λίγη ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπόθεση, ἀποταχίστηκε
ἐνταξίματά του.

Λίγο ἀργότερα, στόν ἴδιον ἐκεῖνο
παρουσιάστηκε ἕνας ἄλλος καλὸς ἄν-
σας στήν 'Αφρικανὰ, καί μοιρομένη.

—Ἡ βαστάζουσα τὸν βαστάζοντα πᾶν-
—'Αλληλουῖα !

Τοῦ εἶπε ἐκείνη, ἀπαντώντας προσηγο-
ρῶντως ὅτι ἡ βαστάζουσα ἦν ἡ βαστάζουσα
συνήθεια. Τὸν ἄρσε νά περάσῃ. Ἀλλὰ
τὸς δέν ἄργησε νά παρουσιάσῃ καί πάλι.

—Κλειδωμένη ἡ πόρτα ! εἶπε μέ κα-
μῆχανία.

—'Αν ἐπρόκειτο νά σταματήσῃς ὅς
τοῦ ἀποκρίθηκε ἡ 'Αφρικανὰ—ἔλασε
τό πῆς. Τὸ ἔξω κα' ἐγὼ πὸς εἶναι
μὲν ἡ πόρτα.

—Καί ὅμως πρέπει νά παρουσιάσῃς
γορώτερο στῇ Σεπτή.

—Κάμε ὅπως ξέρεις... Θέλω νά
ἀπὸ πάνω της τῆς εὐθύνες ἡ ἑμπε-
παινίς.

Τὴν στιγμήν, ὅμως, ἐκείνη ἀκούστηκε
ματὰ στήν ἀρχὴ τῷ διαδρόμῳ.

—Κοῦφον κάπου νά μὴ σὲ δοῦν, εἶπε
σπρωξῆς ἡ 'Αφρικανὰ τὸν μυστηριώδη
τοῦ Σεπτή, ἡ 'Αφρικανὰ τὸν μυστηριώδη
φόρο πῶς ἀπὸ ἑνὲς παραπέτασμα. Στὸ
τὸ πῆς, τὰ θήματα ὅλο καί πληθαίνουν
φάνηκαν, ὅχι ἕνας ἀλλὰ δύο ῥασοφό-
μα σεβάσματα γενειάδα ὁ πρῶτος
σὺν πραγματικὸς ἡγούμενος. Ὅσο γὰρ
νοδὸ τοῦ, αὐτὸς δίχως ἄλλο ἦταν ἕνα
δοξαῖο, ἀμώστοκο ἀκόμη, καί δέν ἦν
μαύρα μάτια.

—Εὐλογημένοι οἱ ἐχθροί μου... εἶπε ἡ
φρικανὰ, σὲ τόγο πού ἕνας φρονεῖ
γε τὸ : «Προσφύγετε στὸν παρρησιό-
δοξο, ὁ βασιλεὺς τὸν βαστάζοντα πᾶν-
Μουροῦντος ὁ καθηγούμενος.

—'Αλληλουῖα — εἶπε καί ἡ 'Αφρικανὰ

Η ΜΕΣΣΑΛΙΝΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

ΠΡΩΤΟΜΠΙΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Ω.

καιροῦντας λίγο. Ἀλλὰ καί πάλι τοὺς ἔκο-
νε τὸν δρόμο.

—Πρέπει γὰρ οὗς πὸς ὅτι ἡ Αὐγούστα εἶναι
κλειδωμένη στὰ διαμερίσματά της καί δέν
δέχεται κανεῖν.

—Ἡ βαστάζουσα τὸν βαστάζοντα πάντα!
Ξαναῖπε σὲ τὸν ἐπατακτικὸ ὁ καθηγούμενος.
Τράβηξε ἀπὸ τὸ χεῖρ τὸ καλογεροπαῖδι δίχως
νὰ δώσῃ ἄλλη ἀπάντησι.

Μάταια περιμένε ἡ 'Αφρικανὰ, νὰ τοὺς δῇ
τὴν ἐξουσίαν. Σὲ λίγο μάλιστα, ἀκούσε
τὸν ἀργὸ δίσκο νὰ ἤχῃ, καί κατέλαβε πὸς
τὴν καλοῦσε ἡ Σεπτή Κυρά της. Ἐτρεξε νὰ
ξαναδίδει.

Ὁ Λαυρέντιος ἔμεινε σὺν κεραυνό-
βυσσιν.

Ἡ ἀλήθεια είναι πὸς ἀνεγνώρισε καί ὁ
τὸ βαρὺ τοῦ παρόντος. Ἦν αὐτὸ, ὡς
τά μερὸς τὴν ὑπεροχὴ στάση πού ἦν
σε νὰ τοῦ δώσῃ το ἀμφόλο πᾶν, σὺν
λῆθει, ἀξίωμα τοῦ, καί παρεκκλῆσε
ταπεινὰ τὴν 'Αφρικανὰ νά τὸν ἀναγγε-
λίσκῃ.

Ἐκείνη δέχθηκε. Τὸν ἔλα-
περμένη στόν διαδρόμο, καί πῆγε νά
ναγγελλῇ. Δέν ἄργησε πολὺ. Ὅταν ἦν
ναγγυρὸς τὸ προσώπο της ἦταν κατε-
σμενο.

—Μὲ ἀποπέμει ; τὴν ρώτησε τρομαγ-
μένος.

—Δέν μπορῶ ἀκόμη νά σὲ δεῖσω
τό. Ἀλλὰ οὔτε καί τό ἀντίθετο.

—Δέν θέλει νά μὲ δεχθῇ ;

—'Ετσι φαίνεται. Ὁ προστάτης εἶναι
δορμένος καί δέν τολμᾷ δεῖσά νά γρη-
γοῦ.

Ἡ ἀμχανία τοῦ αὐλικῷ ἦταν μεγάλη
σὰ νά μὴν μποροῦσε νά δεῇ ἄλλη
ρῶτησε ὁ ἴδιος τὴν 'Αφρικανὰ νά τὸν
ἔπρεπε νά κάνει.

—'Αν ἦμουν σ' ἡ θέση σου Κρίστη,
πήγαινα στὸ διαμερίσμα μου καί θά πα-
ρῶς πού νά εὐνοκῶ ἡ Σεπτή νά μὴ
τῆς διαταγῆς της.

Ἀλῶς ν' ἀργοπορήσῃ σκεπτόμενος ὁ
ρέντιος ἔκρινε πὸς πραγματικά αὐτὸ ἦν
πὸ σωστό. Καί δίχως νά ἔξῃ πὸς ἡ
λίγη ὅλη αὐτὴ ἡ ὑπόθεση, ἀποταχίστηκε
ἐνταξίματά του.

Λίγο ἀργότερα, στόν ἴδιον ἐκεῖνο
παρουσιάστηκε ἕνας ἄλλος καλὸς ἄν-
σας στήν 'Αφρικανὰ, καί μοιρομένη.

—Ἡ βαστάζουσα τὸν βαστάζοντα πᾶν-
—'Αλληλουῖα !

Τοῦ εἶπε ἐκείνη, ἀπαντώντας προσηγο-
ρῶντως ὅτι ἡ βαστάζουσα ἦν ἡ βαστάζουσα
συνήθεια. Τὸν ἄρσε νά περάσῃ. Ἀλλὰ
τὸς δέν ἄργησε νά παρουσιάσῃ καί πάλι.

—Κλειδωμένη ἡ πόρτα ! εἶπε μέ κα-
μῆχανία.

—'Αν ἐπρόκειτο νά σταματήσῃς ὅς
τοῦ ἀποκρίθηκε ἡ 'Αφρικανὰ—ἔλασε
τό πῆς. Τὸ ἔξω κα' ἐγὼ πὸς εἶναι
μὲν ἡ πόρτα.

—Καί ὅμως πρέπει νά παρουσιάσῃς
γορώτερο στῇ Σεπτή.

—Κάμε ὅπως ξέρεις... Θέλω νά
ἀπὸ πάνω της τῆς εὐθύνες ἡ ἑμπε-
παινίς.

Τὴν στιγμήν, ὅμως, ἐκείνη ἀκούστηκε
ματὰ στήν ἀρχὴ τῷ διαδρόμῳ.

—Κοῦφον κάπου νά μὴ σὲ δοῦν, εἶπε
σπρωξῆς ἡ 'Αφρικανὰ τὸν μυστηριώδη
τοῦ Σεπτή, ἡ 'Αφρικανὰ τὸν μυστηριώδη
φόρο πῶς ἀπὸ ἑνὲς παραπέτασμα. Στὸ
τὸ πῆς, τὰ θήματα ὅλο καί πληθαίνουν
φάνηκαν, ὅχι ἕνας ἀλλὰ δύο ῥασοφό-
μα σεβάσματα γενειάδα ὁ πρῶτος
σὺν πραγματικὸς ἡγούμενος. Ὅσο γὰρ
νοδὸ τοῦ, αὐτὸς δίχως ἄλλο ἦταν ἕνα
δοξαῖο, ἀμώστοκο ἀκόμη, καί δέν ἦν
μαύρα μάτια.

—Εὐλογημένοι οἱ ἐχθροί μου... εἶπε ἡ
φρικανὰ, σὲ τόγο πού ἕνας φρονεῖ
γε τὸ : «Προσφύγετε στὸν παρρησιό-
δοξο, ὁ βασιλεὺς τὸν βαστάζοντα πᾶν-
Μουροῦντος ὁ καθηγούμενος.

—'Αλληλουῖα — εἶπε καί ἡ 'Αφρικανὰ

—Εἶχες, λοιπὸν, σχέδιο ; ἀπόρησε ἡ Θεο-
φανώ.

—Θά ἔπρεπε νά μὴ μοῦ εἶχαν μάθει τίπο-
τε ἀπολύτως τὰ τόσα χρόνια πού πέρασα ἐν
ἐκείνῃ ἀσυλλόγηστα ὅτι μοῦ κατέβγαζε.

—Ὅσοι σὲ σκέδιό σου μέσα ἦταν νά μὲ
ξαναφέρεις στὸ Παλάτι ;

Στὸ σχέδιό μου μέσα ἦταν νά μὴ σὲ ἐγ-
καταλείψω στὸ ἔξω τοῦ 'Υψίστου !

Καί μόνο όταν ὑποσχέθηκε ἡ Θεοφανώ ὅτι
θὰ ἦταν ὑπότακτο ὡς τὸ τέλος, δέχτηκε ἡ 'Υ-
πατία νά τῆς ἀνακοινώσῃ τῆς λεπτομέρειες
τοῦ σχεδίου της.

Πρῶτα ἀπὸ ὅλα, σκέφθηκε νά πάρω μα-
ζὶ μου, ὅτι πολὺτιμο μποροῦσε, γιατί δέν ἦ-
ταν δυνατό νά μένωμε στούς πέντε δρόμους
ἀν ἐπέμενες νά μὴν ξαναγυρίσωμε στὸ Πα-
λάτιον.

—Αὐτὸ τό ἔξεο ! ἀντιπονοῦσε ἡ Θεοφα-
νὴ νά μάθῃ τὸ πικρό.

—Ἐκεῖνο, ὅμως, πού δέν ξέρεις, είναι ὅτι
φειγόντας κάλεσα τὸν εὐνοῦχο σου νά παρο-
υσιασθῇ ἐνώπιόν σου.

Ἡ 'Αφρικανὰ μῆκε καί προσκύνει. Ὅρ-
θα, μέ τῆς πλάτης στρεμμένης πρὸς τὴν Προ-
στάτη, ἡ Σεπτή, στήν ὁλόκληρη ἀμ-
φιστῇ, δέν εὐλόγησε νά στραφῇ γιά νά
δῇ διαταγῆς. Ὑπῆρχε ὅμως ἐκεῖ ἡ ὑπάτη
Τροφίς, ἡ 'Υπατία, πού ρώτησε γιά λογαρια-
σμοῦ τῆς Κιράς της :

—Ἦθε ὁ έκούτος Λαυρέντιος ;

Ἡ 'Αφρικανὰ ἔδωσε τῆς ἐξηγήσεις.

—Καί γιατί δέν χτύπησε τήν πόρτα ; τήν
μῶστες ἀρνημένη ἡ 'Υπατία. Ἡ 'Αφρικανὰ
δέν εἶχε δικαιοδοσία.

—Καὶ ! — τῆς εἶπε ἡ γρηά. Πῆς τώρα
στὴν αὐτοῦ πού τὸν ἔκρυψε πίσω ἀπὸ τὰ
παραπέτασμα, νά περάσῃ μέσα.

Λίγα λεπτά ἀργότερα ἔμπαινε ὁ μυστηριώ-
δης ῥασοφόρος.

—Καίε Λαυρέντιε...

Τὸν χαρῆστες ἡ 'Υπατία, ἐνῶ ἡ Θεοφανώ
ἐξελαινώθηκε νά ἐνδιαφέρεται πολὺ γιά τήν
ἴση τῆς Προσπύτης.

Ὁ ῥασοφόρος προσκίνησε καί ἀνοῖξε ἔπει-
τα τὸ ῥάσο του, ἀφίοντας νά φανῇ ἀπὸ κά-
τω ἡ λαμπρὴ στολή τοῦ αὐλικῷ.

—Αἶμα ! διέταξε ἡ γρηά.

Τότε ἡ Θεοφανώ γύρισε καί τήν κύταξε
κατακρη.

—Μόνο ἡ ἀφοσίωσή μου καί ἡ λατρεία πού
ἦν στήν Αὐγούστα μου, μποροῦσαν νά πεί-
θω στήν δαίμνα μου, τὸ ἱερὸν αἷμα τῆς
ῥάσας πού μὲ συνδέει μέ τὸν Λαυρέντιο...

—Προσπάθησε νά εἰσαί συντομότερος ! ἔ-
πεισε τότε ἡ Θεοφανώ. Καί δέν ἔχῃ νά κα-
τανοῖς λογαριασμοὺς μέ τήν συνειδήσή σου,
θὰ τό κάνει κατὰ μόνας.

Ἐπειτα ἀπὸ αὐτό, ὁ αὐλικὸς ἄρχισε τήν
ἐκτενέστερη ἀνάρτα του. Κατασκόπευσε τὸν
ῥάσο του. Τὸν παρηκολούθησε. Σ' ἕνα παρα-
πέτασμα τοῦ προσέβηκε τὸν Βλαχερνῶν, τὸν
ἔλα νά μπαῖν μέσα σὲ μιά χαμοκέλλα. Ἐ-
πειτα ἀνέστη ὥρα ἐκεῖ. Καί τέλος θύθηκε γιά
νά ἐναρτάσῃ διαστειλὸς τήν Αὐγούστα πρὸς τὸ
Παλάτιον.

—Δέν μένει τώρα παρὰ νά ἐξακριβώσω σὲ
πὸς ἀνέει ἡ χαμοκέλλα, καί τί ἔκαμε μέσα
ὁ φίλος μου... εἶπε ὁ αὐλικός.

—'Απόφραξις καί ἐπιζήμιος κόπος ! τοῦ εἶ-
πε ἡ γρηά.

Καί ὁ αὐλικὸς κατέλαβε ἀπὸ τὰ λόγια αὐ-
τῶ πὸς δέν ἔπρεπε νὰ νά νά νά νά νά νά νά
περισσότερα ἀπὸ ὅσα ἤξερε.

—Πήγαμε σὺν φιλικίῳ, τοῦ εἶπε ἡ 'Υπα-
τία καί περιέμενε διαταγῆς τῆς Αὐγούστας.

Ίατρος της οικογενείας

Κάθε αναγνώστης της «Εβδομάδος» δικαιούται να ζητήσει δι' επιστολής απανθονομένης εις τα γραφεία μας με την σημείωσιν: «Δια τον Ιατρόν», οίανδήποτε ιατρικήν συμβουλήν.

Παρακαλείται όμως να είναι σαφέστατος και να περιγράψει λεπτομερώς τας εκδηλώσεις του νοσήματός του.

Οι αναγνώσται οι επιθυμούντες ιδιαιτέρως δι' επιστολήν απάντησιν από τον Ιατρόν δέον ν' απευθύνονται προς αυτόν δια συστημένης επιστολής εσωκλειόντες και 50 δρχ.

Κ. Κ. Κ. Ουδέναι δύναται να προκαλέσθαι θάλασσαν. Τό φαινόμενον αυτό παρατηρείται συχνά εις την ηλικίαν σας ηλικίαν. Α γ ν ω σ τ ο ν. Τρομοκρατηθήκατε για τὸ τίποτε. Βεβαίως αὐτὸ εἶναι ἐνοχλητικὸν ἀλλὰ οὐδέναι σοβαρὸν συνέπειαν πρέπει νὰ φοβάσθε. Ἀπὸ τὸ κατὰ φύσιν φάρμακον κάμετε 3-4 ἐπαιτήσεις καὶ θὰ ἐξαλειφθῶν ὡς διὰ μαγίας.

Veratrine 0,50 cent.
Alcool 50 gr.
Vinaigre 10 gr.

Η. Κ. Ν. Δὲν τοῖμω νὰ ἐκφέρω γνώμην διότι αἱ πληροφορίες σας εἶναι ἀσάφεις.

Σπουδαστήν. Χ α λ κ ῖ δ α. Τὸ φάρμακον ποὺ συνιστῶ εἰς τὸν ἄγνωστον εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικὸν καὶ διὰ τὴν ἰδίαν σας περίπτωση.

Ἀνδρέαν. Μάνην. Μόνον ἂν ἀποφασίσετε νὰ τὰ βγάλετε θ' ἀπαλλαγῆτε. Καυτηρίαστέ τα ἐν ἀνάγκῃ με γαλβανόκαυτηρα. Διαφορετικὰ θὰ ἔχετε συχνὰ αὐτὰς τὰς ἐνοχλήσεις.

Εσπεράντο. Ὅλα αὐτὰ θὰ ἐξαλειφθῶν ὅταν δι' ἀποφασίσετε νὰ ἐκτελέσετε τὸν προορισμὸν σας. Κατὰ τὰς πρώτας 4-5 ἡμέρας θὰ συμβῇ ἐκείνου ποὺ φοβάσθε ἀλλὰ ἀρκεῖ νὰ τὸ θελήσετε πραγματικὰ καὶ ὅλα θὰ διωρθωθῶν.

Μία Πεταλούδα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ εἰδικὸν ἱατρόν. Τὸ ζήτημα σας εἶναι λεπτὸν μετὰ ὀλίγας δὲ γραμμὰς τὰς ὁποίας μοῦ στείλατε, δὲν δύναμαι νὰ σχηματίσω σαφὴ γνώμη.

Α. Ρ. Σ. Δ. Δυστυχῶς τὸ ζήτημα διὰ τὸ ὅποιον μοῦ γράψετε ἐκφυγεῖ τῆς εἰδικότητός μου. Πρέπει ν' ἀποταθῇ εἰς δερματολόγον.

Προλυστοχισμένην Ο. Ν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ σὰς ἐξετάσῃ εἰδικὸς ἱατρός. Τὸ νόσημα σας γοῖται ποσειτικῆς ἐξέτασης ὡσεὶ δὲ ἀνευ ἀναισθησίας νὰ τὸ πολέμησετε καθὼς ἀσθενέστε ἰσως νὰ εἶναι ὀργὰ.

Σέ μι ἄματωμένη ψυχῇ. Μοῦ φαίνεται ἀπίστευτον αὐτὸ γιὰ τὴν ἐποχὴν, εἴμαι δὲ πλέον ἢ βέβαιος ὅτι καὶ σὺ δὲν τὸ πιστεύετε τόσο πολὺ. Παρακινεῖσθε μᾶλλον ἀπὸ ὁρμητικῶν καὶ δειλίων. Δυστυχῶς δὲν γνωρίζω ποὺ διαμένετε. Ἐὰν ἤδυνασθε νὰ κατοικήσετε εἰς αἰὶν μεγαλοπόλιν, ἔστω καὶ ἐπαρχικὴν, ἂν υπονόσσετε ν' ἀπαλλαγῆτε συντόμως ἀπὸ ὅλα. Κρατήσατέ με ἐνήμερον σπυτικῶς.

Πέλοπαι. Ἐπισκευθῆτε εἰδικὸν ἱατρόν. Εἶναι ἀδύνατον μετὰ ὀλίγα ποὺ μοῦ γράψετε νὰ σχηματίσω γνώμην καὶ νὰ συμβουλευθῶ τὸ παραμικρόν.

Ἐλλήνι. Προσπαθήσατε νὰ τυνώσετε τὸ νεοκίν σας σύστημα καὶ θ' ἀπαλλαγῆτε ἀπ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἐνοχλητικὰ... ματωμένα.

Καίστε ὀλίγας ἐνέσεις στρυχνίνης ἢ «Optarson». Ἐγὼ θὰ προτιμῶσα στρυχνίνης τῶν 0,001 ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἐν ὅλῳ 24.

Ἀπαθῆ. Ἀπειτεῖται μεγάλη ἀνάπαυσις καὶ ἀποφυγὴ κάθε κοπιαιτικῆς ἐργασίας. Κάνετε τακτικὰ μικροὺς περιπάτους καὶ τρώγετε μόλις ἀισθάνεσθε ὀρεξί.

Ίατρος: Γ. ΓΟΥΡΑΣ

Κουβεντούλες

Μία ἀναγνώστριά μου μούγραφε πολὺ στενοχωρημένη, γιατί ἐμαθε πως κάποια, τὴν ὁποία ἐνόηζε φίλη, μιλεῖ ἐναντίον της, μὲν ζητεῖ δὲ τὴν συμβουλὴν μου τὴ νὰ κάμῃ. Πρέπει νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ εἶναι φίλη με αὐτὴν ποὺ τὴν κατηγόρησε καὶ ἂν ὅχι πῶς νὰ διακόψῃ τὴν σχέσεις αὐτῶν δὲν θέλει νὰ προδοῖ αὐτὴν ποὺ τῆς τὰ ἐπέθετο;

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου θὰ εἶχα νὰ πῶ τὰ εἶχε στὴν ἄγνωστη φίλῃ ποὺ μοῦ ἐμπιστεύεται τὸν πόνο της.

Εἶναι πολὺ ὠραῖο νὰ περιστοιχίζεσθε ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ μόνον καλὰ σκέπτονται καὶ λένε γιὰ μᾶς δὲν πρέπει ὅμως νὰ νομίζουμε πῶς ἂν ἀκόποις πῇ κάτι ὅχι πολὺ καλὸ γιὰ μᾶς, εἶναι ἐχθροὶ μας. Πολλὰς φορές μιλοῦμε λιγὰν ἀπολλόγιστα, με κάποια ἐπιπολαιότητα, γιὰ ἕναν ἀνθρώπον τὸν ὁποῖον ἐν τούτοις ἀγαποῦμε, δὲν θὰ πῇ γι' αὐτὸν ὅτι ἀλλοῦν τὰ αἰσθημάτων μας γι' αὐτὸν ὅτι ἐπ' αὐτοῦ νὰ τὸν ἀγαποῦμε, ἀσχηματὰ δὲ κάνει, αὐτοὺς ποὺ σκεδίζει νὰ προσφέρει δῶρον ἐκδούλευσις ἐπαναλαμβάνοντες το. Γιατὶ δὲν θὰ τὸ ἐπαναλάβῃ ποτὲ ἀκριβῶς ὅπως τὸ εἶπαμε; ἢ καὶ θὰ προσθέσῃ, ἢ ἂν δὲν προσθέσῃ, τὸ ἴσως μετὰ τὸ ὅποιον θὰ τὸ πῇ δὲν θὰ εἶναι σὺν τὸ δικό μας ὅρος. Θὰ εἶναι ἐπηρεαστὴ ἀπὸ τὴν κρίσιν τοῦ ποὺ ἀσφαλῶς εἶναι διάφορη ἀπὸ τὴν δικήν μας κρίσιν.

Γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐνὶ κακίῳ πάντως ὅχι αὐτοὺς ποὺ θὰ πῶν κατ' ἐναντίον μου, ἀλλὰ αὐτοὺς ποὺ θὰ εἰθύνοντο τὸ ἐπαναλαμβάνον.

Ἦτορα ἀπ' ὅλα αὐτὰ ποὺ γράψατε θὰ καταλάβῃ ἡ ἀναγνώστριά μου ὅτι ὅχι μόνον δὲν πρέπει νὰ διακόψῃ τὴν σχέσεις της μετὰ τὴν ἐν λόγῳ φίλῃ ἀλλὰ οὐτε νὰ δείξῃ τὴν παραμικρὴν δυσπιστίαν, σ' αὐτὴν δὲ ποὺ ἔσπευσε νὰ ἐπαναλάβῃ νὰ πῇ ὅτι ἀδιαφορεῖ γιὰ ὅτι λέγεται πῶς της.

Μόδα

Βρισκόμαστε σὲ μιὰ μεταβατικὴ ἐποχὴ, γιατί δὲν εἶναι ἀκόμη ἀσχετὴ ἔσθῃ γιὰ νὰ φορέσουμε καλοκαιρινὰ, ἀλλὰ οὐτε καὶ ἀσχετὸ κορὸ γιὰ νὰ φορέσουμε χειμωνιάτικα. Τὰ ἀνοσιάντικα λοιπὸν ἐπιβάλλονται. Ἀλλὰ ὅπου ν' ἀποφασίσουμε νὰ τὰ βάλλουμε ἀρκίζουμε με ἕνα καπελάκι ἀνοσιάντικο, με μιὰ σάντα, με μιὰ ἐσώπαι, με γάντια ἀνάλογα καὶ τὸ σημεῖον σκίτσος μας σὰς δειγνέει διάφορα ἀξιοσεύστα ποὺ μποροῦν νὰ χρησιμοποιηθῶν γιὰ ἀνοσιάντικα.

Ὅσο γιὰ τὰ φορέματα ποὺ θὰ φορεθῶν τὴν ἀνοιξὴ θὰ εἶναι καμωμένα ἀπὸ λαϊνὰς λεπτὰς ἢ μεταξωτὰς σὲ ὅλα τὰ γούματα μετὰ πρὸς τὴν γὰ τὸ μπεζ, τὸ γκοῖ καὶ τὰ «λαγνὲς» ὅσον ἀφορᾷ τὰ μάλλινα. Τὰ μεταξωτὰ ὑφάσματα μποροῦν νὰ διαλέξουμε καὶ σὲ τόνους παστέλ, πορφυροῦ, τέτ ντὲ νέγκο, μπλε μαρέν.

Πρακτικὲς συμβουλές

Ἡ μόδα εἶναι πολὺπλοχὴ καὶ μᾶς παρουσιάζει τόσα ὀρεῖα ποσάματα ποὺ δύσκολον εἶναι προκειμένου νὰ διαλέξουμε γι' αὐτὸ εἶναι ἀπαραίτητες μετρίκει, ὀδύνησις τῆς ἀναγνώστριάς μας.

Γιὰ τὰ ποῖνα ἕνα μαντῶ ὀδύνησις ἢ ἡ μαντῶ ἀπὸ λαϊνὰς υφαντῆς ἢ βελούδου κοτλέ με γκαζάκι, ἀπὸ ἄσπρον γούνα.

Γι' ἀντικατάστασιν τοῦ διαπορῶν χειμωνιάτικου ἐπανωφοριῶ ἕνα μαντῶ ἀπὸ τούτιν με μαντῶλα οὐδὲ καὶ μεγάλως τσέπας. Μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ πῆ καὶ ὅχι ἢ σιλουέττα τὸ ἐπιτελεῖται.

Φόρουσ μάλλινο ἢ ἀπὸ μεταξωτὸ βρα-

σμα αὐτὸ γαρνιρισμένο με λαϊνὰ καὶ ἢ ζιλέ.

Γιὰ τὰ βράδια δαντελλῶν λέντες ἢ ἄλλες ἀπὸ σάντς αἱ γυναικὲς μπεζ, ὅς, ὑπὲρ, πάλιν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι πολὺ μικρὰ καὶ νὰ τοὺς καλύπτῃ μιὰ μικρὴ τσάντα τὸ ἴδιο ὑφάσμα ποὺ μαντῶ καὶ ὅχι ἄλλο.

Τὰ κοσμήματα συνήθως εἶναι ὡς βραχιόλια, κολλεῖ, ἀλλὰ καὶ ἡ λήθα τῶν φορεμάτων.

Τὰ μάλλια εἶναι λιγώστες ἀπὸ συντηζόμενα, μᾶλλον ἴσα καὶ πλεονεκτήματα τὰ πῶς με γούνα τ' ἀπὸ τὸ γιστο μέρος τῶν αὐτιῶν.

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

ὅσον σκεπάζουμε τὰ ἀνοίγματα τους με μιὰ ὁμορφὴ κροστὸν καὶ ἔτσι μέσα καὶ μποροῦμε νὰ κρύβουμε διάφορα πράγματα ποὺ δὲν θέλουμε νὰ φαίνονται: ὑποδήματα, κουτιά με γάντια, φαρμακευτικὰ εἶδη, κοσμεῖς, καλλυντικὰ. Ἐπ' αὐτὴν στὴν τουαλέττα θὰ τοποθετῆτε μόνον ἕνα—δύο βάζακια, βούρτσες, γτενὶ καὶ κανένα μπουκαλάκι με κολώνια, λοσιόν, μυρωδιὰ, τίποτε ἄλλο.

Ἐπ' αὐτὴν στὴν κάσας ἀκουμπᾶτε στερεωμένους τὸν ἕνα τρίφυλλο καθρέπτη ποὺ θὰ εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὸ τί θέλετε νὰ ἐξοφτε.

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

ὅσον σκεπάζουμε τὰ ἀνοίγματα τους με μιὰ ὁμορφὴ κροστὸν καὶ ἔτσι μέσα καὶ μποροῦμε νὰ κρύβουμε διάφορα πράγματα ποὺ δὲν θέλουμε νὰ φαίνονται: ὑποδήματα, κουτιά με γάντια, φαρμακευτικὰ εἶδη, κοσμεῖς, καλλυντικὰ. Ἐπ' αὐτὴν στὴν τουαλέττα θὰ τοποθετῆτε μόνον ἕνα—δύο βάζακια, βούρτσες, γτενὶ καὶ κανένα μπουκαλάκι με κολώνια, λοσιόν, μυρωδιὰ, τίποτε ἄλλο.

Ἐπ' αὐτὴν στὴν κάσας ἀκουμπᾶτε στερεωμένους τὸν ἕνα τρίφυλλο καθρέπτη ποὺ θὰ εἶναι ἀνάλογος μετὰ τὸ τί θέλετε νὰ ἐξοφτε.

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

Ὅσο δὲ ποσάματα ποὺ ἀπολλόγιστα...

ἡ ἀλληλογραφία μας

Συνδρομητρίαν «Εβδ ο μ α δ ο ς» Π. Κ.— Νὰ λούζεσθε συχνὰ καὶ συγγρόνως νὰ χρησιμοποιεῖτε αὐτὴ τὴ λοσιὸν τριβόντας τῆς οἴκης.

Alcool 200 gr.
Sublimé 0,30 gr.
Acide Salicylique 1 gr.
Risorcina 1 gr.

Μπορεῖτε ἂν θέλετε νὰ βάλετε καὶ στὰ πόδια, μετὰ μὲ μεγάλη προσοχὴ μὴ πάλιν στὰ μάτια.

Μαντῶνι. Σὰς εὐχαριστῶ ποὺ με διαβάξετε, καὶ σὰς ἀπαντῶ σ' αὐτὸ ποὺ με ρωτᾶτε. Τὰ ἐπισκεπτήρια τοῦ αἵματος στὴ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ ἀπάνω γωνίᾳ ἂν πρὸκειται γιὰ ἕνα πρόσωπο, ἀλλὰ ἂν εἶναι γιὰ δύο τοῦ αἵματος τὸ ἐπισκεπτήριο στὴ μέση.

Ἀνθρς τῆς Σ τ α μ ο ῦ λ.— Μόνο ἰδιαιτέρως ἀπάντῶ τοῦ λοιποῦ γιὰ τὴν γραφογραφίαν. Συμμορφωθῆτε μετὰ τὴν δέλωσιν ποὺ ἔκανα στὸ προηγούμενον φύλλο, στὴν σελίδα 689.

Βι βέτταν Καλάμας.— Χάισω πολὺ ποὺ ἐξαλείψετε εἰδήσεις σας καὶ σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀγάπη σας καὶ τὴν ἐκτίμησίν σας. Μιλοῦντες ναυτικὰ με γιὰ καὶ ὑπὲρ βεβαίως μπορεῖτε νὰ φορεῖτε. Τὸ ναυτικὸ ἐνδυμα εἶναι τὸ ὠραιότερον γιὰ τὴν ἡλικίαν σας, ὅσο γιὰ τ' ἄλλα ποὺ με ρωτᾶτε, στείλτε μου τὴν διεύθυνσίν σας καὶ γράμματόσημο 2δρχ. νὰ σὰς στείλω ὠρεῖα σχέδια γιὰ τὰ καζινοῦσιν σας.

Ἀμαρτωλίδι.— Δὲν ἔλαβα προσενεστέρων. Ποτὲ δὲν ἀρίνω γιὰ ἀπάντηση γράμματα ποὺ λαβαίνω. Ἀπὸ με ρωτᾶτε γιὰ τὴν δὴν κοίτης Χαζελίνης καὶ Πόντης, σὰς λέω ὅτι καὶ ἡ δὴν εἶναι ἐξ ἰσού καλὴς. Γιὰ τὴν ἐπίδοσιν τοῦ προσώπου δὲν μπορῶ νὰ σὰς πῶ τίποτε, γιατί ὑπάρχουν δέματα ἀντιδωστικὰ δὲν μποροῦν ὅμως νὰ χρησιμοποιηθῶν στὸ πρόσωπο τὸ μόνον ποὺ μπορεῖτε νὰ κάνετε εἶναι νὰ τὸ βάζετε συχνὰ με αὐτὸ τὸ αἷμα. Τριανταφυλλόνη 200 γρ. ὅσμημα

ΤΟ ΚΑΡΝΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τὸ θέατρο

Ἡ προσπάθεια τοῦ Σικελιανοῦ

Στις 24 Ἀπριλίου, τὸ ἀπόγευμα, ὁ κ. Ἀγγ. Σικελιανὸς μᾶς καλεῖ στὸ παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν ὑπαίθριο θέατρό του, σὲ μιὰ δοκιμαστικὴ παράσταση τοῦ ἔργου του «Ὁ Οὐφικός Διθύραμβος».

Τὸ γεγονός ἐνέχει βαθύτατη σημασία, ἀπ' ὅση δίνουμε ὅλοι μας συνήθως γιὰ μιὰν ἀπλὴ παράσταση ἔστω καὶ ἐνὸς ἀρχαίου ἔργου.

Ὁ κ. Σικελιανὸς, μὲ τὴν ἴδρυσή τοῦ ὑπαίθριου θεάτρου τοῦ συνιζίζει ἐμπράκτως τὸ ἔργο τῆς Δελφικῆς Ἰδέας, τῆς ὁποίας εἶναι καὶ ὁ δημιουργός.

Ἡ Ἀθήνα, δίγως ἓνα ἀληθινὸ ἀρχαῖο θέατρο—ὑπαίθριο ὅπως τὸ θέλει ὁ κ. Σικελιανός—παρουσίαζε τὸ θέαμα μιᾶς ἀδικοπολογητῆς καθυστατημένης πόλης, ἡ ὁποία εἶχε ἀφῆθ' ἀπ' τοὺς ἀπογόνους τῶν σοφῶν παιδιῶν τῆς σ' ἓναν καλλιτεχνικὸ μαρμαρῶ.

Ἡ ἀνάγκη λοιπὸν τῆς ἀναβίωσης ἐνὸς μεγάλου παρωχημένου θεομῶ παρουσιάζεταν ἐπιτακτική. Ἡ ἀνάστασις τοῦ συγγενικοῦ πνεύματος πρὸς τὸ Ἀρχαῖο, ἀπ' ὅπου πῆγαν ὅλη ἡ σημερινὴ ἀνωτερότης τῆς σκέψης ἦταν μιὰ υποχρέωσις πρὸς τὸν καὶ τὸ πολιτισμένον κόσμον ἐκτίει. Ἐμείς ἀπὸ νομισμῶν, θεωρήσαμε ἀσχοπο καὶ περὶ τὸ νὰ μετασώσουμε σ' αὐτὴ τὴν κίνησιν.

Τὸ ζεῦγος Σικελιανῶν μὲ τῆς Δελφικῆς ἐοστέας θέλησε ν' ἀποδείξῃ τὸ ἀντίθετο. Καὶ τὸ κατώρθωσε ὡς ἓνα σημαντικό θεατὸν μὲ τῆς παραστάσεις πρὸς ἑξῶς στοὺς Δελφούς.

Σήμερα, σὰν συνέχεια τῆς προσπάθειάς αὐτῆς ἰδρύει τὸ πρῶτο σύγχρονο ὑπαίθριο θέατρο.

Τὸ θέατρο αὐτὸ θὰ κτισθῇ σ' ἓνα φυσικὸ κοιλῶμα πρὸς δέσκαται μεταξὺ τῶν δρυῶν τῆς Ἀκροπόλεως καὶ ὁδῶν τῆς Ἰδίας ἀναλογίας καὶ τὸ σῆμα τοῦ θεάτρου Ἐπειδαίου.

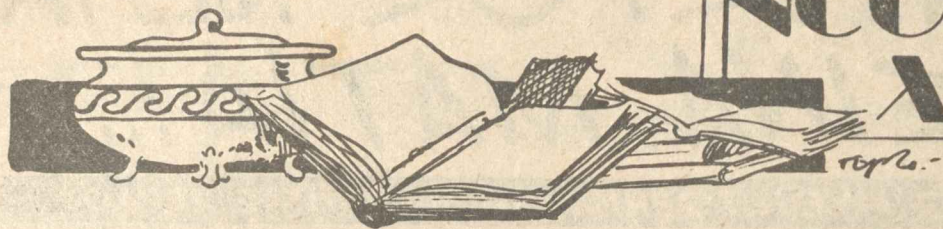
Πρὸς τὸ παρόν, ὡς ἔδω ἀρχιστὴ ἡ μεγάλη οἰκοδομικὴ ἐργασία θὰ γίνῃ μιὰ δοκιμαστικὴ παράστασις, ἡ ἓνα ἔργο τοῦ κ. Σικελιανῶν, τὸν «Ὁ Οὐφικός Διθύραμβος» γιὰ τὸ ὅποιο—ὅπως λέει ὁ ἴδιος—δὲν ἔχει καμμιὰν ἀξίωσιν. Τὴν σκηνοθετήσῃ ἀνέλαβε ἡ κ-α Εἰσα Σικελιανῶν, πρὸς ὅσῃν ἦδη τὰ σχετικὰ εὐρεῖται καὶ διδάσκει τοὺς γ-ο-οὺς.

Ἡ λιτὴ αὐτὴ ἀπαρχὴ θὰ γίνῃ τὴν 24 Ἀπριλίου, ὅπως προαναφέραμε. Ὁ κ. Σικελιανὸς ἐλπίζει νὰ ζωντανήσῃ στὴν ἐλληνικὴ ψυχὴ τὸν πῶτον ἐντατικώτερον μελλοντικὴν δημιουργίαν, καὶ νὰ δοῇ νέους πνευόντες γιὰ τὸ δύσκολο ἔργο του. Τὴν ἴδια ἐλπίδα ἔχουμε καὶ μεῖς.

MIX. XANN.

Ξέρετε ὅτι...

Κυκλοφορεῖ τὸ ὑπ' αἰθ. 355 τεύχος τῆς «Μεγ. Ἑλλ. Ἐγκυκλοπαιδείας» περιέχοντ' ἀπὸ τῆς λ. σ. 309 ὡς λ. σ. 312 τὴν λ. σ. 313 ὡς λ. σ. 314 τὴν λ. σ. 315 ὡς λ. σ. 316 τὴν λ. σ. 317 ὡς λ. σ. 318 τὴν λ. σ. 319 ὡς λ. σ. 320 τὴν λ. σ. 321 ὡς λ. σ. 322 τὴν λ. σ. 323 ὡς λ. σ. 324 τὴν λ. σ. 325 ὡς λ. σ. 326 τὴν λ. σ. 327 ὡς λ. σ. 328 τὴν λ. σ. 329 ὡς λ. σ. 330 τὴν λ. σ. 331 ὡς λ. σ. 332 τὴν λ. σ. 333 ὡς λ. σ. 334 τὴν λ. σ. 335 ὡς λ. σ. 336 τὴν λ. σ. 337 ὡς λ. σ. 338 τὴν λ. σ. 339 ὡς λ. σ. 340 τὴν λ. σ. 341 ὡς λ. σ. 342 τὴν λ. σ. 343 ὡς λ. σ. 344 τὴν λ. σ. 345 ὡς λ. σ. 346 τὴν λ. σ. 347 ὡς λ. σ. 348 τὴν λ. σ. 349 ὡς λ. σ. 350 τὴν λ. σ. 351 ὡς λ. σ. 352 τὴν λ. σ. 353 ὡς λ. σ. 354 τὴν λ. σ. 355 ὡς λ. σ. 356 τὴν λ. σ. 357 ὡς λ. σ. 358 τὴν λ. σ. 359 ὡς λ. σ. 360 τὴν λ. σ. 361 ὡς λ. σ. 362 τὴν λ. σ. 363 ὡς λ. σ. 364 τὴν λ. σ. 365 ὡς λ. σ. 366 τὴν λ. σ. 367 ὡς λ. σ. 368 τὴν λ. σ. 369 ὡς λ. σ. 370 τὴν λ. σ. 371 ὡς λ. σ. 372 τὴν λ. σ. 373 ὡς λ. σ. 374 τὴν λ. σ. 375 ὡς λ. σ. 376 τὴν λ. σ. 377 ὡς λ. σ. 378 τὴν λ. σ. 379 ὡς λ. σ. 380 τὴν λ. σ. 381 ὡς λ. σ. 382 τὴν λ. σ. 383 ὡς λ. σ. 384 τὴν λ. σ. 385 ὡς λ. σ. 386 τὴν λ. σ. 387 ὡς λ. σ. 388 τὴν λ. σ. 389 ὡς λ. σ. 390 τὴν λ. σ. 391 ὡς λ. σ. 392 τὴν λ. σ. 393 ὡς λ. σ. 394 τὴν λ. σ. 395 ὡς λ. σ. 396 τὴν λ. σ. 397 ὡς λ. σ. 398 τὴν λ. σ. 399 ὡς λ. σ. 400 τὴν λ. σ. 401 ὡς λ. σ. 402 τὴν λ. σ. 403 ὡς λ. σ. 404 τὴν λ. σ. 405 ὡς λ. σ. 406 τὴν λ. σ. 407 ὡς λ. σ. 408 τὴν λ. σ. 409 ὡς λ. σ. 410 τὴν λ. σ. 411 ὡς λ. σ. 412 τὴν λ. σ. 413 ὡς λ. σ. 414 τὴν λ. σ. 415 ὡς λ. σ. 416 τὴν λ. σ. 417 ὡς λ. σ. 418 τὴν λ. σ. 419 ὡς λ. σ. 420 τὴν λ. σ. 421 ὡς λ. σ. 422 τὴν λ. σ. 423 ὡς λ. σ. 424 τὴν λ. σ. 425 ὡς λ. σ. 426 τὴν λ. σ. 427 ὡς λ. σ. 428 τὴν λ. σ. 429 ὡς λ. σ. 430 τὴν λ. σ. 431 ὡς λ. σ. 432 τὴν λ. σ. 433 ὡς λ. σ. 434 τὴν λ. σ. 435 ὡς λ. σ. 436 τὴν λ. σ. 437 ὡς λ. σ. 438 τὴν λ. σ. 439 ὡς λ. σ. 440 τὴν λ. σ. 441 ὡς λ. σ. 442 τὴν λ. σ. 443 ὡς λ. σ. 444 τὴν λ. σ. 445 ὡς λ. σ. 446 τὴν λ. σ. 447 ὡς λ. σ. 448 τὴν λ. σ. 449 ὡς λ. σ. 450 τὴν λ. σ. 451 ὡς λ. σ. 452 τὴν λ. σ. 453 ὡς λ. σ. 454 τὴν λ. σ. 455 ὡς λ. σ. 456 τὴν λ. σ. 457 ὡς λ. σ. 458 τὴν λ. σ. 459 ὡς λ. σ. 460 τὴν λ. σ. 461 ὡς λ. σ. 462 τὴν λ. σ. 463 ὡς λ. σ. 464 τὴν λ. σ. 465 ὡς λ. σ. 466 τὴν λ. σ. 467 ὡς λ. σ. 468 τὴν λ. σ. 469 ὡς λ. σ. 470 τὴν λ. σ. 471 ὡς λ. σ. 472 τὴν λ. σ. 473 ὡς λ. σ. 474 τὴν λ. σ. 475 ὡς λ. σ. 476 τὴν λ. σ. 477 ὡς λ. σ. 478 τὴν λ. σ. 479 ὡς λ. σ. 480 τὴν λ. σ. 481 ὡς λ. σ. 482 τὴν λ. σ. 483 ὡς λ. σ. 484 τὴν λ. σ. 485 ὡς λ. σ. 486 τὴν λ. σ. 487 ὡς λ. σ. 488 τὴν λ. σ. 489 ὡς λ. σ. 490 τὴν λ. σ. 491 ὡς λ. σ. 492 τὴν λ. σ. 493 ὡς λ. σ. 494 τὴν λ. σ. 495 ὡς λ. σ. 496 τὴν λ. σ. 497 ὡς λ. σ. 498 τὴν λ. σ. 499 ὡς λ. σ. 500 τὴν λ. σ. 501 ὡς λ. σ. 502 τὴν λ. σ. 503 ὡς λ. σ. 504 τὴν λ. σ. 505 ὡς λ. σ. 506 τὴν λ. σ. 507 ὡς λ. σ. 508 τὴν λ. σ. 509 ὡς λ. σ. 510 τὴν λ. σ. 511 ὡς λ. σ. 512 τὴν λ. σ. 513 ὡς λ. σ. 514 τὴν λ. σ. 515 ὡς λ. σ. 516 τὴν λ. σ. 517 ὡς λ. σ. 518 τὴν λ. σ. 519 ὡς λ. σ. 520 τὴν λ. σ. 521 ὡς λ. σ. 522 τὴν λ. σ. 523 ὡς λ. σ. 524 τὴν λ. σ. 525 ὡς λ. σ. 526 τὴν λ. σ. 527 ὡς λ. σ. 528 τὴν λ. σ. 529 ὡς λ. σ. 530 τὴν λ. σ. 531 ὡς λ. σ. 532 τὴν λ. σ. 533 ὡς λ. σ. 534 τὴν λ. σ. 535 ὡς λ. σ. 536 τὴν λ. σ. 537 ὡς λ. σ. 538 τὴν λ. σ. 539 ὡς λ. σ. 540 τὴν λ. σ. 541 ὡς λ. σ. 542 τὴν λ. σ. 543 ὡς λ. σ. 544 τὴν λ. σ. 545 ὡς λ. σ. 546 τὴν λ. σ. 547 ὡς λ. σ. 548 τὴν λ. σ. 549 ὡς λ. σ. 550 τὴν λ. σ. 551 ὡς λ. σ. 552 τὴν λ. σ. 553 ὡς λ. σ. 554 τὴν λ. σ. 555 ὡς λ. σ. 556 τὴν λ. σ. 557 ὡς λ. σ. 558 τὴν λ. σ. 559 ὡς λ. σ. 560 τὴν λ. σ. 561 ὡς λ. σ. 562 τὴν λ. σ. 563 ὡς λ. σ. 564 τὴν λ. σ. 565 ὡς λ. σ. 566 τὴν λ. σ. 567 ὡς λ. σ. 568 τὴν λ. σ. 569 ὡς λ. σ. 570 τὴν λ. σ. 571 ὡς λ. σ. 572 τὴν λ. σ. 573 ὡς λ. σ. 574 τὴν λ. σ. 575 ὡς λ. σ. 576 τὴν λ. σ. 577 ὡς λ. σ. 578 τὴν λ. σ. 579 ὡς λ. σ. 580 τὴν λ. σ. 581 ὡς λ. σ. 582 τὴν λ. σ. 583 ὡς λ. σ. 584 τὴν λ. σ. 585 ὡς λ. σ. 586 τὴν λ. σ. 587 ὡς λ. σ. 588 τὴν λ. σ. 589 ὡς λ. σ. 590 τὴν λ. σ. 591 ὡς λ. σ. 592 τὴν λ. σ. 593 ὡς λ. σ. 594 τὴν λ. σ. 595 ὡς λ. σ. 596 τὴν λ. σ. 597 ὡς λ. σ. 598 τὴν λ. σ. 599 ὡς λ. σ. 600 τὴν λ. σ. 601 ὡς λ. σ. 602 τὴν λ. σ. 603 ὡς λ. σ. 604 τὴν λ. σ. 605 ὡς λ. σ. 606 τὴν λ. σ. 607 ὡς λ. σ. 608 τὴν λ. σ. 609 ὡς λ. σ. 610 τὴν λ. σ. 611 ὡς λ. σ. 612 τὴν λ. σ. 613 ὡς λ. σ. 614 τὴν λ. σ. 615 ὡς λ. σ. 616 τὴν λ. σ. 617 ὡς λ. σ. 618 τὴν λ. σ. 619 ὡς λ. σ. 620 τὴν λ. σ. 621 ὡς λ. σ. 622 τὴν λ. σ. 623 ὡς λ. σ. 624 τὴν λ. σ. 625 ὡς λ. σ. 626 τὴν λ. σ. 627 ὡς λ. σ. 628 τὴν λ. σ. 629 ὡς λ. σ. 630 τὴν λ. σ. 631 ὡς λ. σ. 632 τὴν λ. σ. 633 ὡς λ. σ. 634 τὴν λ. σ. 635 ὡς λ. σ. 636 τὴν λ. σ. 637 ὡς λ. σ. 638 τὴν λ. σ. 639 ὡς λ. σ. 640 τὴν λ. σ. 641 ὡς λ. σ. 642 τὴν λ. σ. 643 ὡς λ. σ. 644 τὴν λ. σ. 645 ὡς λ. σ. 646 τὴν λ. σ. 647 ὡς λ. σ. 648 τὴν λ. σ. 649 ὡς λ. σ. 650 τὴν λ. σ. 651 ὡς λ. σ. 652 τὴν λ. σ. 653 ὡς λ. σ. 654 τὴν λ. σ. 655 ὡς λ. σ. 656 τὴν λ. σ. 657 ὡς λ. σ. 658 τὴν λ. σ. 659 ὡς λ. σ. 660 τὴν λ. σ. 661 ὡς λ. σ. 662 τὴν λ. σ. 663 ὡς λ. σ. 664 τὴν λ. σ. 665 ὡς λ. σ. 666 τὴν λ. σ. 667 ὡς λ. σ. 668 τὴν λ. σ. 669 ὡς λ. σ. 670 τὴν λ. σ. 671 ὡς λ. σ. 672 τὴν λ. σ. 673 ὡς λ. σ. 674 τὴν λ. σ. 675 ὡς λ. σ. 676 τὴν λ. σ. 677 ὡς λ. σ. 678 τὴν λ. σ. 679 ὡς λ. σ. 680 τὴν λ. σ. 681 ὡς λ. σ. 682 τὴν λ. σ. 683 ὡς λ. σ. 684 τὴν λ. σ. 685 ὡς λ. σ. 686 τὴν λ. σ. 687 ὡς λ. σ. 688 τὴν λ. σ. 689 ὡς λ. σ. 690 τὴν λ. σ. 691 ὡς λ. σ. 692 τὴν λ. σ. 693 ὡς λ. σ. 694 τὴν λ. σ. 695 ὡς λ. σ. 696 τὴν λ. σ. 697 ὡς λ. σ. 698 τὴν λ. σ. 699 ὡς λ. σ. 700 τὴν λ. σ. 701 ὡς λ. σ. 702 τὴν λ. σ. 703 ὡς λ. σ. 704 τὴν λ. σ. 705 ὡς λ. σ. 706 τὴν λ. σ. 707 ὡς λ. σ. 708 τὴν λ. σ. 709 ὡς λ. σ. 710 τὴν λ. σ. 711 ὡς λ. σ. 712 τὴν λ. σ. 713 ὡς λ. σ. 714 τὴν λ. σ. 715 ὡς λ. σ. 716 τὴν λ. σ. 717 ὡς λ. σ. 718 τὴν λ. σ. 719 ὡς λ. σ. 720 τὴν λ. σ. 721 ὡς λ. σ. 722 τὴν λ. σ. 723 ὡς λ. σ. 724 τὴν λ. σ. 725 ὡς λ. σ. 726 τὴν λ. σ. 727 ὡς λ. σ. 728 τὴν λ. σ. 729 ὡς λ. σ. 730 τὴν λ. σ. 731 ὡς λ. σ. 732 τὴν λ. σ. 733 ὡς λ. σ. 734 τὴν λ. σ. 735 ὡς λ. σ. 736 τὴν λ. σ. 737 ὡς λ. σ. 738 τὴν λ. σ. 739 ὡς λ. σ. 740 τὴν λ. σ. 741 ὡς λ. σ. 742 τὴν λ. σ. 743 ὡς λ. σ. 744 τὴν λ. σ. 745 ὡς λ. σ. 746 τὴν λ. σ. 747 ὡς λ. σ. 748 τὴν λ. σ. 749 ὡς λ. σ. 750 τὴν λ. σ. 751 ὡς λ. σ. 752 τὴν λ. σ. 753 ὡς λ. σ. 754 τὴν λ. σ. 755 ὡς λ. σ. 756 τὴν λ. σ. 757 ὡς λ. σ. 758 τὴν λ. σ. 759 ὡς λ. σ. 760 τὴν λ. σ. 761 ὡς λ. σ. 762 τὴν λ. σ. 763 τὴν λ. σ. 764 τὴν λ. σ. 765 τὴν λ. σ. 766 τὴν λ. σ. 767 τὴν λ. σ. 768 τὴν λ. σ. 769 τὴν λ. σ. 770 τὴν λ. σ. 771 τὴν λ. σ. 772 τὴν λ. σ. 773 τὴν λ. σ. 774 τὴν λ. σ. 775 τὴν λ. σ. 776 τὴν λ. σ. 777 τὴν λ. σ. 778 τὴν λ. σ. 779 τὴν λ. σ. 780 τὴν λ. σ. 781 τὴν λ. σ. 782 τὴν λ. σ. 783 τὴν λ. σ. 784 τὴν λ. σ. 785 τὴν λ. σ. 786 τὴν λ. σ. 787 τὴν λ. σ. 788 τὴν λ. σ. 789 τὴν λ. σ. 790 τὴν λ. σ. 791 τὴν λ. σ. 792 τὴν λ. σ. 793 τὴν λ. σ. 794 τὴν λ. σ. 795 τὴν λ. σ. 796 τὴν λ. σ. 797 τὴν λ. σ. 798 τὴν λ. σ. 799 τὴν λ. σ. 800 τὴν λ. σ. 801 τὴν λ. σ. 802 τὴν λ. σ. 803 τὴν λ. σ. 804 τὴν λ. σ. 805 τὴν λ. σ. 806 τὴν λ. σ. 807 τὴν λ. σ. 808 τὴν λ. σ. 809 τὴν λ. σ. 810 τὴν λ. σ. 811 τὴν λ. σ. 812 τὴν λ. σ. 813 τὴν λ. σ. 814 τὴν λ. σ. 815 τὴν λ. σ. 816 τὴν λ. σ. 817 τὴν λ. σ. 818 τὴν λ. σ. 819 τὴν λ. σ. 820 τὴν λ. σ. 821 τὴν λ. σ. 822 τὴν λ. σ. 823 τὴν λ. σ. 824 τὴν λ. σ. 825 τὴν λ. σ. 826 τὴν λ. σ. 827 τὴν λ. σ. 828 τὴν λ. σ. 829 τὴν λ. σ. 830 τὴν λ. σ. 831 τὴν λ. σ. 832 τὴν λ. σ. 833 τὴν λ. σ. 834 τὴν λ. σ. 835 τὴν λ. σ. 836 τὴν λ. σ. 837 τὴν λ. σ. 838 τὴν λ. σ. 839 τὴν λ. σ. 840 τὴν λ. σ. 841 τὴν λ. σ. 842 τὴν λ. σ. 843 τὴν λ. σ. 844 τὴν λ. σ. 845 τὴν λ. σ. 846 τὴν λ. σ. 847 τὴν λ. σ. 848 τὴν λ. σ. 849 τὴν λ. σ. 850 τὴν λ. σ. 851 τὴν λ. σ. 852 τὴν λ. σ. 853 τὴν λ. σ. 854 τὴν λ. σ. 855 τὴν λ. σ. 856 τὴν λ. σ. 857 τὴν λ. σ. 858 τὴν λ. σ. 859 τὴν λ. σ. 860 τὴν λ. σ. 861 τὴν λ. σ. 862 τὴν λ. σ. 863 τὴν λ. σ. 864 τὴν λ. σ. 865 τὴν λ. σ. 866 τὴν λ. σ. 867 τὴν λ. σ. 868 τὴν λ. σ. 869 τὴν λ. σ. 870 τὴν λ. σ. 871 τὴν λ. σ. 872 τὴν λ. σ. 873 τὴν λ. σ. 874 τὴν λ. σ. 875 τὴν λ. σ. 876 τὴν λ. σ. 877 τὴν λ. σ. 878 τὴν λ. σ. 879 τὴν λ. σ. 880 τὴν λ. σ. 881 τὴν λ. σ. 882 τὴν λ. σ. 883 τὴν λ. σ. 884 τὴν λ. σ. 885 τὴν λ. σ. 886 τὴν λ. σ. 887 τὴν λ. σ. 888 τὴν λ. σ. 889 τὴν λ. σ. 890 τὴν λ. σ. 891 τὴν λ. σ. 892 τὴν λ. σ. 893 τὴν λ. σ. 894 τὴν λ. σ. 895 τὴν λ. σ. 896 τὴν λ. σ. 897 τὴν λ. σ. 898 τὴν λ. σ. 899 τὴν λ. σ. 900 τὴν λ. σ. 901 τὴν λ. σ. 902 τὴν λ. σ. 903 τὴν λ. σ. 904 τὴν λ. σ. 905 τὴν λ. σ. 906 τὴν λ. σ. 907 τὴν λ. σ. 908 τὴν λ. σ. 909 τὴν λ. σ. 910 τὴν λ. σ. 911 τὴν λ. σ. 912 τὴν λ. σ. 913 τὴν λ. σ. 914 τὴν λ. σ. 915 τὴν λ. σ. 916 τὴν λ. σ. 917 τὴν λ. σ. 918 τὴν λ. σ. 919 τὴν λ. σ. 920 τὴν λ. σ. 921 τὴν λ. σ. 922 τὴν λ. σ. 923 τὴν λ. σ. 924 τὴν λ. σ. 925 τὴν λ. σ. 926 τὴν λ. σ. 927 τὴν λ. σ. 928 τὴν λ. σ. 929 τὴν λ. σ. 930 τὴν λ. σ. 931 τὴν λ. σ. 932 τὴν λ. σ. 933 τὴν λ. σ. 934 τὴν λ. σ. 935 τὴν λ. σ. 936 τὴν λ. σ. 937 τὴν λ. σ. 938 τὴν λ. σ. 939 τὴν λ. σ. 940 τὴν λ. σ. 941 τὴν λ. σ. 942 τὴν λ. σ. 943 τὴν λ. σ. 944 τὴν λ. σ. 945 τὴν λ. σ. 946 τὴν λ. σ. 947 τὴν λ. σ. 948 τὴν λ. σ. 949 τὴν λ. σ. 950 τὴν λ. σ. 951 τὴν λ. σ. 952 τὴν λ. σ. 953 τὴν λ. σ. 954 τὴν λ. σ. 955 τὴν λ. σ. 956 τὴν λ. σ. 957 τὴν λ. σ. 958 τὴν λ. σ. 959 τὴν λ. σ. 960 τὴν λ. σ. 961 τὴν λ. σ. 962 τὴν λ. σ. 963 τὴν λ. σ. 964 τὴν λ. σ. 965 τὴν λ. σ. 966 τὴν λ. σ. 967 τὴν λ. σ. 968 τὴν λ. σ. 969 τὴν λ. σ. 970 τὴν λ. σ. 971 τὴν λ. σ. 972 τὴν λ. σ. 973 τὴν λ. σ. 974 τὴν λ. σ. 975 τὴν λ. σ. 976 τὴν λ. σ. 977 τὴν λ. σ. 978 τὴν λ. σ. 979 τὴν λ. σ. 980 τὴν λ. σ. 981 τὴν λ. σ. 982 τὴν λ. σ. 983 τὴν λ. σ. 984 τὴν λ. σ. 985 τὴν λ. σ. 986 τὴν λ. σ. 987 τὴν λ. σ. 988 τὴν λ. σ. 989 τὴν λ. σ. 990 τὴν λ. σ. 991 τὴν λ. σ. 992 τὴν λ. σ. 993 τὴν λ. σ. 994 τὴν λ. σ. 995 τὴν λ. σ. 996 τὴν λ. σ. 997 τὴν λ. σ. 998 τὴν λ. σ. 999 τὴν λ. σ. 1000 τὴν λ. σ. 1001 τὴν λ. σ. 1002 τὴν λ. σ. 1003 τὴν λ. σ. 1004 τὴν λ. σ. 1005 τὴν λ. σ. 1006 τὴν λ. σ. 1007 τὴν λ. σ. 1008 τὴν λ. σ. 1009 τὴν λ. σ. 1010 τὴν λ. σ. 1011 τὴν λ. σ. 1012 τὴν λ. σ. 1013 τὴν λ. σ. 1014 τὴν λ. σ. 1015 τὴν λ. σ. 1016 τὴν λ. σ. 1017 τὴν λ. σ. 1018 τὴν λ. σ. 1019 τὴν λ. σ. 1020 τὴν λ. σ. 1021 τὴν λ. σ. 1022 τὴν λ. σ. 1023 τὴν λ. σ. 1024 τὴν λ. σ. 1025 τὴν λ. σ. 1026 τὴν λ. σ. 1027 τὴν λ. σ. 1028 τὴν λ. σ. 1029 τὴν λ. σ. 1030 τὴν λ. σ. 1031 τὴν λ. σ. 1032 τὴν λ. σ. 1033 τὴν λ. σ. 1034 τὴν λ. σ. 1035 τὴν λ. σ. 1036 τὴν λ. σ. 1037 τὴν λ. σ. 1038 τὴν λ. σ. 1039 τὴν λ. σ. 1040 τὴν λ. σ. 1041 τὴν λ. σ. 1042 τὴν λ. σ. 1043 τὴν λ. σ. 1044 τὴν λ. σ. 1045 τὴν λ. σ. 1046 τὴν λ. σ. 1047 τὴν λ. σ. 1048 τὴν λ. σ. 1049 τὴν λ. σ. 1050 τὴν λ. σ. 1051 τὴν λ. σ. 1052 τὴν λ. σ. 1053 τὴν λ. σ. 1054 τὴν λ. σ. 1055 τὴν λ. σ. 1056 τὴν λ. σ. 1057 τὴν λ. σ. 1058 τὴν λ. σ. 1059 τὴν λ. σ. 1060 τὴν λ. σ. 1061 τὴν λ. σ. 1062 τὴν λ. σ. 1063 τὴν λ. σ. 1064 τὴν λ. σ. 1065 τὴν λ. σ. 1066 τὴν λ. σ. 1067 τὴν λ. σ. 1068 τὴν λ. σ. 1069 τὴν λ. σ. 1070 τὴν λ. σ. 1071 τὴν λ. σ. 1072 τὴν λ. σ. 1073 τὴν λ. σ. 1074 τὴν λ. σ. 1075 τὴν λ. σ. 1076 τὴν λ. σ. 1077 τὴν λ. σ. 1078 τὴν λ. σ. 1079 τὴν λ. σ. 1080 τὴν λ. σ. 1081 τὴν λ. σ. 1082 τὴν λ. σ. 1083 τὴν λ. σ. 1084 τὴν λ. σ. 1085 τὴν λ. σ. 1086 τὴν λ. σ. 1087 τὴν λ. σ. 1088 τὴν λ. σ. 1089 τὴν λ. σ. 1090 τὴν λ. σ. 1091 τὴν λ. σ. 1092 τὴν λ. σ. 1093 τὴν λ. σ. 1094 τὴν λ. σ. 1095 τὴν λ. σ. 1096 τὴν λ. σ. 1097 τὴν λ. σ. 1098 τὴν λ. σ. 1099 τὴν λ. σ. 1100 τὴν λ. σ. 1101 τὴν λ. σ. 1102 τὴν λ. σ. 1103 τὴν λ. σ. 1104 τὴν λ. σ. 1105 τὴν λ. σ. 1106 τὴν λ. σ. 1107 τὴν λ. σ. 1108 τὴν λ. σ. 1109 τὴν λ. σ. 1110 τὴν λ. σ. 1111 τὴν λ. σ. 1112 τὴν λ. σ. 1113 τὴν λ. σ. 1114 τὴν λ. σ. 1115 τὴν λ. σ. 1116 τὴν λ. σ. 1117 τὴν λ. σ. 1118 τὴν λ. σ. 1119 τὴν λ. σ. 1120 τὴν λ. σ. 1121 τὴν λ. σ. 1122 τὴν λ. σ. 1123 τὴν λ. σ. 1124 τὴν λ. σ. 1125 τὴν λ. σ. 1126 τὴν λ. σ. 1127 τὴν λ. σ. 1128 τὴν λ. σ. 1129 τὴν λ. σ. 1130 τὴν λ. σ. 1131 τὴν λ. σ. 1132 τὴν λ. σ. 1133 τὴν λ. σ. 1134 τὴν λ. σ. 1135 τὴν λ. σ. 1136 τὴν λ. σ. 1137 τὴν λ. σ. 1138 τὴν λ. σ. 1139 τὴν λ. σ. 1140 τὴν λ. σ. 1141 τὴν λ. σ. 1142 τὴν λ. σ. 1143 τὴν λ. σ. 1144 τὴν λ. σ. 1145 τὴν λ. σ. 1146 τὴν λ. σ. 1147 τὴν λ. σ. 1148 τὴν λ

Έξομολόγησις κοριτσιού

Τὸν συνήντησα ἕνα πρωὶ στὸ σταθμὸ τοῦ Φαλήρου τὴν ὥρα πού ἀνέβαινα στὸ γραφεῖο, πού ἐργάζομαι στὴν Ἀθήνα. Ἦταν ἕνα παιδί ψηλὸ ξανθό, μὲ μιὰ ὁμορφιὰ ἐξωριστή... Στὸ πρόσωπό του ἦταν ζωγραφισμένη μιὰ ντροπαλότητα, πού σὲ ἐθελγε, πού ἔφρανε τὴν ἀνάγκη νὰ γυρίσεις νὰ τὸν κυττάξεις, νὰ νοιώσης αὐθόρμητα μιὰ συμπάθεια γι' αὐτόν. Μοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ μιὰ ἰδέα νὰ τὸν κάνω νὰ μὲ προσέξει. Ἀφίσα τὸ βλέμμα μου νὰ συναντηθῇ μὲ τὸ δικό του. Γύρισε τὸ κεφάλι... ὥρως νὰ δώσῃ προσοχὴ καὶ αὐτὸ μὲ πείραξε στὸν ἐγωισμό μου.

Τὴν ἄλλη μέρα, τὴν ἴδια ὥρα τὸν ξαναεῖδα. Ἡ ἴδια ἰδέα πέρασε πάλι ἀπὸ τὸ νοῦ μου πρὸς ἐπιμονή. Μέσα στὸ θαγόνι πῆγα καὶ κάθησα δίπλα του. Περνώντας δὲ μὴς τὸν ἄγγισα. Τραβήχθηκε ταραγμένος θορυβημένος. Στάλωσα τὸ βλέμμα μου στὸ δικό του καὶ αὐτὸς χαμήλωσε τὸ κεφάλι. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς διαδρομῆς ἔπιασα τὸ βλέμμα του νὰ εἶναι προσηλωμένο πάνω μου μὲ κάποιο φόβο, μὲ κάποια προσοχή. Ὑστερὰ τῆς ἄλλης μέρας τὸν ἔβλεπα πάλι ταχυτά, κάθε πρωί. Τὶ δειλὸς ἀλλήθεια πού ἦταν, τὶ δειλὸς ἀλλὰ καὶ τί ὠραῖος! Κάθε πρωὶ τὸ ἴδιο. Δὲν ξεύρω τί αἰσθάνομαι ὅταν γιὰ λίγες μέρες ἔπαυσα νὰ τὸν βλέπω. Ὅταν τὸν ξαναεῖδα, εἶχε ἀδυνατίσει τρομερά. Σχέσηθηκε τότε πού θὰ ὑπῆρχε πιθανότης νὰ μὲ ἔγῃ ἀγαπήσει. Ἀπεφάσισα γ' ἀλλάξω ὅρες. Ἀδελφάτωμας ἐπηγίνασα τὴν ἴδια ὥρα καὶ τὸν κυττάζω ὅπως πάντα μὲ τὸ ἴδιο βλέμμα. Μιὰ μέρα μὲ παρενοχλοῦσε ὡς τὴν πόρτα τοῦ γραφείου. Τὸ βράδυ τὸν εἶδα νὰ μὲ περιμένει ἔξω ἀπ' αὐτό. Κατεβαίνοντας στὸ Φάληρο ἤρθε καὶ στάθηκε δίπλα μου μέσα στὸ θαγόνι. Βγαίνοντας ἤμουνα πολὺ ταραγμένη.

Ἀνέπνευσα δυνατὰ καὶ προώρῃσα στὸν παραλιακὸ δρόμο. Μ' ἀκολούθησε. Μ' ἐπλησίασε. Καλησπέριας. Κούνησα τὸ κεφάλι ἐλαφρά. Ἀρχισε νὰ μοῦ μιᾷ. Ἡ ὁμιλία του ἦταν γλυκεῖα. Ἡ φράσεις, ἡ λέξεις, κυλούσαν ἡ μιὰ πίσω ἀπὸ τὴν ἄλλη γοργά ὠραῖες. Μίλησε ἀρετὴ ὥρα. Δὲν ἐνθυμούμαι ἀκριβῶς ὅμως τί εἶπε. Μέσα ὅμως ἀπὸ ὅλες ἐβγαίνει καθαρά ἡ ἐννοια τῆς ἀγάπης. Μετὰ σταματήσαμε ἀπότομα. Ἀνέπνευσε βαθεῖα σὰν λαχανιασμένος. Ὁ ἥχος τῆς φωνῆς του ἀνηχοῦσε ἀκόμα στὰ αὐτιά μου. Πεπατήσαμε μαζί λίγα λεπτά σιωπῆς. Ἐπρόκειτο νὰ τοῦ δώσω μιὰ ἀπάντησις ἐξετάζοντας τὴν καρδιά μου. Ἐβλεῖξα τὸν ἑαυτὸ μου προσβεβλημένο ἀπὸ τὰ λόγια του. Ἀπῆντησα πὺς δὲν καταλαβαίνω τίποτα ἀπ' αὐτὸ εἶπε. Αὐτοῖς-σχεπτόμουν—θὰ τὸν ξαναῶ. Ὁ ἀντρέπεται νὰ γυρίσῃ νὰ μὲ κυττάξῃ. Ὁ εἶναι πρὸ ἐνδιαφέρον τὸ παιγνίδι. Ἐκείνος ἐν τῷ μεταξύ στὸ ἀκουσμά τῆς ἀπάντησής μου στάθηκε σὰν ἀποσβολωμένος. Ὅλο τὸ θάρρος πού εἶχε συγκεντρώσει μέχρι τώρα τοῦ ἔφυγε. Προχώρησα μονάχη. Σπῆτι, αἰσθάνθηκα κάτι σὰν σπᾶσιμο μέσα μου. Τὸ πρωὶ ἔτρεξα λαχανιασμένη στὸ σταθμὸ νόμιμα πὺς θὰ τὸν ξαναῶ. Δὲν ἦταν ἐκεῖ. Μετὰ τῆς ἄλλης μέρας δὲν τὸν ξαναῶ. Καὶ νοιώθω τώρα πὺς τὸν ἀγαπῶ βαθειά. Καὶ ὅμως θὰ μποροῦσα αὐτὴ τὴ στιγμή νὰ ἤμουνα εὐτυχισμένη. Ἐπαῖξα ἀσυλλόγιστα τὴν κορμιόμορφη στιγμὴ καὶ ἔλασα μιὰ εὐτυχία. Ὑπάρχουν ἄνδρες, πού μποροῦμε νὰ παίξουμε μαζί τους καὶ μετὰ τὴν ἐξομολόγησί τους. Ὑπάρχουν ὅμως ἄλλοι, στοὺς ὁποίους δὲν μποροῦμε νὰ τὸ κάνουμε αὐτό. Ὁ αὐτὸς γυνὴν—θὰ τοὺς χάσουμε γιὰ πάντα, κι' ἂν τοὺς ἀγαπήσαμε πραγματικά, τότε.....

ΑΓΓΕΛΟΣ ΒΑΜΒΑΚΑΣ

Μὴ λυπηθῆς.

Ὅσες φορές μισάνοιξαν τὰ χεῖλιά σου σὲ φίλημα καὶ μέσ' στὴ θεία φλόγα τους τὸ εἶναι σου ἐγνώρισα τόσους γιὰ σένα δισταγμοὶ μὲ φέρανε σὲ διλήμμα καὶ τοὺς πρὸ μαύρους στοχασμοὺς στὸν νοῦ μου ἀνίστασθα.

Κι' ἂν κάποτε τὰ μάτια σου μοῦ γέλασαν σὲ μίλημα καὶ δισταγμοὺς πού τὴν καρδιά μου πίκραναν ξεχώρισα ἔφτασε ὅμως ἀδικο τοῦ πόνου τὸ ξεχίλιμα καὶ κάποιο μαῦρο γολγοθὰ γιὰ σένα ἀνηφόρισα.

Μὰ τώρα πιά, μοιραία λές, γιὰ πάντα τὰ ἀφίσταμαι γλυκὲς στιγμὲς κι' ὄνειρα πού τόσο τὰ ἐζησάμην ὥστόσο ὅμως μ' ἄφισε ἀδιάφορο τὸ μνημεια.

Μὰ τώρα πιά, μοιραία λές, γιὰ πάντα τὰ ἀφίσταμαι γλυκὲς στιγμὲς κι' ὄνειρα πού τόσο τὰ ἐζησάμην ὥστόσο ὅμως μ' ἄφισε ἀδιάφορο τὸ μνημεια.

ΣΤΑΘΗΣ ΣΕΡΕΝΕΣ

Συμφωνία

Κατέβηκε ῥόδιος ὁ ἥλιος πέρα στὴν ἄκρη τῆς θάλασσας. Σὲ λίγο θὰ χαθῇ ὀλόκληρα. Θὰ μείνῃ μονάχα γιὰ λίγες στιγμὲς ἀκόμα ἡ χρυσορόδινη ἀνταύγεια πού ἀπλωσε γύρω του, κι' ἔπειτα θάρρη ἡ μεγαλόπρεπη νύχτα.

Λίγα ὄννευσε περνοῦν τώρα μπροστὰ του διασπικά. Εἶναι στιγμὲς πού μοιάζουν σὰν θρυλικοὶ ἱππότες.... σὰν φρουρία ποῦγε κυκλώσει ἡ φωτιά.

Μόλις θ' ἀρχίσῃ νὰ νυχτώνῃ, θὰ φανοῦν στὸν οὐρανὸ, σὰν τρύπες πού θὰ περνᾷ ἀπὸ μέσα κάποιο φῶς, τ' ἀστέρια. Ὅλα γύρω θὰ γαθύνουν ἀπὸ τὰ μάτια μου. Τὸ λέει αὐτὸ κι' ὁ ἥλιος ἔτσι πού γέρνει γελαστός καὶ γάνεστα....

Κι' αὐτὴ ἡ ἀπέραντη θάλασσα πού δὲν κοιμάται ποτέ της... θὰ γαθύνῃ! Μονάχα ὁ φλοῖσθος, ἡ βραχνὴς φωνὴ τοῦ ἀκρογιαλίου, κι' ὁ ὄργιστος τοῦ πελάγους, θὰ στάνουν στ' αὐτιά μου σὰν πένθητη συμφωνία... σὰν παράπονα καὶ στεναγμοί, ἐκείνων πού ἔκλεισε γιὰ πάντα μέσ' στὰ ὕδατα τῆς σπλάγνης.

Ἰσως περᾶση καὶ κανένα ζευγάρι. Ἐκείνη θάγῃ γείον τὸ κεφάλι της στὸν ὦμο τοῦ καλοῦ της, καὶ ξεκαπνῇ ἀπ' τὴν πρόσχαρη εὐτυχία πού προσταθεῖς τὸ σκοτάδι. θὰ τὸν ἀκούῃ, πού θὰ τῆς μιλήσῃ γι' ἀνάπνη.... καὶ γιὰ ὄνειρα, καὶ θὰ τὴν κοιτάξῃ ἀπ' τὴ μέση της, σιγὰ....

Θαυρὸς πὺς ἡ νύχτα πού ἔρχεται, ἔτσι γλυκεῖα, νὰ μοιάξῃ τῆς φυγῆς μου, καὶ κάτι μοῦ λέει πὺς ἂν κάποτε ξεμελώσῃ, θάγῃ γίνοι ἕνα μὲ τὴν Ἀνυπαρξία κι' ἐγώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ἔτσι θάνα!

Ναί, ἔτσι θάνα!

Τὸ φίλι σου θάνα! μετῴμινα, στέρι πού πέφτει στὸ κενό...

Ἡ μιὰ σου θάνα! μετῴμινα, μετῴμινα ἀνακούφιση, ὅπως τὸ τῆς ἀντικειμένου...

Στὰ ὀλόμενα, μετῴμινα, μετῴμινα θάνα! νὰ σαλεύουν τὰ χεῖλιά σου...

Στὰ μεγάλα σου μάτια πού τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

Τὸν πόνο σου, πού δὲ θὰ τρεταῖ ἀπὸ κάτι μαδὲς μυστηριασ...

ΦΑΙΔΩΝ ΣΠΙΛΙΩΤΗ

Μικρὲς μετατροπές

Ὁ Λογοτεχνικὸς Διαγωνισμὸς

Ποῦ δὲν εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν προκήρυξη καὶ ὁ φιλοτεχνικὸς Διαγωνισμὸς θὰ παραμυθεῖται τὰ δημοσιεύματα μέχρι τῆς 31 Μαρτίου περὶ ποιήματα εἰς τὴν σελίδα Νεοελληνικῆς λογοτεχνίας κρινόμενα ἀπὸ τὸν ἀναγνώστη καὶ ἀναγκαστικὰ ἀπὸ τὸν ἐπικρατοῦντα παρὰ τῆς ἐξουσίας τῶν ἀναγνώστων καὶ νὰ προσδοκῇ εἰς τὰς κατὰ τὴν τοποθέτησιν:

1. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

2. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

3. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

4. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

5. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

6. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

7. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

8. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

9. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

10. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

11. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

12. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

13. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

14. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

15. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

16. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

17. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

18. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

19. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

20. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

21. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

22. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

23. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

24. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

25. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

26. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

27. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

28. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

29. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

30. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

31. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

32. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

33. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

34. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

35. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

36. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

37. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

38. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

39. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

40. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

41. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

42. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

43. Ὁ ἄριστος τῶν προθεσμιῶν. Καθημερινῶς καταφθάνουν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἐβδομάδος δεκάδες ἐπιστολὲς καὶ συλλογικὰ εἰδικὰ διὰ τὸν διαγωνισμὸν.

ΣΕ ΣΑΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Κυρίες και Δεσποινίδες,

Ἐσεῖς δὲν εἴσθε δένδρα γδυτά, ξερόκλαδα δίχως δροσιὰ καὶ χάρι.... Ἐκεῖνα τὰ καϋμένα περνᾶνε ἓνα μεγάλο μέρος τῆς ζωῆς τους δίχως καμμιὰ ὁμορφιά. Περιμένουν κάθε τόσο νὰ τὰ ντύσῃ ἡ Φύσις, ἡ καλὴ Μάννα ὅλων μας μὲ λουλούδια καὶ πράσινα φύλλα γιὰ νὰ φανοῦν πὼς ζοῦν καὶ νὰ χαρίσουν κι' ἐκεῖνα μιὰ ὁμορφιά στὸ τοπεῖο ὅπου κάποια μοῖρα τὰ φύτεψε.

Ἐσεῖς δὲν εἴσθε δένδρα γδυτά, ξερόκλαδα δίχως δροσιὰ καὶ χάρι.... Ἀπ' ὅλα τὰ ὠραῖα πλάσματα ποὺ ἐδημιούργησεν ἡ Φύσις, σεῖς εἴσθε τὰ

Ἡ Γῆ παντοῦ στολίστηκε σὰν πλούσια Κυρά... μὲς στὸ μετὰξὶ μάγισσας ραβδί τὴν ἔχει ντύσει, ντυμένη μὲς στὰ πράσινα, φαντάζει ὅλη χαρὰ κι' εἰν' ὅλη χάρες κι' ὁμορφιὲς δλόγυρα ἡ Φύσις.

πιὸ ἐλκυστικά. Σᾶς στόλισε μ' ἓνα σωρὸ χαρίσματα. Σᾶς ἀφῆκε ὅμως νὰ φροντίζετε μόνες σας νὰ διατηρῆτε τῆς ὁμορφιᾶς σας καὶ νὰ τῆς συμπληρώνετε μὲ ἄλλα στολίδια, μὲ ὠραῖα φορέματα.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΙΑΝΩΝ ΣΤΑΡΡ

12 ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ 12

ΤΗΛ. 28-28

Τυπογραφικὰ Καταστήματα ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΕΡΑΡΔΩΝ. Νοτάρ. 15 Ἀθῆναι

Γι' αὐτὸ καὶ σᾶς καλοῦμε στὸ Ἀτελιέ μας. Μὲ τὸ ἀπαράγοῦστο της ἡ Κυρία Φορνάρο θὰ μεταβάλλῃ σὲ θελκτικὰ πλάσματα,

Γυμνὴ δλόγυρα ἡ Γῆ, θλιμμένη ζωγραφιά. Δέντρα γδυτά, ξερόκλαδα δίχως δροσιὰ καὶ χάρι... παντοῦ μαυρίλα, σκοτεινιά, δίχως καμμιὰ ὁμορφιά... ὅλα τὴν ὄψι ἐρημίας καὶ θλίψης ἔχουν πάρει.

μὲ τὰ ὠραῖα φορέματα ποὺ θὰ ράψῃ θὰ λαμποκοπάτε σὰν γοητικές Νεράϊδες.

Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις δὲν πρέπει σᾶς κἀνῃ νὰ πιστέψετε πὼς πρέπει χεστε γιὰ πάντα θαμμένη τὴν ὁμορφίαν σας. Μὴν ἀφίνετε τὰ παλιὰ φορέματά σας νὰ σκοτεινιάζουν τὴν γοητεία σας ἀπογοητεύεσθε! Ἐλᾶτε στὸ Καταστήματά μας, ὅπου μὲ μικρὰς μετρητάς θὰ σᾶς ντύσουμε μὲ ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὠραῖα φορέματα ποὺ λαχταράτε. Ἐτσι, παρὰ τὴν οἰκονομικὴ κρίσις θὰ ἔχετε ὅλα τὰ μέσα ποὺ θὰ σᾶς τρέπουν νὰ δείχνετε τῆς περιστάσεως σας καὶ νὰ προκαλῆτε τὸν θαυμασμὸν ὅλων, ὅπως κάθε καλοντυμένη Κυρία, ὅπως κάθε κομψὴ Δεσποινίς.